

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 105

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

49. évfolyam

2006. április 13.

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 562/2006/EK rendelete (2006. március 15.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról 1
- ★ A Tanács 563/2006/EK rendelete (2006. március 13.) az Európai Közösség és a Salamon-szigetek között létrejött, a Salamon-szigetek partjainál folytatott halászatról szóló partnerségi megállapodás megkötéséről 33
- Az Európai Közösség és a Salamon-szigetek között létrejött, a Salamon-szigetek partjainál folytatott halászatról szóló partnerségi megállapodás 34
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/24/EK irányelve (2006. március 15.) a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatása keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról 54

II Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

.....

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló 1150/2000/EK, Euratom rendelet módosításáról szóló, 2004. november 16-i 2028/2004/EK, Euratom tanácsi rendelethez (HL L 352., 2004.11.27.) 64
- ★ Helyesbítés a hajók által okozott szennyezésről és a jogsértésekre alkalmazandó szankciók bevezetéséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/35/EK európai parlament és tanácsi irányelvhez (HL L 255., 2005.9.30.) 65
- ★ Helyesbítés a textiltermékek elnevezéséről szóló, 1996. december 16-i 96/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvhez (HL L 32., 1997.2.3.) (magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 18. kötet, 226. o.) 66

Ár: 18 EUR

HU

Azok a jogi aktusok, amelyeknek a címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 562/2006/EK RENDELETE

(2006. március 15.)

a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésére és (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A Szerződés 62. cikkének 1. pontja alapján az olyan intézkedések elfogadása, amelyek célja annak biztosítása, hogy a személyeket a belső határok átlépésekor ne ellenőrizzék, az Unió azon célkitűzésének részét képezi, hogy a Szerződés 14. cikkében meghatározottaknak megfelelően olyan, belső határok nélküli térséget hozzon létre, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása.
- (2) A Szerződés 61. cikkének megfelelően egy olyan térség létrehozását, amelyben a személyek szabadon mozoghatnak, egyéb intézkedéseknek kellene kísérnie. A Szerződés 62. cikkének 2. pontja által meghatározott, a külső határok átlépésére vonatkozó közös politika ilyen intézkedés.
- (3) A belső határok személyek által történő átlépésére és a külső határokon történő határellenőrzésre vonatkozó közös intézkedések elfogadásának tükröznie kell az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokat és különösen a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény ⁽²⁾ vonatkozó rendelkezéseit és a Közös kézikönyvet ⁽³⁾.

(4) A külső határokon történő határellenőrzés tekintetében „egy közös kódex” létrehozása – főleg a közösségi vívmányok konszolidációja és fejlődése révén – a külső határok rendészeti igazgatására vonatkozó közös politika egyik alapvető összetevője, „Az Európai Unió tagállamai külső határainak integrált irányítása felé” című, 2002. május 7-i bizottsági közleményben meghatározottak szerint. Ezt a célkitűzést tartalmazza „Az Európai Unió tagállamai külső határainak igazgatására vonatkozó terv”, amelyet a Tanács 2002. június 13-án jóváhagyott, és amelyet az Európai Tanács 2002. június 21–22-i sevillei, illetve 2003. június 19–20-i thesszalóniki ülése támogatott.

(5) A személyek határátlépésére vonatkozó közös szabályok meghatározása nem kérdőjelezi meg, és nem érinti az uniós polgárok és családtagjaik, valamint harmadik országok azon állampolgárai és családtagjaik szabad mozgáshoz való jogát, akik az egyrészt a Közösség és tagállamai, másrészt az említett országok között létrejött megállapodások értelmében az uniós polgárokéval azonos, szabad mozgáshoz való joggal rendelkeznek.

(6) A határellenőrzés végrehajtása nem csupán azoknak a tagállamoknak az érdeke, amelyek külső határainál azt elvégzik, hanem valamennyi olyan tagállamé, amely belső határain megszüntette a határellenőrzést. A határellenőrzésnek elő kell segítenie az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem elleni küzdelmet, és meg kell előznie a tagállamok belső biztonságát, közrendjét, közegészségügyét és nemzetközi kapcsolatait fenyegető veszélyeket.

(7) A határforgalom-ellenőrzéseket az emberi méltóság teljes mértékű tiszteletben tartásával kell végezni. A határellenőrzést szakszerűen és tiszteletteljes módon kell végezni, és annak arányban kell állnia a megvalósítandó célkitűzésekkel.

(8) A határellenőrzés nemcsak a határátkelőhelyeken történő, személyekre vonatkozó ellenőrzéseket és a határátkelőhelyek közötti határőrizetet foglalja magában, hanem a belső biztonsággal kapcsolatos kockázatok, valamint a külső határok biztonságával kapcsolatos lehetséges veszélyek elemzését is. Ezért meg kell állapítani a határátkelőhelyeken történő ellenőrzésekre és a határőrizetre irányadó feltételeket, kritériumokat és részletes szabályokat.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2005. június 23-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2006. február 21-i határozata.

⁽²⁾ HL L 239., 2000.9.22., 19. o. A legutóbb az 1160/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 191., 2005.7.22., 18. o.) módosított egyezmény.

⁽³⁾ HL C 313., 2002.12.16., 97. o. A legutóbb a 2133/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 369., 2004.12.16., 5. o.) módosított Közös kézikönyv.

- (9) A határátkelőhelyeken való túl hosszú várakozás elkerülése érdekében rendelkezést kell hozni a külső határokon történő ellenőrzések könnyítésére rendkívüli és előre nem látható körülmények esetén. A harmadik országbeli állampolgárok okmányainak rendszeres bélyegzése a határforgalom-ellenőrzések könnyítése esetén is kötelező. A bélyegzés lehetővé teszi a határátlépés időpontjának és helyének kétséget kizáró megállapítását, anélkül, hogy minden esetben megvizsgálják, hogy az úti okmányok ellenőrzésére vonatkozó valamennyi szükséges intézkedés megtörtént-e.
- (10) Ahol ezt a körülmények lehetővé teszik, a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek várakozási idejének csökkentése érdekében, valamennyi tagállamban egységes jelekkel ellátott külön sávokat kell biztosítani a határátkelőhelyeken. Külön sávokat kell biztosítani a nemzetközi repülőtereken. Amennyiben célszerű és a helyi körülmények is megengedik, a tagállamoknak mérlegelniük kell külön sávok biztosítását a tengeri és a szárazföldi határátkelőhelyeken.
- (11) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a külső határokon folytatott ellenőrzési eljárások ne képezzenek jelentősebb akadályt a kereskedelem, valamint a társadalmi és kulturális csere tekintetében. E célból megfelelő számú személyzetet és erőforrásokat kell rendelkezésre bocsátaniuk.
- (12) A tagállamoknak, nemzeti joguknak megfelelően, ki kell jelölniük a határ-ellenőrzési feladatokért felelős nemzeti szolgálatot vagy szolgálatokat. Amennyiben egynél több szolgálat felelős ugyanabban a tagállamban, közöttük szoros és állandó együttműködésnek kell lenni.
- (13) A tagállamok közötti, a határellenőrzéssel kapcsolatos operatív együttműködést és segítségnyújtást a 2007/2004/EK rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott, az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség irányítja és koordinálja.
- (14) Ez a rendelet nem sérti az általános rendőrségi hatáskörökben végzett ellenőrzéseket, valamint a belföldi repülőjáratok esetében végzett ellenőrzésekkel azonos biztonsági személyellenőrzéseket, a tagállamok azon hatáskörét, hogy a Közösségen belüli légi járaton utazó személyek kézi és feladott poggyászára, valamint a Közösségen belüli tengeri utazáson részt vevő személyek poggyászára alkalmazandó ellenőrzések és alakiságok megszüntetéséről szóló, 1991. december 19-i 3925/91/EGK tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően rendkívüli poggyászellenőrzéseket végezzenek, az úti vagy személyazonossági okmányok magánál tartására vonatkozó nemzeti jogot, illetve azt az előírást, hogy a személyeknek értesíteniük kell a hatóságokat az érintett tagállam területén való jelenlétükről.
- (15) A tagállamoknak arra is lehetőséget kell biztosítani, hogy a közrendjüket vagy belső biztonságukat fenyegető komoly veszély esetén ideiglenesen újra bevezessék a határellenőrzést a belső határokon. Az intézkedés kivételes jellegének és az arányosság elvének biztosítása érdekében meg kell állapítani az erre vonatkozó feltételeket és eljárásokat. A határellenőrzés belső határokon való ideiglenes újra bevezetésének alkalmazási körét és időtartamát ezen veszély elhárításához feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozni.
- (16) Egy olyan térségben, ahol a személyek szabadon mozoghatnak, a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításának kivételes esetnek kell maradnia. Kizárólag a határ átlépése miatt nem kell határellenőrzést végezni vagy alakiságokat bevezetni.
- (17) Rendelkezni kell olyan eljárásról, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy kiigazítson egyes, a határellenőrzésre irányadó részletes gyakorlati szabályt. Az ilyen esetekben az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽³⁾ szerint kell meghozni.
- (18) Rendelkezni kell továbbá olyan eljárásról, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy értesítsék a Bizottságot a határellenőrzésre irányadó egyéb részletes gyakorlati szabályt érintő változásokról.
- (19) Mivel e rendelet célja, nevezetesen a személyek határátlépésére alkalmazandó szabályok megalkotása, közvetlenül érinti a külső és belső határookra vonatkozó közösségi vívmányokat, és azt a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubsidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.
- (20) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelemmel van különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elvekre. E rendeletet a tagállamoknak a nemzetközi védelemre és a visszaküldés tilalmára (*non-refoulement*) vonatkozó kötelezettségeire tekintettel kell alkalmazni.
- (21) A Szerződés 299. cikkétől eltérően, e rendelet Franciaországnak és Hollandiának csak az európai területeire alkalmazható. A rendelet nem érinti a Ceutában és Melillában alkalmazott, a Spanyol Királyságnak az 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményhez történő csatlakozásáról szóló okmányban meghatározottak szerinti különleges intézkedéseket ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség felállításáról szóló, 2004. október 26-i 2007/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 349., 2004.11.25., 1. o.).

⁽²⁾ HL L 374., 1991.12.31., 4. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽⁴⁾ HL L 239., 2000.9.22., 69. o.

- (22) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és a rendelet vagy annak alkalmazása rá nézve nem kötelező. Mivel ez a rendelet az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik része IV. címének rendelkezései szerinti schengeni vívmányokra épül, az említett jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban Dánia e rendelet elfogadásának időpontját követő hat hónapon belül dönt arról, hogy nemzeti jogában végrehajta-e azt.
- (23) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet a schengeni vívmányok rendelkezéseinek továbbfejlesztése az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Köztársaság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás ⁽¹⁾ értelmében, amely az említett megállapodás alkalmazására vonatkozó egyes rendelkezésekről szóló 1999/437/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ 1. cikkének A. pontjában említett terület alá tartozik.
- (24) Meg kell állapodni arra vonatkozóan, hogy Izland és Norvégia képviselői részt vehessenek a Bizottságot végrehajtási hatáskörének gyakorlásában segítő bizottságok munkájában. A fent említett megállapodáshoz csatolt, az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az Európai Bizottságot végrehajtási hatáskörének gyakorlásában segítő bizottságokról szóló levélváltás ⁽³⁾ előrevetített egy ilyen jellegű megállapodást.
- (25) Svájcot illetően ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek – a 2004/849/EK ⁽⁴⁾ és a 2004/860/EK ⁽⁵⁾ tanácsi határozat 4. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben – az 1999/437/EK határozat 1. cikkének A. pontjában említett terület hatálya alá tartoznak.
- (26) Meg kell állapodni arra vonatkozóan, hogy Svájc képviselői részt vehessenek a Bizottságot végrehajtási hatáskörének gyakorlásában segítő bizottságok munkájában. A fent említett megállapodáshoz csatolt, a Közösség és Svájc közötti levélváltás előrevetített egy ilyen jellegű megállapodást.
- (27) E rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztése, amelyekben az Egyesült Királyság nem vesz részt a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozatnak ⁽⁶⁾ megfelelően. Az Egyesült Királyság ezért nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és a rendelet vagy annak alkalmazása rá nézve nem kötelező.
- (28) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyeknek alkalmazásában Írország az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozatnak ⁽⁷⁾ megfelelően nem vesz részt. Írország ezért nem vesz részt a rendelet elfogadásában, és a rendelet vagy annak alkalmazása rá nézve nem kötelező.
- (29) E rendelet 1. cikkének első mondata, 5. cikke (4) bekezdésének a) pontja, a III. cím, a II. cím rendelkezései és azok mellékletei, amelyek a Schengeni Információs Rendszerre (SIS) vonatkoznak, a 2003-as csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdése szerinti, a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő rendelkezéseknek minősülnek,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és alapelvek

Ez a rendelet biztosítja az Európai Unió tagállamai közötti belső határokat átlépő személyek határellenőrzések alóli mentességét.

Ez a rendelet meghatározza az Európai Unió tagállamainak külső határait átlépő személyek ellenőrzésére irányadó szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „belső határok”:

- a) a tagállamok közös szárazföldi határai, beleértve az álló- vagy folyóvizeken áthaladó határokat is;

⁽¹⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽²⁾ HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

⁽³⁾ HL L 176., 1999.7.10., 53. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról, valamint egyes rendelkezések ideiglenes alkalmazásáról szóló, 2004. október 25-i 2004/849/EK tanácsi határozat (HL L 368., 2004.12.15., 26. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő aláírásáról, valamint egyes rendelkezések ideiglenes alkalmazásáról szóló, 2004. október 25-i 2004/860/EK tanácsi határozat (HL L 370., 2004.12.17., 78. o.).

⁽⁶⁾ HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

⁽⁷⁾ HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

- b) a tagállamok belső légi járatok indítására és fogadására szolgáló repülőterei;
- c) a tagállamok tengeri, folyami és tavi kikötői, amelyek rendszeres kompjárat céljára szolgálnak;
2. „külső határok”: a tagállamok szárazföldi határai, beleértve az álló- vagy folyóvizeken áthaladó határokat, tengeri határokat és repülőtereket, folyami, tengeri és tavi kikötőket, amennyiben ezek nem belső határok;
3. „belső légi járat”: olyan, kizárólag a tagállamok területéről induló, illetve oda érkező légi járat, amely harmadik ország területén nem szakítja meg az útját;
4. „rendszeres kompjárat”: a tagállamok területén található, ugyanazon két vagy több kikötő közötti bármely kompjárat, amely nem köt ki a tagállamok területén kívül, és amely utasokat és járműveket szállít nyilvános menetrend szerint;
5. „a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek”:
- a) a Szerződés 17. cikkének (1) bekezdése szerinti uniós polgárok, valamint harmadik országok azon állampolgárai, akik a szabad mozgás jogát gyakorló valamely uniós polgár családtagjai, és akikre az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alkalmazandó;
- b) harmadik ország állampolgárai és családtagjaik állampolgárságtól függetlenül, akik az egyrészt a Közösség és tagállamai, másrészt az említett országok közötti megállapodások értelmében az uniós polgárokéval megegyező jogokat élveznek a szabad mozgás tekintetében;
6. „harmadik ország állampolgára”: bármely olyan személy, aki a Szerződés 17. cikkének (1) bekezdése szerinti nem uniós polgár, és akire e cikk 5. pontja nem vonatkozik;
7. „beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt álló személyek”: harmadik ország olyan állampolgára, aki a Schengeni Egyezmény 96. cikkének megfelelően és az abban meghatározott célok érdekében a Schengeni Információs Rendszerben („SIS”) figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll;
8. „határátkelőhely”: az illetékes hatóságok által a külső határok átlépése céljára engedélyezett átkelőhely;
9. „határellenőrzés”: a határon – e rendelet előírásainak megfelelően és annak alkalmazásában – végzett, a határforgalom-ellenőrzésből és határőrizetből álló tevékenység, kizárólag a határ átlépésére irányuló szándék vagy az átlépés esetén, minden más októl függetlenül;
10. „határforgalom-ellenőrzés”: a határátkelőhelyeken végzett ellenőrzés annak megállapítására, hogy a személyek, beleértve az azok birtokában lévő közlekedési eszközöket és tárgyakat, beléptethetőek-e a tagállamok területére, illetve elhagyhatják-e azt;
11. „határőrizet”: a határok őrizete a határátkelőhelyek között, valamint a határátkelőhelyeknek a hivatalos nyitvatartási időn túli őrizete, a határforgalom-ellenőrzés megkerülésének megakadályozása érdekében;
12. „elkülönített helyen történő ellenőrzés”: a megkezdett ellenőrzés folytatása, amelyet a valamennyi ellenőrzött személy ellenőrzésének helyétől elkülönített helyen végezhetnek;
13. „határőr”: olyan tisztviselő, akit a nemzeti joggal összhangban a határátkelőhelyen, az államhatáron vagy az államhatár közvetlen közelében teljesít szolgálatot, és aki e rendelettel és a nemzeti joggal összhangban határ-ellenőrzési feladatokat végez;
14. „fuvarozó”: bármely természetes vagy jogi személy, aki hivattásszerűen foglalkozik személyszállítással;
15. „tartózkodási engedély”:
- a) a tagállamok által a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendeletben⁽²⁾ megállapított egységes formátum szerint kiadott valamennyi tartózkodási engedély;
- b) a tagállamok által harmadik ország állampolgára számára kiadott minden olyan egyéb okmány, amely engedélyezi a területükön történő tartózkodást vagy az oda történő visszautazást, kivéve az a) pontban említett tartózkodási engedély iránti első kérelem vagy menedékjog iránti kérelem elbírálásának időtartamára kiadott engedélyeket;
16. „körutazást végző hajó”: olyan hajó, amellyel egy előre rögzített útiterv szerinti utazást tesznek, amely terv a különböző kikötőkben turisztikai tevékenységeket is tartalmazhat, és amelynek során alapvetően nem kerül sor utasok fel- és leszállására;
17. „sétahajózás”: sétahajó használata sportolási vagy turisztikai célból;
18. „part menti halászat”: a halászat olyan fajtája, melynek során a hajók naponta, vagy 36 órán belül visszatérnek a tagállamok területén lévő kikötőbe, anélkül hogy egy harmadik ország területén lévő kikötőbe befutnának;

⁽¹⁾ HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

⁽²⁾ HL L 157., 2002.6.15., 1. o.

19. „a közegészségügyi veszély”: bármely olyan betegség, amely az Egészségügyi Világszervezet Nemzetközi Egészségügyi Szabályzata szerint járvány lehetőségét rejt magában, valamint más fertőző betegségek vagy ragályos parazitás megbetegedések, ha a tagállamok állampolgáira vonatkozó védelmi rendelkezések hatálya alá tartoznak.

3. cikk

Alkalmazási kör

Ezt a rendeletet a tagállamok belső vagy külső határait átlépő minden személyre alkalmazni kell, az alábbiak sérelme nélkül:

- a) a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek jogai;
- b) a menekültek és a nemzetközi védelmet kérők jogai, különösen a visszaküldési tilalom tekintetében.

II. CÍM

KÜLSŐ HATÁROK

I. FEJEZET

A külső határok átlépése és a beutazási feltételek

4. cikk

A külső határok átlépése

(1) A külső határokat csak a határátkelőhelyeknél és azok hivatalos nyitvatartási ideje alatt lehet átlépni. A nyitvatartási időt egyértelműen fel kell tüntetni azokon a határátkelőhelyeken, amelyek nem napi 24 órában tartanak nyitva.

A tagállamok a 34. cikknek megfelelően értesítést küldenek a Bizottságnak határátkelőhelyeik listájáról.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, a külső határok határátkelőhelyeken és a hivatalos nyitvatartási időben történő átlépésére vonatkozó kötelezettséggel szemben kivételek engedélyezhetők:

- a) a sétahajózással és a part menti halászattal kapcsolatban;
- b) a partra szálló tengerészek esetében, akik a hajókikötőben vagy a környező településeken tartózkodnak;
- c) egyének vagy csoportok esetében, különleges igény alapján, feltéve hogy rendelkeznek a nemzeti jogszabályokban előírt engedélyekkel, és ez nem ellentétes a tagállamok közrendjével vagy belső biztonságával kapcsolatos érdekekkel;
- d) egyének vagy csoportok esetében egy előre nem látható szükséghelyzet bekövetkezése esetén.

(3) A (2) bekezdésben előírt kivételek vagy a védelemre vonatkozó nemzetközi kötelezettségeik sérelme nélkül a tagállamok a nemzeti joguknak megfelelően szankciókat vezetnek be a külső határoknak a megnyitott határátkelőhelyeken kívüli vagy azok hivatalos nyitvatartási idején kívüli jogellenes átlépésére. E szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

5. cikk

Beutazási feltételek harmadik országok állampolgárai számára

(1) Hat hónapon belül három hónapot meg nem haladó tartózkodás esetén a harmadik országok állampolgáira a következő beutazási feltételek vonatkoznak:

- a) érvényes, a határ átlépésére jogosító úti okmánnyal vagy okmányokkal rendelkeznek;
- b) érvényes vízummal rendelkeznek, amennyiben az szükséges a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló, 2001. március 15-i 539/2001/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében, kivéve ha érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkeznek;
- c) igazolják a tervezett tartózkodás célját és körülményeit, és megfelelő anyagi fedezettel rendelkeznek mind a tervezett tartózkodás időtartamára, mind pedig a származási országba való visszatéréshez vagy egy olyan harmadik országba történő átutazáshoz, ahová őket biztosan beengedik, illetve képesek ezt a fedezetet jogszerűen biztosítani;
- d) nem állnak beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt a SIS-ben;
- e) nem jelentenek veszélyt a tagállamok közrendjére, belső biztonságára, közegészségügyére vagy nemzetközi kapcsolataira, különösen nem állnak a tagállamok nemzeti adatbázisaiban szereplő ugyanezen okok miatt beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt.

(2) Az I. melléklet tartalmazza azon igazoló okmányok nem teljes körű felsorolását, amelyeket a határőr az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételek teljesülésének ellenőrzése céljából harmadik országbeli állampolgároktól kérhet.

(3) A szükséges anyagi fedezetet a tartózkodás időtartamával és céljával összhangban, valamint az érintett tagállam vagy tagállamok szállás- és ellátási átlagköltségeinek figyelembevételével kell megállapítani, kedvező árú szálláshelyet véve alapul, és azt a tartózkodás napjainak számával szorozva.

⁽¹⁾ HL L 81., 2001.3.21., 1. o. A legutóbb a 851/2005/EK rendelettel (HL L 141., 2005.6.4., 3. o.) módosított rendelet.

A tagállamok által meghatározott referenciaösszegekről a 34. cikknek megfelelően értesítést küldenek a Bizottságnak.

A szükséges anyagi fedezet megléte igazolható a harmadik országbeli állampolgár birtokában lévő készpénzzel, utazási csekkel és hitelkártyával. A szükséges anyagi fedezet megléte igazolható támogatói nyilatkozattal is, amennyiben a nemzeti jogszabályok rendelkeznek ilyen nyilatkozatról, valamint a nemzeti jogszabályok által meghatározott, a meghívótól származó kötelezettségvállalási nyilatkozattal is, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár a meghívónál tartózkodik.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérően:

- a) az (1) bekezdésben foglalt feltételeket nem teljesítő, de a tagállamok egyike által kiadott tartózkodási engedéllyel vagy visszautazásra jogosító vízummal – vagy, amennyiben szükséges, mindkettővel – rendelkező harmadik országbeli állampolgárok átutazás céljából be kell, hogy lépessenek a többi tagállam területére annak érdekében, hogy eljussanak annak a tagállamnak a területére, amely a tartózkodási engedélyt vagy visszautazásra jogosító vízumot kiadta, kivéve ha beutazás vagy átutazás megtagadására vonatkozó figyelmeztető jelzés hatálya alatt állnak azon tagállam nemzeti adatbázisában, amelynek külső határát át kívánják lépni;
- b) az (1) bekezdésben foglalt feltételeket – annak b) pontja kivételével – teljesítő és a határátkelőhelyen megjelenő harmadik országbeli állampolgárok beutazása engedélyezhető a tagállamok területeire, amennyiben a határon a vízumok, köztük az átutazó tengerészek számára kibocsátandó vízumok határon történő kiadásáról szóló, 2003. február 27-i 415/2003/EK tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően vízumot adnak ki számukra.

A határon kiadott vízumokról nyilvántartást kell vezetni.

Ha a vízum nem helyezhető el az okmányban, azt kivételesen az okmányba beillesztett külön lapra helyezik el. Ilyen esetben az érintett tagállam részéről el nem ismert úti okmány birtokosai részére a tagállamok által kiadott vízumok beillesztésére szolgáló űrlapok egységes formátumáról szóló, 2002. február 18-i 333/2002/EK tanácsi rendeletben ⁽²⁾ megállapított, a vízumok beillesztésére szolgáló űrlapok egységes formátumát kell használni;

- c) valamely tagállam – humanitárius okból, nemzeti érdekből vagy nemzetközi kötelezettségek következtében – engedélyezheti az (1) bekezdésben említett egy vagy több feltételt nem teljesítő, harmadik országbeli állampolgárok belépését saját területére. Ha a harmadik országbeli állampolgár az (1) bekezdés d) pontjában említett figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll, a belépését engedélyező tagállamnak erről a többi tagállamot értesítenie kell.

II. FEJEZET

Külső határokon történő ellenőrzés és a beléptetés megtagadása

6. cikk

A határforgalom-ellenőrzések lefolytatása

(1) A határőrök a feladataik ellátása során kötelesek az emberi méltóságot teljes mértékben tiszteletben tartani.

A feladataik ellátása során hozott valamennyi intézkedésnek az ilyen intézkedésekkel elérni kívánt céllal arányosnak kell lennie.

(2) A határforgalom-ellenőrzések lefolytatása során a határőrök részéről tilos a személyek nem, faji vagy etnikai származás, vallás vagy világnézet, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetése.

7. cikk

A személyek ellenőrzése a határátkelőhelyeken

(1) A külső határok átlépését a határőrök ellenőrzik. Az ellenőrzéseket e fejezetnek megfelelően hajtják végre.

Az ellenőrzések a határt átlépő személy birtokában lévő szállítóeszközökre és tárgyakra is kiterjedhetnek. Valamennyi végrehajtott átvizsgálásra az érintett tagállam nemzeti jogszabályait kell alkalmazni.

(2) Minden személyt minimum-ellenőrzésnek kell alávetni annak érdekében, hogy a be- vagy felmutatott úti okmányok alapján személyazonosságát megállapítsák. A minimum-ellenőrzés a jogszerű birtokost határátlépésre jogosító okmányok gyors és egyszerű ellenőrzéséből áll – amennyiben célszerű, technikai eszközök segítségével és a megfelelő adatbázisban található, kizárólag a lopott, a jogellenesen használt, az elveszett vagy az érvénytelenített okmányokkal kapcsolatos információ felhasználásával –, annak megállapítására, hogy azok érvényesek-e, illetve találhatóak-e rajtuk hamisításra utaló jelek.

A szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek esetében az első albekezdésben említett minimum-ellenőrzés az alkalmazandó eljárás.

A szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek minimum-ellenőrzése során azonban, szűrőpróbaszerűen a határőrök lekérdezhetnek adatokat nemzeti és európai adatbázisokból annak érdekében, hogy egy adott személy nem jelent-e valós, közvetlen és kellően komoly veszélyt a tagállamok belső biztonságára, közrendjére vagy nemzetközi kapcsolataira, illetve veszélyt a közegészségügyre.

A 2004/38/EK irányelvben megállapítottaknak megfelelően, az ilyen lekérdezés eredménye nem veszélyeztetheti a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyeknek az érintett tagállam területére történő beutazási jogát.

⁽¹⁾ HL L 64., 2003.3.7., 1. o.

⁽²⁾ HL L 53., 2002.2.23., 4. o.

(3) Harmadik országok állampolgárait be- és kiutazáskor alapos ellenőrzésnek kell alávetni.

a) A beutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések magukban foglalják az 5. cikk (1) bekezdésében megállapított, a beutazási feltételeknek, valamint adott esetben a tartózkodást és jövedelemszerző tevékenység folytatását engedélyező okmányoknak az ellenőrzését. Ez részletes vizsgálatot tartalmaz, amely kiterjed az alábbiakra:

- i. annak vizsgálata, hogy a harmadik ország állampolgára rendelkezik-e a határátlépéshez szükséges érvényes, még le nem járt okmánnyal és adott esetben a szükséges vízummal vagy tartózkodási engedéllyel;
- ii. az úti okmány alapos átvizsgálása abból a szempontból, hogy találhatóak-e benne hamisításra utaló jelek;
- iii. az érintett harmadik országbeli állampolgár úti okmányában szereplő beléptető- és kiléptetőbélyegzőlenyomatok megvizsgálása annak ellenőrzésére – a beléptetés és kiléptetés dátumának összevetésével –, hogy az érintett személy nem lépte-e túl a tagállamok területén engedélyezett tartózkodás maximális időtartamát;
- iv. a harmadik országbeli állampolgár indulási és célországának, valamint a tervezett tartózkodás céljának vizsgálata, és szükség esetén a megfelelő igazoló okmányok ellenőrzése;
- v. annak vizsgálata, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezik-e a tervezett tartózkodás időtartamának és céljának megfelelő, valamint a származási országba való visszatéréshez vagy egy olyan harmadik országba történő átutazáshoz, ahová őt biztosan beengedik, megfelelő fedezettel, illetve képes ezt a fedezetet jogszerűen biztosítani;
- vi. annak vizsgálata, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár, a járműve és a birtokában lévő tárgyak nem jelentenek-e veszélyt valamely tagállam közrendjére, belső biztonságára, közegészségügyére vagy nemzetközi kapcsolataira. A vizsgálat a SIS-ben és a nemzeti adatállományokban tárolt, személyekre, és – amennyiben szükséges – tárgyakra vonatkozó adatoknak és figyelmeztető jelzéseknek, valamint a figyelmeztető jelzés esetén végrehajtandó intézkedésnek a közvetlen lekérdezését foglalja magában;

b) a kiutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések a következőket foglalják magukban:

- i. annak vizsgálata, hogy a harmadik ország állampolgára rendelkezik-e a határátlépéshez szükséges érvényes okmánnyal;
- ii. az úti okmány vizsgálata abból a szempontból, hogy találhatóak-e rajta hamisításra utaló jelek;
- iii. lehetőség szerint annak vizsgálata, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár nem minősül-e valamely tagállam közrendjét, belső biztonságát, közegészségügyét vagy nemzetközi kapcsolatait veszélyeztető személynek;

c) a b) pontban említett kiutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések a következőket is magukban foglalhatják:

- i. annak vizsgálata, hogy az érintett személy rendelkezik-e érvényes vízummal, amennyiben az szükséges az 539/2001/EK rendelet értelmében, kivéve ha érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkezik;
- ii. annak vizsgálata, hogy az érintett személy nem lépte-e túl a tagállamok területén engedélyezett tartózkodás maximális időtartamát;
- iii. a SIS-ben és a nemzeti adatállományokban tárolt, a személyekre és tárgyakra vonatkozó figyelmeztető jelzések lekérdezése.

(4) Amennyiben a körülmények lehetővé teszik és a harmadik országbeli állampolgár ezt kéri, az ilyen alapos ellenőrzést a forgalomtól elkülönített helyen kell végezni.

(5) Az alapos, elkülönített helyen történő ellenőrzésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárokat tájékoztatni kell az ilyen ellenőrzés céljáról és eljárásáról.

Ezek az információk az Unió minden hivatalos nyelvén, és az érintett tagállammal szomszédos ország vagy országok nyelvén (nyelvein) rendelkezésre állnak, és tájékoztatnak arról, hogy a harmadik országbeli állampolgár kérheti az elkülönített helyen alapos ellenőrzést végző határőr nevének és szolgálati azonosítási számának, továbbá a határátkelőhely nevének és a határátlépés időpontjának megadását.

(6) A szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyeket a 2004/38/EK irányelvnek megfelelően ellenőrzik.

(7) A nyilvántartásba vételre kerülő információra irányadó részletes szabályokat a II. melléklet állapítja meg.

8. cikk

A határforgalom-ellenőrzés könnyítése

(1) A külső határokon végzett ellenőrzések rendkívüli és előre nem látott körülmények esetén könnyíthetők. Ilyen rendkívüli és előre nem látott körülményeknek kell tekinteni az olyan előre nem látható eseményeket, amelyek a forgalom olyan mértékű megnövekedéséhez vezetnek, hogy annak következtében a határátkelőhelyeken a várakozási idő túl hosszúvá válik, és már valamennyi személyzeti, létesítménybeli és szervezeti erőforrást kimerítették.

(2) Amennyiben a határforgalom-ellenőrzéseknek az (1) bekezdés szerinti könnyítésére kerül sor, a belépő forgalom ellenőrzésének alapvetően elsőbbsége van a kilépő forgalom ellenőrzésével szemben.

Az ellenőrzések könnyítésére irányuló döntést a határátkelőhely szolgálatban lévő határőr vezetője hozza meg.

Az ellenőrzések könnyítését csak ideiglenes jelleggel lehet elrendelni, az elrendelést megalapozó körülményekhez kell igazítani, és fokozatosan kell bevezetni.

(3) A harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait a határforgalom-ellenőrzések könnyítése esetén is mind belépéskor, mind kilépéskor – a 10. cikknek megfelelően – bélyegezni kell.

(4) Valamennyi tagállam évente egy alkalommal jelentést nyújt be e cikk alkalmazásáról az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak.

9. cikk

Külön sávok és a jelzőtáblákon szereplő információk

(1) A tagállamok külön sávokat biztosítanak, különösen a légi határátkelőhelyeken annak érdekében, hogy a személyek ellenőrzését a 7. cikknek megfelelően lehessen elvégezni. Az ilyen sávokat a III. mellékletben megállapított jelölésekkel ellátott jelzőtáblák segítségével kell megkülönböztetni.

A tagállamok külön sávokat biztosíthatnak tengeri és szárazföldi határátkelőhelyeiken, valamint a 20. cikket nem alkalmazó tagállamok közötti közös határaikon. Amennyiben a tagállamok külön sávokat biztosítanak e határokon, a III. mellékletben megállapított jelölésekkel ellátott jelzőtáblákat használják.

A tagállamok a határt átlépő személyek forgalmának optimális lebonyolítása érdekében gondoskodnak arról, hogy a sávok jelzéssel való ellátása egyértelmű legyen – azokban az esetekben is, amelyekben a különböző sávokra vonatkozó szabályok alkalmazását a (4) bekezdés alapján felfüggesztik.

(2) a) A szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek jogosultak a III. melléklet A. részében található jelzőtáblával ellátott sáv használatára. Használhatják továbbá a III. melléklet B. részében található jelzőtáblával ellátott sávokat is.

b) Minden más személy a III. melléklet B. részében található jelzőtáblával ellátott sávot használja.

Az a) és b) pontban említett jelzőtáblákon szereplő jelzéseket azon a nyelven vagy nyelveken lehet feltüntetni, amelyet vagy amelyeket az egyes tagállamok megfelelőnek tartanak.

(3) A tengeri és szárazföldi határátkelőhelyeken a tagállamok a forgalmat különböző – személy- és tehergépjárművek és autóbuszok szerinti – sávokba terelhetik a III. melléklet C. részében szereplő jelzőtáblák használatával.

A tagállamok szükség szerint, a helyi körülményekre figyelemmel megváltoztathatják a jelzőtáblákon feltüntetett jelzéseket.

(4) Valamely határátkelőhelyeken a forgalom átmeneti egyenetlen eloszlása esetén az illetékes hatóságok a forgalom egyenetlenségének megszüntetéséhez szükséges időre felfüggeszthetik a különböző sávok alkalmazására vonatkozó szabályokat.

(5) A már meglévő jelzőtáblákat 2009. május 31-ig kell az (1), (2) és (3) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően átalakítani. Amennyiben a tagállamok az említett időpont előtt cserélik le a jelenlegi jelzőtáblákat vagy újakat állítanak fel, figyelembe kell venniük az említett bekezdésekben előírt jelzéseket.

10. cikk

Harmadik országbeli állampolgárok úti okmányainak bélyegzése

(1) A harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait mind a belépéskor, mind pedig a kilépéskor rendszeresen bélyegezni kell. Belépéskor, illetve kilépéskor különösen a következő okmányokat kell bélyegzőlenyomattal ellátni:

- a) érvényes vízumot tartalmazó okmányok, amelyek a harmadik országbeli állampolgárokat határátlépésre jogosítják fel;
- b) harmadik ország olyan állampolgárának határátlépésre jogosító okmányai, akik valamely tagállam határán kiadott vízummal rendelkeznek;
- c) harmadik ország azon állampolgárainak a határátlépésre jogosító okmányai, akikre nem vonatkozik vízumkötelezettség.

(2) Harmadik országok azon állampolgárainak esetében, akik az Unió egy olyan állampolgárának családtagjai, akire a 2004/38/EK irányelv alkalmazandó, de akik nem rendelkeznek az említett irányelv 10. cikke által előírt tartózkodási kártyával, az úti okmányokat belépéskor vagy kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

Harmadik országok azon állampolgárainak esetében, akik olyan harmadik országbeli állampolgárok családtagjai, akik rendelkeznek a szabad mozgás közösségi jogával, de ők maguk nem rendelkeznek a 2004/38/EK irányelv 10. cikke által előírt tartózkodási kártyával, az úti okmányokat belépéskor vagy kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

(3) Belépéskor vagy kilépéskor nem kell bélyegzőlenyomattal ellátni a következő okmányokat:

- a) államfők, valamint magas rangú személyek úti okmányai, akiknek az érkezését hivatalosan, diplomáciai úton előre bejelentették;
- b) léggépjármű-vezetői szakszolgálati engedélyek és a légiutas-kísérői szakszolgálati engedélyek;
- c) a valamely tagállamban a hajójukkal felkeresett kikötő területén tartózkodó tengerészek úti okmányai, kizárólag amíg hajójuk a kikötőben tartózkodik;
- d) a körutazást végző hajó azon személyzetének és utasainak úti okmányai, akikre nem vonatkozik a VI. melléklet 3.2.3. pontja szerinti határforgalom-ellenőrzés;
- e) Andorra, Monaco és San Marino állampolgárainak határátlépésre jogosító okmányai.

Harmadik ország állampolgárának kérésére kivételesen el lehet tekinteni a be- vagy kiléptetőbélyegző alkalmazásától, ha a bélyegzőlenyomat az érintettnek súlyos hátrányt okozna. Ebben az esetben a be- és kiutazást külön lapon, a személy nevének és útlevéle számának megjelölésével kell rögzíteni. Ezt a lapot a harmadik országbeli állampolgár megkapja.

(4) A bélyegzőlenyomatok elhelyezésére vonatkozó gyakorlati szabályokat a IV. melléklet tartalmazza.

(5) A harmadik országbeli állampolgárokat lehetőség szerint tájékoztatják arról, hogy a határőrök kötelesek úti okmányukat mind belépéskor, mind kilépéskor bélyegezni, akkor is, ha az ellenőrzéseket – a 8. cikknek megfelelően – könnyítették.

(6) A Bizottság 2008 végéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az úti okmányok bélyegzéséről szóló rendelkezések működéséről.

11. cikk

A tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételeknek való megfelelés vélelem

(1) Amennyiben a harmadik országbeli állampolgárok úti okmányában nem szerepel a beléptetőbélyegző lenyomata, az illetékes nemzeti hatóságok vélelmezhetik, hogy az úti okmány birtokosa nem, vagy már nem felel meg az adott tagállamban való tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételeknek.

(2) Az (1) bekezdésben említett vélelem megdönthető, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár ezt hitelt érdemlő módon – például utazási jegy vagy a tagállamok területén kívül való tartózkodásának bizonyítására alkalmas eszköz útján – úgy bizonyítja, hogy a rövid tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételek betartása megállapítható.

Ilyen esetben:

- a) amennyiben a harmadik országbeli állampolgár a schengeni vívmányokat teljes egészében alkalmazó tagállamok valamelyikének területén tartózkodik, az illetékes hatóságok a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban úti okmányában bejegyzik, hogy mely időpontban és hol lépte át e tagállamok valamelyikének külső határát;
- b) amennyiben a harmadik országbeli állampolgár olyan tagállam területén tartózkodik, amelyre vonatkozóan nem került sor a 2003-as csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdésében említett határozat meghozatalára, az illetékes hatóságok a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban úti okmányában bejegyzik, hogy mely időpontban és hol lépte át e tagállam külső határát.

Az a) és b) pontban említett bejegyzéseken túl az érintett harmadik országbeli állampolgár részére a VIII. mellékletben foglalt nyomtatvány állítható ki.

A tagállamok az e cikkben említett bejegyzésekre vonatkozó nemzeti gyakorlataikat illetően tájékoztatják egymást, a Bizottságot és a Tanács Főtitkárságát.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett vélelem megdöntése sikertelen, a harmadik országbeli állampolgárt az illetékes hatóságok kiutasíthatják az érintett tagállam területéről.

12. cikk

Határőrizet

(1) A határőrizet fő célja a jogellenes határátlépések megakadályozása, a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem, valamint a határt illegálisan átlépő személyek elleni intézkedések meghozatala.

(2) A határőrök a határőrizet ellátására álló vagy mozgó egységeket alkalmaznak.

Ezt az őrizetet oly módon kell végrehajtani, hogy az megakadályozza a személyeket a határátkelőhelyeken történő ellenőrzés megkerülésében, és visszatartsa őket ettől.

(3) A határátkelőhelyek közötti őrizetet a fennálló vagy várható kockázatoknak és veszélyeknek megfelelő létszámban és módszerekkel szolgálatot teljesítő határőrök végzik. Az őrizet végrehajtásának időszakát gyakran és váratlanul kell változtatni, hogy jogellenes határátlépés esetén állandó jelleggel fennálljon a tetten érés kockázata.

(4) Az őrizetet álló és mozgó egységek hajtják végre, akik feladataikat járőrözéssel, illetve az ismert vagy valószínűsített kockázatot jelentő helyen elhelyezkedve látják el azzal a céllal, hogy a határt jogellenesen átlépőket elfogják. A határőrizet technikai, azon belül elektronikai eszközök alkalmazásával is végrehajtható.

(5) A határőrizetre irányadó további szabályokat a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

13. cikk

A beléptetés megtagadása

(1) Meg kell tagadni annak a harmadik országbeli állampolgárnak a tagállamok területére történő beléptetését, aki nem teljesíti az 5. cikk (1) bekezdésében megállapított valamennyi feltételt, és nem tartozik az 5. cikk (4) bekezdésében említett személyek közé. Ez nem érinti a menedékközpontokra és a nemzetközi védelemre, illetve a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó különös rendelkezések alkalmazását.

(2) A beléptetés megtagadására csak megindokolt döntés alapján kerülhet sor, a megtagadás indokainak pontos megjelölésével. A döntést a nemzeti jog által felhatalmazott hatóság hozza meg. A döntés azonnal végrehajtható.

A beléptetés megtagadásáról szóló, pontosan megindokolt, meg-alapozott döntését az V. melléklet B. részében megállapított formanyomtatványon kell közölni, amelyet a nemzeti jog által a beléptetés megtagadására felhatalmazott nemzeti hatóság tölt ki. A kitöltött formanyomtatványt át kell adni az érintett harmadik országbeli állampolgárnak, aki e formanyomtatványon igazolja a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés kézhezvételét.

(3) Azok a személyek, akiknek a beléptetését megtagadták, jogorvoslattal élhetnek. A jogorvoslati eljárást a nemzeti jognak megfelelően kell lefolytatni. A harmadik országbeli állampolgár részére írásban rendelkezésére kell bocsátani azon kapcsolattartó helyek listáját, ahol információval tudnak szolgálni a nemzeti joggal összhangban a nevében eljárni jogosult képviselőkről.

A jogorvoslati kérelem benyújtásának nincs halasztó hatálya a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés végrehajtására.

Amennyiben a jogorvoslati eljárás eredménye szerint a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés megalapozatlan volt, a nemzeti jognak megfelelően nyújtott bármely kártérítés sérelme nélkül, az érintett harmadik országbeli állampolgár jogosult a beléptetés megtagadó tagállam által érvénytelenített beléptetőbélyegző-nyomat, valamint egyéb érvénytelenítések pótlására és a megtett bejegyzések törlésére.

(4) A határőröknek biztosítaniuk kell, hogy az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a beléptetését megtagadták, nem lép be az érintett tagállam területére.

(5) A tagállamok statisztikát készítenek azon személyek számáról, akiknek a beléptetését megtagadták, a megtagadás okairól, az érintett személyek állampolgárságáról és a határ típusáról (szárazföldi, légi vagy tengeri), amelynél a beléptetés megtagadták. A tagállamok e statisztikákat évente egy alkalommal továbbítják a Bizottságnak. A Bizottság a tagállamok által benyújtott statisztikákat összesített formában kétfévente közzéteszi.

(6) A beléptetés megtagadására irányadó részletes szabályokat az V. melléklet A. része tartalmazza.

III. FEJEZET

A határellenőrzéshez alkalmazott személyi állomány és eszközök, valamint a tagállamok közötti együttműködés

14. cikk

A határellenőrzéshez alkalmazott személyi állomány és eszközök

A tagállamok megfelelő létszámú személyi állományt és elegendő számú eszközt alkalmaznak, hogy a külső határokon történő ellenőrzéseket – a 6–13. cikknek megfelelően – oly módon hajtsák végre, amely hatékony, egységes és magas szintű ellenőrzést biztosít.

15. cikk

A határellenőrzések végrehajtása

(1) Az e rendelet 6–13. cikkében meghatározott határellenőrzést a határőrök e rendelet rendelkezéseivel és a nemzeti joggal összhangban végzik el.

E határellenőrzés elvégzése nem érinti a nemzeti jog által a határőrök számára biztosított és e rendelet hatályán kívül eső, büntetőeljárás megindítására vonatkozó jogkört.

A tagállamok biztosítják, hogy a határőrök szakképzett és megfelelően kiképzett szakemberek. A tagállamok a határőröket – különösen a feladataik elvégzéséhez szükséges – nyelvek tanulására ösztönzik.

(2) A tagállamok a 34. cikknek megfelelően megküldik a Bizottságnak a nemzeti jogok alapján a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok jegyzékét.

(3) Az eredményes határellenőrzés érdekében a tagállamok szoros, állandó együttműködést biztosítanak a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok között.

16. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

(1) A tagállamok segítséget nyújtanak egymásnak, és állandó, szoros együttműködést tartanak fenn a határellenőrzés eredményes végrehajtása céljából, e rendelet 6–15. cikkével összhangban. A tagállamok minden ehhez szükséges információcserét elvégeznek.

(2) A tagállamok közötti, a külső határok ellenőrzésével kapcsolatos operatív együttműködést a 2007/2004/EK rendelettel létrehozott, a Tagállamok Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (a továbbiakban: Ügynökség) koordinálja.

(3) Az Ügynökség hatáskörének sérelme nélkül a tagállamok operatív szinten továbbra is együttműködhetnek a külső határokon a többi tagállammal és/vagy harmadik országokkal, beleértve az összekötő tisztviselők cseréjét, amennyiben ez az együttműködés kiegészíti az Ügynökség munkáját.

A tagállamok tartózkodnak minden olyan tevékenységtől, amely veszélyeztetheti az Ügynökség működését vagy céljainak megvalósítását.

A tagállamok tájékoztatják az Ügynökséget az első albekezdésben említett operatív együttműködésről.

(4) A tagállamok biztosítják a határellenőrzés előírásaira és az alapvető jogokra vonatkozó képzést. Ebben a tekintetben figyelembe kell venni az Ügynökség által létrehozott és továbbfejlesztett közös képzési követelményeket.

17. cikk

Közös ellenőrzések

(1) Azok a tagállamok, amelyek a 20. cikket a közös szárazföldi határaikra nem alkalmazzák, a közös határaikon olyan közös ellenőrzést végezhetnek az említett cikk alkalmazása kezdetének napjáig, amely esetében egy személy csak egy alkalommal állítható meg határforgalom-ellenőrzés céljából, a tagállamok 6–13. cikkéből származó egyéni kötelezettségének sérelme nélkül.

E célból a tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően kötött bármely megállapodásról.

IV. FEJEZET

A határforgalom-ellenőrzésekre vonatkozó különleges szabályok

18. cikk

A különböző határátkelőhely-típusokra és a külső határok átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó különleges szabályok

A VI. mellékletben megállapított különleges szabályok a különböző határátkelőhely-típusokon végrehajtott ellenőrzésekre és a határátkelőhelyek átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó ellenőrzésekre alkalmazandóak.

Ezek a különleges szabályok az 5. és a 7–13. cikktől eltérő rendelkezéseket tartalmazhatnak.

19. cikk

A személyek egyes kategóriáinak ellenőrzésére vonatkozó különleges szabályok

(1) A VII. mellékletben megállapított különleges szabályok a személyek következő kategóriáira vonatkozó ellenőrzésekre alkalmazandóak:

- a) államfők és küldöttségük tagjai;
- b) pilóták és légiszemélyzet;
- c) tengerészek;
- d) diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevelel rendelkezők és nemzetközi szervezetek tagjai;
- e) határ menti ingázók;
- f) kiskorúak.

Ezek a különleges szabályok az 5. és a 7–13. cikktől eltérő rendelkezéseket tartalmazhatnak.

(2) A tagállamok – a 34. cikkel összhangban – megküldik a Bizottságnak a diplomáciai vagy konzuli képviselőkhez

akkreditált személyek és családtagjaik számára a tagállamok külügyminisztériumai által kiállított igazolványok mintáit.

III. CÍM

BELSŐ HATÁROK

I. FEJEZET

A határellenőrzés megszüntetése a belső határokon

20. cikk

A belső határok átlépése

A belső határokat bármely ponton át lehet lépni anélkül, hogy személyellenőrzésre kerülne sor, függetlenül az adott személy állampolgárságától.

21. cikk

Ellenőrzések a tagállamok területén

A határellenőrzés megszüntetése a belső határokon nem érinti a következőket:

- a) az egyes tagállamok illetékes hatóságai által a nemzeti jog alapján gyakorolt rendőrségi hatáskör, amennyiben az ilyen hatáskör gyakorlása nem a határforgalom-ellenőrzéssel azonos tartalmú; ez a határ menti területeken is érvényes. Az első mondat alkalmazásában a rendőrségi hatáskör gyakorlása különösen akkor nem minősül a határforgalom-ellenőrzéssel azonos tartalmúnak, ha a rendőri intézkedések:
 - i. célja nem a határellenőrzés;
 - ii. a közrendet érintő esetleges veszélyekkel kapcsolatos általános rendőrségi információk és tapasztalatok alapulnak, és különösen a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányulnak;
 - iii. előkészítésének és végrehajtásának módja egyértelműen eltér a külső határokon történő rendszeres személyellenőrzésektől;
 - iv. végrehajtására szűrőpróbaszerűen kerül sor;
- b) az egyes tagállamok jogszabályai alapján az illetékes hatóságok által, a kikötői vagy repülőtéri hatóságok, illetve fuvarozók által a kikötőkben és a repülőtereken elvégzett biztonsági személyellenőrzések, feltéve hogy az említett ellenőrzések az érintett tagállam területén belül utazó személyekre is vonatkoznak;
- c) a tagállamok számára biztosított az a lehetőség, hogy jogszabályban írják elő az iratok és okmányok birtoklására vagy magánál tartására vonatkozó kötelezettséget;

d) a Schengeni Egyezmény 22. cikkének rendelkezései szerint harmadik országbeli állampolgárok azon kötelezettsége, hogy bejelentkezzenek, amikor egy adott tagállam területére lépnek.

22. cikk

A forgalom akadályainak megszüntetése a belső határok közötti határátkelőhelyein

A tagállamok megszüntetik a belső határokon a közúti határátkelőhelyeken zajló folyamatos forgalom valamennyi akadályát, különösen a nem kizárólag a közúti közlekedésbiztonság miatt elrendelt sebességkorlátozásokat.

Ugyanakkor a tagállamoknak készen kell állniuk az ellenőrzéshez szükséges feltételek biztosítására a határellenőrzés visszaállítására esetére.

II. FEJEZET

A határellenőrzés ideiglenes visszaállítása a belső határokon

23. cikk

A határellenőrzés ideiglenes visszaállítása a belső határokon

(1) A tagállamok a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető komoly veszély esetén legfeljebb 30 napos időtartamra – illetve a komoly veszély várható időtartamára, ha az meghaladja a 30 napos időszakot – visszaállíthatják az ellenőrzést a belső határokon a 24. cikkben vagy – vészhelyzetben – a 25. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően. A belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállításának alkalmazási köre és időtartama nem lépheti túl a komoly veszély elhárításához feltétlenül szükséges mértéket.

(2) Amennyiben a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszély az (1) bekezdésben meghatározott időtartamon túl is fennáll, az adott tagállam az (1) bekezdésben említettekkel megegyező okok alapján, valamint bármilyen új elem figyelembevételével legfeljebb 30 napos, megújítható időtartamra meghosszabbíthatja a határellenőrzést a 26. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

24. cikk

Az előrelátható események esetén követendő eljárás

(1) Amennyiben egy tagállam a 23. cikk (1) bekezdése szerint a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítását tervezi, erről haladéktalanul értesíti a többi tagállamot a Tanács keretében és a Bizottságot, és – amint rendelkezésre állnak – a következő információkat bocsátja rendelkezésre:

a) a határellenőrzés tervezett visszaállításának okai, részletesen kifejtve azokat az eseményeket, amelyek komoly veszélyt jelentenek a közrendre vagy a belső biztonságra;

b) a határellenőrzés tervezett visszaállításának alkalmazási köre, meghatározva a határellenőrzés tervezett visszaállításának helyét;

c) a megnyitott átkelőhelyek neve;

d) a határellenőrzés tervezett visszaállításának időpontja és időtartama;

e) adott esetben a többi tagállam által meghozandó intézkedések.

(2) Az érintett tagállam értesítését követően, valamint a (3) bekezdésben előírt konzultációra tekintettel a Bizottság – a Szerződés 64. cikke (1) bekezdésének sérelme nélkül – véleményt nyilváníthat.

(3) Az (1) bekezdésben említett információkról, valamint a Bizottság által a (2) bekezdéssel összhangban nyilvánított véleményről a határellenőrzés visszaállítását tervező tagállam a többi tagállammal és a Bizottsággal konzultációt folytat, amelynek célja, hogy – amennyiben szükséges – megszervezzék a tagállamok közötti kölcsönös együttműködést, valamint hogy megvizsgálják, hogy az intézkedések arányban állnak-e a belső határokon történő ellenőrzés visszaállítására okot adó eseménnyel, és felmérjék a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszélyeket.

(4) A (3) bekezdésben említett konzultációra legalább tizenöt nappal a határellenőrzés visszaállításának tervezett időpontja előtt kerül sor.

25. cikk

Azonnali intézkedést igénylő esetekben követendő eljárás

(1) Amennyiben egy tagállam közrendje vagy belső biztonsága szempontjából azonnali intézkedésre van szükség, az érintett tagállam kivételesen és haladéktalanul visszaállíthatja a határellenőrzést a belső határokon.

(2) A határellenőrzést belső határain az (1) bekezdés értelmében visszaállító tagállam erről haladéktalanul értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot, és rendelkezésre bocsátja a 24. cikk (1) bekezdésében említett információkat, valamint megadja ezen eljárás alkalmazásának indokait.

26. cikk

A belső határokon a határellenőrzés meghosszabbítása esetén követendő eljárás

(1) A tagállamok a belső határokon történő határellenőrzést kizárólag a 23. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerint hosszabbíthatják meg, azt követően, hogy értesítették a többi tagállamot és a Bizottságot.

(2) A határellenőrzés meghosszabbítását tervező tagállam a többi tagállam és a Bizottság rendelkezésére bocsátja a belső határokon történő határellenőrzés meghosszabbításának okával kapcsolatos valamennyi fontos információt. A 24. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseit alkalmazni kell.

27. cikk

Az Európai Parlament tájékoztatása

Az érintett tagállam vagy adott esetben a Tanács a lehető leghamarabb tájékoztatja az Európai Parlamentet a 24., 25. és 26. cikk szerint hozott intézkedésekről. Amennyiben egy tagállam a 26. cikk értelmében egymást követően harmadszor rendel el meghosszabbítást, az érintett tagállam – kérelemre – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek a belső határokon történő határellenőrzés szükségességéről.

28. cikk

A belső határokon történő határellenőrzés visszaállítása esetén alkalmazandó rendelkezések

Amennyiben a belső határokon a határellenőrzés visszaállítására kerül sor, a II. cím vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

29. cikk

Jelentés a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításáról

Az a tagállam, amely a 23. cikk szerint visszaállította a határellenőrzést a belső határokon, megerősíti, hogy mely napon szünteti meg az ellenőrzéseket, valamint ugyanakkor vagy rövidebb idővel követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításáról, különösen hangsúlyozva az ellenőrzések végrehajtását és a határellenőrzés visszaállításának hatékonyságát.

30. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

A belső határokon történő határellenőrzés visszaállítására vonatkozó döntést átlátható módon kell meghozni, és erről a nyilvánosságot teljes mértékben tájékoztatni kell, kivéve ha nyomós biztonsági indokok támasztják alá az ezzel ellentétes cselekvést.

31. cikk

Titoktartási szabályok

Az érintett tagállam kérésére a többi tagállam, az Európai Parlament és a Bizottság tiszteletben tartja a határellenőrzés visszaállításával és meghosszabbításával kapcsolatban szolgáltatott információt, valamint a 29. cikk szerint elkészített jelentés bizalmas jellegét.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

32. cikk

A mellékletek módosításai

A III., IV. és VIII. melléklet a 33. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően módosítható.

33. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel annak 8. cikke rendelkezéseire, és feltéve, hogy az ezzel az eljárással összhangban elfogadott végrehajtási intézkedések nem módosítják e rendelet alapvető rendelkezéseit.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében megállapított határidő három hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

(4) A már elfogadott végrehajtási intézkedések sérelme nélkül, az e rendeletben megállapított technikai szabályok és határozatok a (2) bekezdésben említett eljárással összhangban történő elfogadására vonatkozó rendelkezéseknek az alkalmazását az e rendelet hatálybalépésének időpontját követő négy évre fel kell függeszteni. Az Európai Parlament és a Tanács – a Bizottság javaslatára – a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban megújíthatja az érintett rendelkezéseket, és ebből a célból a négyéves időszak lejárta előtt felülvizsgálhatja azokat.

34. cikk

Értesítések

(1) A tagállamok értesítik a Bizottságot:

- a) a tartózkodási engedélyek listájáról;
- b) a határátkelőhelyeik listájáról;
- c) a nemzeti hatóságok által évente meghatározott, a külső határok átlépéséhez szükséges referenciaösszegekről;
- d) a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok listájáról;
- e) a külügyminisztériumok által kiállított igazolványok mintáiról.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésnek megfelelően megküldött információkat az *Európai Unió Hivatalos Lapja* C sorozatában történő közzététel révén vagy bármely más megfelelő módon hozzáférhetővé teszi a tagállamok és a nyilvánosság számára.

35. cikk

Kishatárforgalom

Ez a rendelet nem érinti a kishatárforgalomra vonatkozó közösségi szabályokat és a kishatárforgalomra vonatkozó, hatályos kétoldalú megállapodásokat.

36. cikk

Ceuta és Melilla

E rendelet rendelkezései nem érintik a Ceuta és Melilla városára vonatkozó különleges szabályokat, a Spanyol Királyságnak az 1985. június 14-én, Schengenben kötött megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményhez történő csatlakozási megállapodásának záróokmányában foglalt, a Spanyol Királyságnak a Ceuta és Melilla városáról szóló nyilatkozatában ⁽¹⁾ meghatározottak szerint.

⁽¹⁾ HL L 239., 2000.9.22., 73. o.

37. cikk

A tagállamok által közölt információk

A tagállamok 2006. október 26-ig értesítik a Bizottságot a 21. cikk c) és d) pontjával kapcsolatos nemzeti rendelkezésekről, a 4. cikk (3) bekezdésében említett szankciókról és a 17. cikk (1) bekezdésével összhangban megkötött kétoldalú megállapodásokról. E rendelkezések későbbi módosításait öt munkanapon belül kell bejelenteni.

A tagállamok által közölt információkat az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában teszik közzé.

38. cikk

A III. cím alkalmazásáról szóló jelentés

A Bizottság 2009. október 13-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a III. cím alkalmazásáról.

A Bizottság külön figyelmet fordít a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításából származó nehézségekre. Amennyiben szükséges, az ilyen nehézségek megoldására irányuló javaslatokat nyújt be.

39. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) Az 1985. június 14-én, Schengenben kötött megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 2–8. cikke 2006. október 13-tól hatályát veszti.

(2) Az (1) bekezdésben említett időponttól kezdve ugyancsak hatályukat veszítik a következők:

a) a Közös kézikönyv a mellékletekkel együtt;

- b) a Schengeni Végrehajtó Bizottság 1994. április 26-i (SCH/Com-ex (94) 1, rev 2), 1994. december 22-i (SCH/Com-ex (94) 17, rev 4) és 1995. december 20-i (SCH/Com-ex (95) 20, rev 2) határozata;
- c) a közös konzuli utasítás 7. melléklete;
- d) a határellenőrzés és a határőrizet végrehajtására vonatkozó egyes részletes rendelkezések és gyakorlati eljárások végrehajtási hatásköreinek a Tanács részére történő fenntartásáról szóló, 2001. április 24-i 790/2001/EK tanácsi rendelet (1);
- e) a Tanács 2004. április 29-i 2004/581/EK határozata a külső határátkelőhelyeken elhelyezett táblákon feltüntetendő jelzések minimumának megállapításáról (2);
- f) a Tanács 2004. április 29-i 2004/574/EK határozata a Közös kézikönyv módosításáról (3);
- g) a Tanács 2004. december 13-i 2133/2004/EK rendelete a tagállamok illetékes hatóságaira vonatkozó, a tagállamok külső határainak harmadik országbeli állampolgárok által történő átlépésekor az úti okmányok rendszeres bélyegzésének követelményéről, valamint a schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló schengeni egyezmény és a Közös kézikönyv rendelkezéseinek e célból történő módosításáról (4).

(3) A törölt cikkekre és a hatályon kívül helyezett jogi eszközökre történő hivatkozásokat e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.

40. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 2006. október 13-án lép hatályba. A 34. cikk azonban az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban, az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően.

Kelt Strasbourgban, 2006. március 15-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről
az elnök
H. WINKLER

(1) HL L 116., 2001.4.26., 5. o. A 2004/927/EK határozattal (HL L 396., 2004.12.31., 45. o.) módosított rendelet.

(2) HL L 261., 2004.8.6., 119. o.

(3) HL L 261., 2004.8.6., 36. o.

(4) HL L 369., 2004.12.16., 5. o.

I. MELLÉKLET

A beutazási feltételek teljesítését igazoló okmányok

1. Az 5. cikk (2) bekezdésében említett igazoló okmányok többek között a következők lehetnek:

a) üzleti út esetén:

- i. egy cég vagy hatóság meghívója üzleti, szakmai vagy szolgálati célú megbeszélésre, konferenciára vagy rendezvényre;
- ii. egyéb okmányok, amelyekből egyértelműen megállapítható az üzleti, szakmai vagy szolgálati kapcsolat;
- iii. vásárookra és kongresszusokra szóló belépőjegyek, amennyiben ilyen részvételre sor kerül;

b) tanulmányi vagy egyéb képzési célú utak esetén:

- i. oktatási intézménytől származó igazolás elméleti vagy gyakorlati képzésre és továbbképzésre való beiratkozásról;
- ii. diákigazolvány vagy a látogatott kurzusokról szóló igazolás;

c) turisztikai vagy magáncélú utazás esetén:

i. a szálláshellyel kapcsolatos igazoló okmányok:

- a meghívó személy meghívója vendégként tartózkodás esetén,
- szálláshelyet biztosító intézménytől származó igazolás vagy bármely egyéb, a tervezett szállást megnevező megfelelő dokumentum;

ii. az útvonallal kapcsolatos igazoló okmányok:

szervezett utazás lefoglalásának igazolása, illetve bármely egyéb, a tervezett útitervet megnevező megfelelő dokumentum;

iii. a visszatéréssel kapcsolatos igazoló dokumentumok:

menettértilti vagy körutazásra érvényes jegy;

d) politikai, tudományos, kulturális, sport- vagy vallási rendezvények céljából, vagy egyéb okokból történő utazás esetén:

meghívók, belépőjegyek, jelentkezési lapok vagy programfüzetek, lehetőség szerint a meghívó szervezet nevének és a tartózkodás időtartamának feltüntetésével, illetve bármely egyéb, a látogatás célját megnevező dokumentum.

*II. MELLÉKLET***Az információk nyilvántartásba vétele**

Valamennyi határátkelőhelyen valamennyi szolgálati információt és bármilyen más fontos információt manuálisan vagy elektronikusan nyilván kell tartani. A nyilvántartásba veendő információk különösen az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) a határforgalom-ellenőrzés elvégzéséért felelős határőr, valamint az adott szolgálatban részt vett egyéb tisztviselők neve;
- b) a személyforgalom-ellenőrzésben a 8. cikknek megfelelően bevezetett könnyítések;
- c) útlevelet vagy vízumot helyettesítő okmányoknak a határon történő kiadása;
- d) őrizetbe vett személyek, valamint feljelentések (bűncselekmények és szabálysértések);
- e) azon személyek, akiknek a beléptetését a 13. cikknek megfelelően megtagadták (a megtagadás okai és állampolgárság);
- f) a be- és kiléptetőbélyegzők biztonsági kódja, a bélyegzőket bármely adott napon vagy szolgálati időszakban használó határőrök személyazonossága, valamint az elveszett és elloptott bélyegzőkkel kapcsolatos információk;
- g) ellenőrzésnek alávetett személyek panaszai;
- h) egyéb különösen fontos rendőrségi vagy büntetőjogi intézkedések;
- i) rendkívüli események.

III. MELLÉKLET

A határátkelőhelyeken a sávokat jelölő jelzőtáblák mintája

A. RÉSZ

(¹)

(¹) Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele.

B. RÉSZ

**ALL
PASSPORTS**

C. RÉSZ

(1)

(1)

(1)

(1) Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele.

<p>ALL PASSEPORTS</p>	 <p>CARS</p>
----------------------------------	---

<p>ALL PASSEPORTS</p>	 <p>BUSES</p>
----------------------------------	--

<p>ALL PASSEPORTS</p>	 <p>LORRIES</p>
----------------------------------	--

IV. MELLÉKLET

Bélyegzőlenyomatok elhelyezése

1. A harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait – a 10. cikkel összhangban – mind a belépéskor, mind pedig a kilépéskor rendszeresen bélyegezni kell. A bélyegzőkre vonatkozó előírásokat a Schengeni Végrehajtó Bizottság SCH/COM-EX (94) 16 rev és SCH/Gem-Handb (93) 15 (BIZALMAS minősítésű) határozata állapítja meg.
2. A bélyegzők biztonsági kódját egy hónapot meg nem haladó rendszeres időközönként meg kell változtatni.
3. A vízumkötelezettség alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok be- és kiléptetése esetén a bélyegzőlenyomatot lehetőség szerint úgy kell elhelyezni, hogy az fedje a vízum szélét, anélkül, hogy a vízumon található jelzéseknek vagy a vízumbélyeg biztonsági jelzéseinek az olvashatóságát befolyásolná. Ha több bélyegzőlenyomat elhelyezése szükséges (például többszöri beutazásra jogosító vízum esetében), úgy azokat a vízummal szemben lévő oldalon kell elhelyezni.

Ha ez az oldal nem használható, a bélyegzőlenyomatot közvetlenül a következő oldalon kell elhelyezni. A géppel olvasható sávot nem szabad lebélyegezni.

4. A tagállamok a határátkelőhelyeken használt beléptető- és kiléptetőbélyegzők biztonsági kódjaival kapcsolatos információcseréért felelős nemzeti kapcsolattartó helyeket neveznek ki, és erről tájékoztatják a többi tagállamot, a Tanács Főtitkárságát és a Bizottságot. A nemzeti kapcsolattartó helyeknek késedelem nélküli hozzáférést kell biztosítani az érintett tagállam külső határán használt közös beléptetői és kiléptetői bélyegzőkkel kapcsolatos információkhoz, és különösen a következőkre vonatkozó információkhoz:

- a) az a határátkelőhely, amely számára az adott bélyegzőlenyomatot kiadták;
- b) az adott bélyegző adott időben történő használatára kijelölt határőr személyazonossága;
- c) egy adott bélyegzőlenyomat biztonsági kódja adott időben.

A közös be- és kiléptetőbélyegzőkkel kapcsolatban a fent említett nemzeti kapcsolattartó helyeken keresztül lehet információt kérni.

A nemzeti kapcsolattartó helyek a kapcsolattartó pontokkal kapcsolatos változásokat, valamint az elveszett és elloptott bélyegzőkkel kapcsolatos információkat is haladéktalanul továbbítják a többi kapcsolattartó helynek, a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak.

V. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A beléptetés megtagadására vonatkozó eljárások

1. A beléptetés megtagadásakor az illetékes határőr:
 - a) kitölti a beléptetés megtagadásához használt, a B. részben bemutatott formanyomtatványt. Az érintett harmadik országbeli állampolgár aláírja a formanyomtatványt és megkapja az aláírt formanyomtatvány másolatát. Abban az esetben, ha a harmadik országbeli állampolgár megtagadja az aláírást, a határőr az aláírás megtagadásának tényét a formanyomtatvány „megjegyzések” rovatában jelzi;
 - b) az útlevélbe elhelyez egy beléptetőbélyegző-nyomtatványt és azt fekete okmánytintával, keresztirányú áthúzással érvényteleníti, azzal szemközt a jobb oldalon szintén fekete okmánytintával beírja a beléptetés megtagadása okának/okainak megfelelő betűt/betűket, amelyeknek a felsorolását a fent említett, a beléptetés megtagadásához használt formanyomtatvány tartalmazza;
 - c) a 2. pontban említett esetekben a vízumot „ÉRVÉNYTELEN” bélyegzőnyomattal megsemmisíti. Ilyen esetben a vízumbélyeg optikailag változó jelét, a „rejtett kép” biztonsági elemet, valamint a „vízum” szót keresztirányú áthúzással érvényteleníteni kell az esetleges későbbi visszaélések megakadályozása érdekében. Erről az intézkedésről a határőr haladéktalanul értesíti a központi hatóságot;
 - d) minden beléptetés megtagadást nyilvántartásba vesz vagy rögzít, az érintett harmadik országbeli állampolgár személyi adatainak, állampolgárságának, a harmadik országbeli állampolgárok úti okmányainak adatai, a beléptetés megtagadásának oka és időpontja feltüntetésével.
2. A vízumot a következő esetekben kell megsemmisíteni:
 - a) ha a vízum birtokosa a SIS-ben beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll, kivéve ha a tagállamok egyike által kiadott vízummal vagy visszautazásra jogosító vízummal rendelkezik, és átutazás céljából kíván belépni, annak érdekében, hogy eljusson annak a tagállamnak a területére, amelyik az okmányt kiadta;
 - b) ha alapos okkal feltételezhető, hogy a vízumot csalárd módon szereztek.

Az a tény, hogy a harmadik ország állampolgára a határon nem tudja bemutatni az 5. cikk (2) bekezdésében említett egy vagy több igazoló okmányt, nem vezet automatikusan a vízum megsemmisítésére irányuló döntéshez.
3. Amennyiben a harmadik országbeli állampolgárt, akinek a beléptetését megtagadták, fuvarozó szállította a határra, a helyileg illetékes hatóság:
 - a) a Schengeni Egyezmény 26. cikkével és az 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 26. cikkében foglalt rendelkezések kiegészítéséről szóló, 2001. június 28-i 2001/51/EK tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban utasítja a fuvarozót, hogy vegye át a harmadik országbeli állampolgárt, és haladéktalanul szállítsa vissza abba a harmadik államba, ahonnan elszállította őt, vagy abba a harmadik országba, amely a határátlépésre feljogosító okmányát kiadta, vagy egy olyan harmadik országba, amelybe beutazása biztosított, illetve találjon eszközt a visszaszállításhoz;
 - b) a visszaszállításig – a nemzeti jognak megfelelően és a helyi körülmények figyelembevételével – megteszi a megfelelő intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a harmadik országbeli állampolgárok, akiknek a beléptetését megtagadták, illegálisan beutazzanak.
4. Amennyiben valamely harmadik országbeli állampolgár esetében mind a beléptetés megtagadása, mind a letartóztatás indokolt, a határőrnek kapcsolatba kell lépnie a nemzeti joggal összhangban meghozandó intézkedésről dönteni jogosult hatóságokkal.

(¹) HL L 187., 2001.7.10., 45. o.

B. RÉSZ

A határon a beléptetés megtagadásához használt formanyomtatvány

Állam neve Az állam betűjele (A hivatal neve) _____		(1)
A BELÉPTETÉS MEGTAGADÁSA A HATÁRON		
_____ -én/-án _____ órakor _____ határátkelőhelyen		
alulírott _____ előtt megjelent: vezetéknev: _____ utónév: _____		
születési idő: _____ születési hely: _____ nem: _____		
állampolgárság: _____ lakóhely: _____		
a személyazonosító okmány típusa: _____ száma: _____		
kiállításának helye: _____ ideje: _____		
vízum száma: _____ típusa: _____ kiállító hatóság: _____		
érvényességi idejének kezdete: _____ vége: _____		
időtartama: _____ nap, akiállításokai: _____		
indulás helye: _____, az utazás módja: _____ (adja meg az igénybe vett közlekedési eszközt, pl. járatszám), tájékoztatjuk arról, hogy (adja meg a hatályos nemzeti joggal kapcsolatos információkat) értelmében az alábbi okok miatt az országba való beutazását megtagadtuk:		
☐ A) nem rendelkezik érvényes úti okmánnyal/okmányokkal ☐ B) hamis/hamisított úti okmánnyal rendelkezik ☐ C) nem rendelkezik érvényes vízummal vagy tartózkodási engedéllyel ☐ D) hamis/hamisított vízummal vagy tartózkodási engedéllyel rendelkezik ☐ E) nem rendelkezik megfelelő dokumentumokkal a tartózkodás céljának és feltételeinek igazolására. Nem tudta bemutatni a következő dokumentumo(ka)t: _____		
☐ F) az Európai Unió tagállamainak területén hat hónapos időtartamon belül már három hónapig tartózkodott		
☐ G) nem rendelkezik elegendő, a tartózkodás időtartamának és céljának megfelelő, illetve a származási vagy tranzitországra való visszatéréshez elegendő anyagi fedezettel		
☐ H) olyan személy, akire vonatkozóan beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzést adtak ki ☐ a SIS-ben ☐ a nemzeti nyilvántartásban		
☐ I) Az Európai Unió egy vagy több tagállamának közrendjét, belső biztonságát, közegészségügyét vagy nemzetközi kapcsolatait fenyegető személy (minden egyes tagállamnak meg kell adnia a beléptetés megtagadásának ilyen eseteire vonatkozó nemzeti jogszabályokkal kapcsolatos információkat).		
Megjegyzések		
Az érintett személy a nemzeti jog által előírtak szerint jogorvoslattal élhet a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés ellen. Az érintett személy megkapja e dokumentum egy példányát (minden egyes államnak meg kell adnia a jogorvoslati jogra vonatkozó nemzeti jogszabályokkal és eljárással kapcsolatos információkat).		
Érintett személy	Az ellenőrzésért felelős tisztviselő	

(1) Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele.

VI. MELLÉKLET

A különböző határátkelőhely-típusokra és a tagállamok külső határainak átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó különleges szabályok**1. Szárazföldi határok****1.1. A közúti határforgalom ellenőrzése**

1.1.1. A személyforgalom hatékony ellenőrzése, a közúti forgalom balesetmentes és folyamatos lebonyolítása érdekében az átkelőhelyeken a legcélszerűbb forgalomszabályozást kell alkalmazni. A tagállamok, amennyiben szükséges, forgalomelterelésre és -korlátozásra vonatkozó kétoldalú megállapodásokat köthetnek. Erről a 37. cikknek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

1.1.2. A szárazföldi határokon a tagállamok – amennyiben szükségesnek tartják, és amennyiben a körülmények lehetővé teszik – külön ellenőrző sávokat működtethetnek egyes határátkelőhelyeken, a 9. cikkkel összhangban.

A külön sávokat a tagállamok illetékes hatóságai rendkívüli körülmények között, vagy amennyiben forgalmi vagy infrastrukturális feltételek szükségessé teszik, bármikor megszüntethetik.

A tagállamok együttműködhetnek a szomszédos országokkal külön sávok kialakítása céljából a külső határok átkelőhelyein.

1.1.3. Fő szabály szerint a gépjárművel utazók az ellenőrzés alatt a gépjárműben maradhatnak. Azonban, ha a körülmények ezt indokolják, az utasokat fel lehet szólítani a járműből való kiszállásra. Az alapos ellenőrzést egy erre a célra kijelölt helyen kell lefolytatni, amennyiben a helyi körülmények ezt lehetővé teszik. A személyzet biztonsága érdekében az ellenőrzést lehetőség szerint két határőr végzi.

1.2. A vasúti határforgalom ellenőrzése

1.2.1. A külső határt átlépő vonatok utasait és személyzetét egyaránt ellenőrizni kell, beleértve az tehervonatokat vagy az üres szerelvényeket is. Az ellenőrzés végrehajtható:

- valamelyik tagállam területén található első érkezési vagy indulási vasútállomáson a peronon,
- a vonaton menet közben.

A tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek ezen ellenőrzések végrehajtásának módjáról. Erről a 37. cikknek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

1.2.2. Az 1.2.1. ponttól eltérően és a nagysebességű vasúti forgalom megkönnyítése érdekében a harmadik országból érkező nagysebességű vasút útvonalán fekvő tagállamok az érintett harmadik országokkal egyetértésben úgy határozhatnak, hogy a harmadik országból érkező vonatokon utazó személyek beléptetési ellenőrzését:

- vagy azokon a harmadik országbeli állomásokon végzik el, ahol utasok szállnak fel,
- vagy azokon – a tagállamok területén fekvő – állomásokon végzik el, ahol utasok szállnak le,
- vagy a vonaton, a tagállamok területén fekvő állomások között, menet közben végzik el, feltéve hogy az utasok az előző állomáson/állomásokon nem hagyják el a vonatot.

1.2.3. Amennyiben a harmadik országból érkező, a tagállamok területén több helyen megálló nagysebességű vonatok tekintetében a vasúti fuvarozó az útvonal hátralévő részén kizárólag a tagállamok területén történő utazás céljából szállít utasokat, az ilyen utasok beléptetési ellenőrzését a vonaton menet közben vagy az érkezési állomáson kell elvégezni, kivéve ha ellenőrzésüket az 1.2.1. vagy az 1.2.2. pont első francia bekezdése szerint már elvégezték.

Azokat az utasokat, akik a vonatot kizárólag az útvonal hátralévő, a tagállamok területén történő utazásra kívánják igénybe venni, a vonat indulása előtt egyértelműen tájékoztatni kell, hogy őket menetközben vagy az érkezési állomáson beléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

- 1.2.4. Ellenkező irányú utazáskor a vonaton tartózkodó utasok kiléptetési ellenőrzését hasonló szabályok szerint kell elvégezni.
- 1.2.5. A határőr elrendelheti, hogy – szükség esetén a vonatot kísérő személyzet bevonásával – a megbúvárra alkalmas rejtékhelyeket átvizsgálják annak megállapítására, hogy azokban nem találhatóak-e határforgalom-ellenőrzés alá tartozó személyek vagy tárgyak.
- 1.2.6. Amennyiben feltételezhető, hogy a vonaton bűncselekmény elkövetése miatt feljelentett vagy azzal gyanúsított személyek, vagy illegálisan beutazni szándékozó harmadik országbeli állampolgárok rejtőztek el, és a határőr saját nemzeti rendelkezéseivel összhangban nem intézkedhet, akkor értesítenie kell azokat a tagállamokat, amelyeknek a területe felé vagy területén a vonat közlekedik.

2. Légi határok

2.1. A nemzetközi repülőtereken végzett ellenőrzésekre vonatkozó eljárások

2.1.1. A tagállamok illetékes hatóságai biztosítják, hogy a repülőtér üzemeltetője megteszi a szükséges intézkedéseket a belső járatok utasforgalmának és a többi járat utasforgalmának fizikai elválasztására. E célból minden nemzetközi repülőtéren megfelelő infrastruktúrát kell kialakítani.

2.1.2. A határforgalom-ellenőrzés helyét az alábbiak szerint kell meghatározni:

- a) harmadik országból érkező járat utasait, akik belső légi járaton utaznak tovább, a harmadik országból érkező járat érkezési repülőterén beléptetési ellenőrzésnek vetik alá. Belső légi járat utasait, akik harmadik országba induló járaton utaznak tovább (átutazó utasok), az utóbbi járat indulási repülőterén kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;
- b) harmadik országokból érkező olyan légi járatok esetében, amelyek átszálló utasokat nem szállítanak, és a tagállamok repülőterein több alkalommal is leszállnak, miközben az utasok nem váltanak gépet, az alábbiak szerint kell eljárni:
 - i. a harmadik országból érkező vagy oda induló járatok utasait, akik a tagállamok területén megelőzőleg vagy utólag nem szállnak át, az érkezési repülőtéren beléptetési ellenőrzésnek, az indulási repülőtéren kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;
 - ii. az olyan, harmadik országból érkező vagy oda induló légi járatok utasait, amelyek a tagállamok repülőterein több leszállást hajtanak végre, miközben az utasok nem váltanak gépet (átszálló utasok), és feltéve, hogy kizárólag a tagállamok területén belüli utazásra a járatot az utasok nem vehetik igénybe, az érkezési repülőtéren beléptetési ellenőrzésnek, az indulási repülőtéren kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;
 - iii. amennyiben egy légitársaság a harmadik országból érkező, a tagállamok területén több leszállást végrehajtó járatok esetén az út hátralévő részére kizárólag a tagállamok területén történő utazásra utasokat vehet fel, úgy az utasokat az indulási repülőtéren kiléptetési, az érkezési repülőtéren beléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

Azon utasok ellenőrzése, akik e közbülső leszállások alkalmával már a repülőgép fedélzetén tartózkodnak, és nem a tagállamok területén szálltak fel, a b) pont ii. alpontja szerint történik. A fordított eljárás érvényes azokra a légi járatokra, ahol a célszág egy harmadik ország.

2.1.3. A határforgalom-ellenőrzés általában nem végezhető a repülőn vagy a beszállókapunál, kivéve akkor, ha az a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolható. Annak biztosítása érdekében, hogy az utasokat a határátkelőhelyként kijelölt repülőtereken a 6–13. cikkben meghatározott szabályokkal összhangban ellenőrizzék, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a repülőtéri hatóságok megtegyék a szükséges intézkedéseket az utasforgalomnak az ellenőrzésre fenntartott létesítményekhez történő irányítására.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a repülőtér üzemeltetője megtegye a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, hogy az általános forgalom elől elzárt területre, pl. a tranzitterületre, arra illetéktelenek lépjenek be, illetve azt elhagyják. A tranzitterületen általában nem végezhető ellenőrzés, kivéve akkor, ha az a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolható; ezen a területen különösen a repülőtéri tranzitvízum kötelezettsége alá tartozó személyek ellenőrzése végezhető annak megállapítására, hogy rendelkeznek-e ilyen vízummal.

2.1.4. Amennyiben egy harmadik országból érkező légi jármű *vis maior* vagy közvetlen veszély esetén, illetve hatósági utasításra határátkelőhelynek nem minősülő leszállóhelyen kénytelen leszállni, csak akkor folytathatja útját, ha a határőrség és a vámszervek engedélyét megkapja. Ugyanezeket a rendelkezéseket kell alkalmazni, amennyiben egy harmadik országból érkező légi jármű engedély nélkül száll le. Az ilyen légi járműveken utazó személyek ellenőrzésére minden esetben a 6–13. cikket kell alkalmazni.

2.2. A kisrepülőtereken végrehajtott ellenőrzésekre vonatkozó eljárások

2.2.1. Biztosítani kell, hogy a személyeket azokon a repülőtereken is a 6–13. cikkben meghatározott szabályoknak megfelelően ellenőrizzék, amelyek a vonatkozó nemzeti jog szerint nem rendelkeznek a nemzetközi repülőtér státussal („kisrepülőterek”), de amelyeken harmadik országból érkező vagy oda induló járatok tervezett útvonala keresztülhaladhat.

2.2.2. A 2.1.1. ponttól eltérően, a polgári légi közlekedés védelme területén közös szabályok létrehozásáról szóló, 2002. december 16-i 2320/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ sérelme nélkül, a kisrepülőtereken nem teszi szükségessé a belső légi járatok és nemzetközi járatok utasforgalmának fizikai szétválasztását biztosító megfelelő intézkedéseket. Továbbá, ha a forgalom nagysága nem igényli, a kisrepülőtéren nem kell folyamatosan határőröknek tartózkodni, amennyiben a szükséges személyzet megfelelő időben biztosítható.

2.2.3. Ha a határőrök jelenléte a kisrepülőtéren nem mindenkor biztosított, a kisrepülőtér igazgatójának megfelelő időben értesítenie kell a határőrséget a harmadik országból érkező vagy oda induló járatok le- és felszállásáról.

2.3. Magánrepülőgépen utazó személyek ellenőrzése

2.3.1. Harmadik országból érkező vagy oda induló magánrepülőgépek esetében a kapitánynak a felszállás előtt el kell juttatnia a rendeltetési tagállam vagy adott esetben az első beutazási tagállam határőrségének egy általános nyilatkozatot, amely többek között tartalmazza – a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezmény 2. mellékletével összhangban – a repülési tervet és az utasok személyazonosságára vonatkozó információkat.

2.3.2. Amennyiben egy harmadik országból érkező és valamely tagállamba tartó magánrepülőgép közbülső leszállást hajt végre más tagállamok területén, a beutazási tagállam illetékes hatóságai határforgalom-ellenőrzést végeznek, és a 2.3.1. pontban említett általános nyilatkozatot beléptetőbélyegző-lenyomattal látják el.

2.3.3. Amennyiben kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy egy járat harmadik ország területén való leszállás nélkül kizárólag a tagállamok területéről érkezik-e vagy oda tart-e, az illetékes hatóságoknak személyellenőrzést kell végrehajtaniuk a repülőtereken és kisrepülőtereken a 2.1–2.2. pontnak megfelelően.

2.3.4. A vitorlázó repülőgépek, szuperkönnyű repülőgépek, helikopterek, kizárólag rövid távolság megtételére képes kis repülőgépek és léghajók be- és kilépésére vonatkozó szabályokat a nemzeti jog, valamint megfelelő esetben kétoldalú megállapodás állapítja meg.

3. Tengeri határok

3.1. Általános ellenőrzési eljárások a tengeri forgalomban

3.1.1. A hajók ellenőrzését az érkezési vagy az indulási kikötőben a hajó fedélzetén, vagy a hajó közvetlen közelében, az e célra kijelölt területen kell elvégezni. Az ellenőrzés az erre vonatkozó megállapodások alapján menet közben is végrehajtható, vagy amikor a hajó eléri, illetve elhagyja egy harmadik ország felségterületét.

Az ellenőrzés célja annak biztosítása, hogy mind a személyzet, mind az utasok megfelelnek az 5. cikkben megállapított feltételeknek a 19. cikk (1) bekezdése c) pontjának sérelme nélkül.

3.1.2. A hajó kapitánya, vagy annak hiányában a hajótulajdonos a hajó felszerelésére vonatkozó kötelességével kapcsolatos minden ügyben képviselő személy vagy társaság („a hajótulajdonos képviselője”) két példányban listát készít a személyzetről és az utasokról. Legkésőbb a kikötőbe érkezéskor a listát/listákat átadja a határőröknek. Ha *vis maior* miatt a listát vagy listákat nem lehet a határőrökhöz eljuttatni, akkor egy példányt el kell küldeni a megfelelő határátkelőhelynek vagy hajózási hatóságnak, akik azt haladéktalanul továbbítják a határőröknek.

3.1.3. A két lista egyik – a határőr hivatalos aláírásával ellátott – példányát vissza kell juttatni a hajó kapitányának, aki azt a kikötőben történő tartózkodás alatt kérésre bemutatja.

(¹) HL L 355., 2002.12.30., 1. o. A 849/2004/EK rendelettel (HL L 158., 2004.4.30., 1. o.) módosított rendelet.

- 3.1.4. A hajó kapitánya, vagy annak hiányában a hajótulajdonos képviselője a személyzet összeállításában vagy az utasok számában bekövetkezett minden változást haladéktalanul jelent az illetékes hatóságnak.

Ezenkívül, a kapitány haladéktalanul, lehetőleg még a kikötőbe történő befutás előtt, értesíti az illetékes hatóságokat arról, ha a hajón potyautasok tartózkodnak. A potyautasokért a hajó kapitánya a felelős.

- 3.1.5. A hajó kapitánya megfelelő időben és az érintett kikötőben hatályos szabályokkal összhangban értesíti a határőrséget a hajó indulásáról; ha azt nem tudja értesíteni, a megfelelő hajózási hatóságot kell tájékoztatnia. A határőrség vagy a hajózási hatóság veszi át a már korábban kitöltött és ellenjegyzett lista/listák másodpéldányát.

3.2. Egyes hajózási típusokra vonatkozó különleges ellenőrzési eljárások

Körutazást végző hajók

- 3.2.1. A körutazást végző hajó kapitánya, vagy annak hiányában a hajótulajdonos képviselője – legkésőbb az indulási kikötő elhagyása előtt 24 órával, és a tagállamok területén fekvő egyes kikötőkbe való befutás előtt – eljuttatja az illetékes határőrségeknek a hajó útvonaltervét és menetrendjét.

- 3.2.2. Ha a körutazást végző hajó útvonala kizárólag a tagállamok területén fekvő kikötőket érint, a 4. és 7. cikktől eltérően nem kell határforgalom-ellenőrzéseket végezni, és a hajó olyan kikötőkben is kiköthet, amelyek nem minősülnek határátkelőhelynek.

Mindazonáltal, a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján e hajók személyzete és utasai is ellenőrzésnek vehetők alá.

- 3.2.3. Ha a körutazást végző hajó útvonala a tagállamok területén fekvő kikötőket és harmadik országbeli kikötőket egyaránt érint, a 7. cikktől eltérően a határforgalom-ellenőrzéseket a következők szerint kell végezni:

- a) amennyiben a körutazást végző hajó harmadik ország területén fekvő kikötőből érkezik, és először érint tagállami területen fekvő kikötőt, a személyzetet és az utasokat a 3.2.4. pontban említett személyzeti és utasnévjegyzék alapján beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni.

A partra szálló utasokat a 7. cikkel összhangban beutazási ellenőrzésnek kell alávetni, kivéve ha a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt támasztja alá, hogy nincs szükség ilyen ellenőrzésre;

- b) amennyiben a körutazást végző hajó harmadik ország területén fekvő kikötőből érkezik, és újra tagállami területen fekvő kikötőt érint, a személyzetet és az utasokat a 3.2.4. pontban említett személyzeti és utasnévjegyzék alapján beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni olyan mértékben, amennyiben az említett listákban a hajó korábbi, tagállami területen fekvő kikötőben való kikötése óta változás történt.

A partra szálló utasokat a 7. cikkel összhangban beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni, kivéve ha a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt támasztja alá, hogy nincs szükség ilyen ellenőrzésre;

- c) amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből érkezik és tagállami kikötőt érint, a partra szálló utasokat a 7. cikkel összhangban beléptetési ellenőrzésnek vetik alá, ha a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt indokolja;

- d) amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből harmadik országbeli kikötőbe indul, a személyzetet és az utasokat – a személyzeti és utasnévjegyzék alapján – kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

Amennyiben a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése ezt indokolja, a partra szálló utasokat a 7. cikkel összhangban kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;

- e) amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből tagállami kikötőbe indul, nem kell kiléptetési ellenőrzést végezni.

Mindazonáltal, a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján e hajók személyzete és utasai is ellenőrzésnek vethetők alá.

3.2.4. A személyzet és az utasok névjegyzéke a következőket tartalmazza:

- a) keresztnév és vezetéknev;
- b) születési idő;
- c) állampolgárság;
- d) az úti okmány száma és típusa, és adott esetben a vízum száma.

A körutazást végző hajó kapitánya, vagy annak hiányában a hajótulajdonos képviselője legkésőbb a tagállamok területén fekvő egyes kikötőkbe való befutás előtt 24 órával – vagy, ha az illető kikötőig tartó út 24 óránál rövidebb, akkor az előző kikötőben a beszállás befejezése után azonnal – eljuttatja az illetékes határőrségeknek a névjegyzékeket.

A névjegyzéket a tagállamok első indulási kikötőjében le kell bélyegezni, valamint ezt követően a jegyzék módosításának minden esetében. A névjegyzéket figyelembe kell venni a 3.2.3. pontban említett kockázatok értékelése során.

Sétahajózás

3.2.5. A 4. és 7. cikktől eltérően, a valamely tagállam területén fekvő kikötőből érkező vagy oda induló sétahajón utazó személyeket nem kell határforgalom-ellenőrzésnek alávetni, és az ilyen hajó olyan kikötőbe is befuthat, amely nem minősül határátkelőhelynek.

Azonban az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelésének megfelelően, és különösen ha valamely harmadik ország partvonala az érintett tagállam területének közvetlen közelében található, el kell végezni a személyek ellenőrzését és/vagy a sétahajó fizikai átkutatását.

3.2.6. A 4. cikktől eltérően a harmadik országból érkező sétahajó kivételesen olyan kikötőbe is befuthat, amely nem minősül határátkelőhelynek. Ilyen esetekben – annak érdekében, hogy a kikötőbe történő befutásra engedélyt kapjanak – a fedélzeten lévő személyek értesítik a kikötői hatóságokat. A kikötői hatóságok kapcsolatba lépnek a legközelebbi határátkelőhelynek minősülő kikötő hatóságával, hogy a hajó érkezését jelezzék. Az értesítés a fedélzeten tartózkodó személyekről készült utaslista kikötői hatóságokhoz történő benyújtását jelenti. E listát legkésőbb érkezéskor a határőrök rendelkezésére kell bocsátani.

Hasonlóképpen, amennyiben *vis maior* esete miatt a harmadik országból érkező sétahajó olyan kikötőben kíván kikötni, amely nem minősül határátkelőhelynek, a kikötői hatóságok kapcsolatba lépnek a legközelebbi határátkelőhelynek minősülő kikötő hatóságával, hogy a hajó érkezését jelezzék.

3.2.7. Az említett ellenőrzések során a hajó valamennyi műszaki jellemzőjét és a fedélzeten tartózkodó személyek nevét tartalmazó dokumentumot át kell adni. E dokumentum egy példányát át kell adni a beutazási és indulási kikötő hatóságainak. Amíg a hajó a tagállamok egyikének felségvizein marad, e jegyzék egy példányát a hajó iratai között kell tartani.

Part menti halászat

3.2.8. A 4. és 7. cikktől eltérően, a part menti halászattal foglalkozó hajók személyzetét, akik minden nap, vagy 36 órán belül visszatérnek a bejegyzett kikötőbe vagy a tagállamok területén fekvő bármely kikötőbe anélkül, hogy harmadik ország területén fekvő kikötőben kikötőnének, nem kell rendszeresen ellenőrizni. Mindazonáltal, az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelését – különösen ha valamely harmadik ország partvonala az érintett tagállam területének közvetlen közelében található – figyelembe kell venni a végrehajtandó ellenőrzések gyakoriságának meghatározásánál. Az említett kockázatoknak megfelelően el kell végezni a személyek ellenőrzését és/vagy a hajó fizikai átkutatását.

3.2.9. Valamely tagállam területén található kikötőben nem bejegyzett, part menti halászattal foglalkozó hajók személyzetét a tengerészekre vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően kell ellenőrizni.

A hajó kapitánya értesíti az illetékes hatóságokat a személyzeti jegyzék változásáról és utasok esetleges jelenlétéről.

Kompjáratok

3.2.10. A harmadik ország területén fekvő kikötőből induló vagy oda érkező kompjáratok fedélzetén utazó személyeket ellenőrizni kell. Ezzel kapcsolatban a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) amennyiben lehetséges, a tagállamok a 9. cikkel összhangban külön sávokat létesítenek;
- b) a gyalogosan közlekedő személyeket egyenként kell ellenőrizni;
- c) a járművel utazókat a járműnél kell ellenőrizni;
- d) a komp azon utasait, akik autóbusszal utaznak, gyalogosan közlekedő utasoknak kell tekinteni. Ezen utasok az ellenőrzéshez leszállnak az autóbusról;
- e) a teherszállító járművek vezetőit és a kísérőket a járműnél kell ellenőrizni. Ezt az ellenőrzést alapvetően a többi utas ellenőrzésétől elkülönítve kell elvégezni;
- f) az ellenőrzések gyors elvégzése érdekében elegendő számú kaput kell biztosítani;
- g) különösen a jogellenes bevándorlók leleplezése céljából, szűrőpróbaszerű ellenőrzésnek kell alávetni az utasok által használt járműveket, valamint adott esetben a járműben elhelyezett rakományt és egyéb árut;
- h) a komp személyzetének tagjait ugyanúgy kell kezelni, mint a kereskedelmi hajó személyzetének tagjait.

4. Belvízi hajózás

- 4.1. A „külső határ átlépésével járó belvízi hajózás” magában foglalja valamennyi, üzleti vagy kedvtelési célú, hajó és úszó jármű használatát folyókon, csatornákon és tavakon.
 - 4.2. Az üzleti célú hajók tekintetében a kapitány és a fedélzeten alkalmazott személyek, akik szerepelnek a személyzeti listán, valamint e személyek családtagjai, akik a hajón laknak, a személyzet tagjának vagy azzal egyenértékűnek tekintendők.
 - 4.3. A 3.1–3.2. pontok vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni a belvízi hajózás ellenőrzésére.
-

VII. MELLÉKLET

A személyek egyes kategóriáira vonatkozó különleges szabályok**1. Államfők**

Az 5. és a 7–13. cikktől eltérően az államfőket és küldöttségük tagjait – akiknek az érkezését és indulását a határőrségnek diplomáciai úton hivatalosan jelezték – nem kell határforgalom-ellenőrzésnek alávetni.

2. Pilóták és légi személyzet

2.1. Az 5. cikktől eltérően, a polgári repülésről szóló 1944. december 7-i egyezmény 9. mellékletében előírtak szerint légijármű-vezetői engedéllyel vagy szakszolgálati engedéllyel rendelkezők hivatásuk gyakorlása során és az említett okmányok alapján:

- a) beszállhatnak és kiszállhatnak a közbeeső repülőtéren vagy valamely tagállam területén található érkezési repülőtéren;
- b) beléphetnek annak a valamely tagállam területén elhelyezkedő városnak a területére, ahol a közbeeső repülőtér vagy érkezési repülőtér található;
- c) bármilyen közlekedési eszközzel valamely tagállam területén található repülőtérről utazhatnak, hogy az arról a repülőtérről induló repülőgépre felszálljanak.

Minden egyéb esetben teljesíteni kell az 5. cikk (1) bekezdésében előírt követelményeket.

2.2. A 6–13. cikket kell alkalmazni a légi személyzet ellenőrzésére. Ahol csak lehetséges, a légi személyzet ellenőrzésének elsőbbséget kell biztosítani. Pontosabban, az utasok ellenőrzése előtt, vagy egy e célra elkülönített helyen kell őket ellenőrizni. A 7. cikktől eltérően, a határellenőrzésért felelős személyek által ismert személyzetet a hivatásuk ellátása során csak szűrőpróbaszerű ellenőrzésnek kell alávetni.

3. Tengerészek

3.1. A 4. és 7. cikktől eltérően, a 2003. június 19-i (185. sz.) Genfi Egyezményrel, az 1965. április 9-i Londoni Egyezményrel és a vonatkozó nemzeti rendelkezésekkel összhangban kiadott tengerészigazolvánnyal rendelkező tengerészek számára a tagállamok engedélyezhetik, hogy a hajójuk által érintett kikötő területén vagy a környező településeken való tartózkodás céljából partra szállva a tagállamok területére belépjenek, anélkül hogy valamely határátkelőhelyen jelentkezniük, azzal a feltétellel, hogy szerepelnek hajójuk személyzeti jegyzékén, amelyet megelőzőleg az illetékes hatóságok által elvégzendő ellenőrzésre benyújtottak.

A belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelésének megfelelően azonban a határőrök a partraszállás előtt a 7. cikkel összhangban ellenőrzésnek vetik alá a tengerészeket.

Amennyiben valamely tengerész veszélyt jelent a közrendre, a belső biztonságra vagy a közegészségügyre, megtagadható tőle a partraszállási engedély.

3.2. Azoknak a tengerészeknek, akik a kikötő közelében lévő településeken kívül szeretnének tartózkodni, az 5. cikk (1) bekezdésében megállapítottak szerint teljesíteniük kell a tagállamok területére való beutazás feltételeit.

4. Diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevelel rendelkezők és nemzetközi szervezetek tagjai

4.1. Tekintettel a kiváltságaikra és mentességeikre, a tagállamok által elismert harmadik országok vagy azok kormánya által kiadott diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevel birtokosai, valamint a 4.4. pontban felsorolt nemzetközi szervezetek által kiadott okmányok birtokosai, akik feladataik ellátásával kapcsolatban utaznak, a határforgalom-ellenőrzés során elsőbbségben részesíthetők a többi utassal szemben, bár – adott esetben – továbbra is a vízumkötelezettség hatálya alá tartoznak.

Az 5. cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérően az említett okmányok birtokosainak nem kell bizonyítaniuk, hogy rendelkeznek megfelelő anyagi fedezettel.

- 4.2. Ha a külső határon megjelenő személy kiváltságokra és mentességekre hivatkozik, a határőr kérheti, hogy státusát megfelelő okmányok, különösen az akkreditáló állam által kiállított igazolások, diplomata-útlevel vagy egyéb okmány bemutatásával igazolja. Amennyiben kétségei vannak, a tisztviselő sürgős esetben közvetlenül a külügyminisztériumtól kérhet felvilágosítást.
- 4.3. A diplomáciai vagy konzuli képviseltekhez akkreditált személyek és családtagjaik a 19. cikk (2) bekezdésében említett igazolvány és a határátlépésre jogosító okmány bemutatásával léphetnek be a tagállamok területére. Továbbá, a 13. cikktől eltérően, a határőr nem tagadhatja meg a diplomata-, hivatali és szolgálati útlevelek birtokosainak a tagállamok területére történő beléptetését anélkül, hogy konzultálna a megfelelő nemzeti hatóságokkal. Ez érvényes arra az esetre is, ha a személyre vonatkozóan figyelmeztető jelzést vittek be a SIS-be.
- 4.4. A nemzetközi szervezetek által a 4.1. pontban meghatározott célokra kiadott okmányok elsősorban a következők:
- az Egyesült Nemzetek laissez-passer igazolványa, amelyet az Egyesült Nemzetek és szakosított intézményeinek személyzete számára adnak ki az Egyesült Nemzetek szakosított intézményeinek kiváltságairól és mentességeiről szóló, New Yorkban 1947. november 21-én aláírt egyezmény alapján,
 - az Európai Közösség (EK) által kiadott laissez-passer igazolvány,
 - az Európai Atomenergia-közösség (Euratom) által kiadott laissez-passer igazolvány,
 - az Európa Tanács főtítkársága által kiadott laissez-passer igazolvány,
 - az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erőik jogállásáról szóló megállapodás III. cikkének (2) bekezdése szerint kiadott okmányok (katonai személyi igazolvány és utazási parancs, kiküldetési rendelvény, illetve egyéni vagy csoportos menetparancs), valamint a Partnerség a Békéért keretében kiadott okmányok.

5. Határ menti ingázók

- 5.1. A határ menti ingázók ellenőrzésére vonatkozó eljárásokra a határellenőrzés általános szabályai, különösen a 7. és a 13. cikk, az irányadóak.
- 5.2. A 7. cikktől eltérően, azokat a határ menti ingázókat, akiket az azonos határátkelőhelyen történő gyakori határátlépés miatt a határőrök jól ismernek, és akikre vonatkozóan – kezdeti ellenőrzés alapján – a SIS-ben vagy valamely nemzeti adatállományban nem adtak ki figyelmeztető jelzést, csak szűrőpróbaszerű ellenőrzéseknek kell alávetni annak vizsgálatára, hogy rendelkeznek-e érvényes, a határátlépésre feljogosító okmánnyal és teljesítik-e a szükséges beutazási feltételeket. Ezeket a személyeket időről időre váratlanul, rendszertelen időközökben alapos ellenőrzésnek kell alávetni.
- 5.3. Az 5.2. pont rendelkezéseit más kategóriába tartozó, a határt rendszeresen átlépő személyekre is ki lehet terjeszteni.

6. Kiskorúak

- 6.1. A határőrök különleges figyelmet fordítanak az – akár felnőtt kíséretében, akár anélkül utazó – kiskorúakra. A külső határt átlépő kiskorúakat – az ezen rendeletben előírtak szerint – a be- és kiutazáskor a felnőttekkel azonos módon ellenőrzik.
- 6.2. Abban az esetben, ha a kiskorút felnőtt kíséri, a határőrnek ellenőriznie kell, hogy a kiskorút kísérő személyek rendelkeznek-e szülői felügyeleti joggal, különösen ha a kiskorút csak egy felnőtt kíséri, és alapos a gyanúja annak, hogy a kiskorút jogellenesen vitték el a szülői felügyeleti jogot jogszerűen gyakorló személy(ek) felügyelete alól. Ez utóbbi esetben a határőrnek további vizsgálatot kell folytatnia az érintettek által adott információk közötti ellentmondások kiderítése érdekében.
- 6.3. A kíséret nélkül utazó kiskorúak esetében – az úti okmányok és az igazoló okmányok alapos ellenőrzésével – a határőröknek azt kell biztosítaniuk, hogy a kiskorúak a szülői felügyeletet gyakorló személy(ek) akarata ellenére nem hagyják el a tagállamok területét.

VIII. MELLÉKLET

Állam neve

Állam logója (Hivatal neve)

(1)

A RÖVID TARTÓZKODÁS IDŐTARTAMÁRA VONATKOZÓ FELTÉTEL TELJESÍTÉSÉRE VONATKOZÓ BIZONYÍTÉK ELFOGADÁSA, AMENNYIBEN AZ ÚTI OKMÁNYBAN NEM SZEREPEL A BELÉPTETŐBÉLYEGZŐ LENYOMATA

_____ -án/-én _____ órákor _____ helyen,

a(z) _____ aláíró hatóság előtt megjelent:

vezetéknév: _____ utónév: _____

születési idő: _____ születési hely: _____ nem: _____

állampolgárság: _____ lakóhely: _____

úti okmány: _____ száma: _____,

kiállításának helye: _____ ideje: _____

vízum száma: _____ kiállító hatóság (szükség esetén): _____

időtartama, a kiállítás okai: _____

Tekintettel a tagállamok területén való tartózkodása időtartamára vonatkozóan általa bemutatott bizonyítékra, úgy kell tekinteni, hogy a fent nevezett személy _____ tagállam területére _____ -án/-én _____ órákor lépett be _____ határátkelőhelyen.

Az aláíró hatóság elérhetősége:

Tel.: _____

Fax: _____

E-mail: _____

Az érintett személy kézhez kapja e dokumentum másolatát.

Érintett személy

Felelős tisztviselő
+ bélyegző

(1) Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele.

A TANÁCS 563/2006/EK RENDELETE

(2006. március 13.)

az Európai Közösség és a Salamon-szigetek között létrejött, a Salamon-szigetek partjainál folytatott halászatról szóló partnerségi megállapodás megkötéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére, a 300. cikk (2) bekezdésével és 300. cikk (3) bekezdésének első albekezdésével összefüggésben,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A Közösség és a Salamon-szigetek tárgyalásokat folytatott, és parafált egy halászatról szóló partnerségi megállapodást, amely halászati lehetőségeket biztosít a közösségi halászoknak azokon a vizeken, melyek a halászat szempontjából a Salamon-szigetek felségterületéhez vagy joghatósága alá tartoznak.
- (2) A megállapodás a halászati ágazatban gazdasági, pénzügyi, műszaki, és tudományos együttműködést ír elő az erőforrások megőrzésének és fenntartható kiaknázásának, valamint a vállalkozások között a halászati ágazatban közös érdekű gazdasági tevékenységek, és az ehhez kapcsolódó tevékenységek kifejlesztését célzó partnerségek kialakításának biztosítása céljából.
- (3) Ezt a megállapodást jóvá kell hagyni.
- (4) Meg kell határozni a halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztását.
- (5) Azok a tagállamok, amelyek hajói e megállapodás alapján halásznak, a közösségi halászhajók harmadik országok vizein és a nyílt tengereken való fogásainak megfigyelése tekintetében a 2847/93/EGK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2001.

március 14-i 500/2001/EK bizottsági rendelettel ⁽²⁾ összhangban értesítik a Bizottságot a Salamon-szigetek halászati övezeten belül fogott egyes halállományok mennyiségéről,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az Európai Közösség és a Salamon-szigetek között létrejött, a Salamon-szigetek partjainál folytatott halászatról szóló partnerségi megállapodást (a továbbiakban: „a megállapodás”) a Közösség nevében jóváhagyásra kerül.

A megállapodás szövegét csatolták e rendelethez.

2. cikk

A megállapodás jegyzőkönyvében rögzített halászati lehetőségeket a tagállamok között a következőképpen kell felosztani:

– Kerítőhálós tonhalhalászó hajók fagyasztóval:	Spanyolország:	a rendelkezésre álló halászati lehetőségek 75 %-a
	Franciaország:	a rendelkezésre álló halászati lehetőségek 25 %-a
– Felszíni horogsoros halászhajók:	Spanyolország:	6 hajó
	Portugália:	4 hajó

Amennyiben a tagállamok engedélykérelmei nem merítik ki a jegyzőkönyvben rögzített valamennyi halászati lehetőséget, a Bizottság figyelembe veheti bármely más tagállam engedélykérelmeit is.

3. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. március 13-án.

a Tanács részéről
az elnök
M. BARTENSTEIN

⁽¹⁾ 2006. február 14-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL L 73., 2001.3.15., 8. o.

Az Európai Közösség és a Salamon-szigetek között létrejött, a Salamon-szigetek partjainál folytatott halászatról szóló

PARTNERSÉGI MEGÁLLAPODÁS

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG, a továbbiakban: „a Közösség”, és

a Salamon-szigetek kormánya, a továbbiakban: „a Salamon-szigetek”;

a továbbiakban együtt: „a Felek”;

FIGYELEMBE VÉVE a Közösség és a Salamon-szigetek közötti szoros együttműködést és szívélyes kapcsolatokat, és különösen a Loméi és a Cotonou-i Egyezményrel összefüggésben, valamint azon közös óhajukat, hogy továbbra is fenntartsák és fejlesszék e kapcsolatokat;

FIGYELEMBE VÉVE a Salamon-szigetek azon kívánságát, hogy az együttműködés erősítése révén elősegítse halászati erőforrásainak ésszerű hasznosítását;

EMLÉKEZTETVE ARRRA, hogy – különösen a tengeri halászat tekintetében – a Salamon-szigetek a partjaitól 200 tengeri mérföldig terjedő övezet felett gyakorol szuverenitást vagy joghatóságot;

TEKINTETTEL az Egyesült Nemzetek Szervezetének Tengerjogi Egyezményére, és az Egyesült Nemzeteknek a halállományról szóló megállapodására;

TUDATÁBAN a felelősségteljes halászat vonatkozásában a FAO 1995. évi konferenciáján elfogadott magatartási kódexben megállapított elvek fontosságának;

MEGERŐSÍTVE, hogy az élő erőforrások kiaknázása, megőrzése és kezelése céljából a parti államoknak szuverén jogaikat a nemzetközi jog elveivel és a nemzetközi jogi gyakorlattal összhangban, és a regionális szinten létrehozott gyakorlatok kellő figyelembevételével kell gyakorolniuk a joghatóságuk alatt álló vizeken;

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, HOGY kölcsönös érdekekben együttműködjenek az élő tengeri erőforrások hosszú távú megőrzése és fenntartható kiaknázása fokozásának elősegítésében;

MEGGYŐZŐDVE arról, hogy az ilyen együttműködésnek olyan – akár közösen, akár külön megtett – kiegészítő, a politikával összeegyeztethető kezdeményezések és intézkedések formájában kell megvalósulni, amelyek biztosítják az erőfeszítések összhangját;

ELHATÁROZVA, hogy e célból párbeszédet létesítenek a Salamon-szigeteki ágazati halászati politika meghatározása érdekében, és azonosítják az e politika hatékony végrehajtását, valamint a gazdasági szereplők és a civil társadalom részvételét biztosító megfelelő eszközöket;

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy meghatározzák a közösségi hajók által a Salamon-szigetek halászati övezetében végzett halászati tevékenységekre, valamint e halászati övezetben a felelősségteljes halászat fokozása érdekében nyújtott közösségi támogatásra irányadó feltételeket;

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy a halászati iparban és a kapcsolódó területeken szorosabb gazdasági együttműködést érjenek el olyan egyes vállalatok létrehozásával és fejlesztésével, amelyekben mindkét Fél társasági érdekeltséggel bírnak,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODOTT MEG:

1. cikk

Hatály

E megállapodás az alábbiakra irányadó elveket, szabályokat és eljárásokat határozza meg:

– gazdasági, pénzügyi, műszaki és tudományos együttműködés a halászati ágazatban a Salamon-szigeteki halászati

övezetben a felelősségteljes halászat fokozása, a halászati erőforrások megőrzésének és fenntartható kiaknázásának biztosítása, valamint a Salamon-szigeteki halászati ágazat fejlesztése céljából,

– a Közösség haláshajóknak a Salamon-szigetek halászati övezetében történő bejutására irányadó feltételek,

- a Salamon-szigeteki halászati övezetben történő halászat szabályozására vonatkozó szabályok annak biztosítása céljából, hogy betartják a fenti szabályokat és feltételeket,
 - a halállományok hatékony védelmére és kezelésére vonatkozó intézkedések,
 - a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megakadályozása,
 - a halászati ágazatban a gazdasági tevékenységeknek, és az ahhoz kapcsolódó tevékenységeknek a közös érdekből történő fejlesztését célzó, a társaságok közötti partnerség.
- iii. bármely olyan tevékenység folytatása, amely ésszerűen elvárható módon a halak helyének meghatározását, azok fogását, zsákmányolását vagy lehalaszását eredményezi;
 - iv. halak csoportosulásának mesterséges előidézése kialakított búvóhelyek vagy más, ehhez kapcsolódó elektronikus berendezések, mint például a rádiójeladók elhelyezése, felkutatása, vagy visszagyjűjtése;
 - v. bármely, az i–iv. albekezdésben leírt tevékenység közvetlen támogatására vagy előkészítésére a tengeren végzett művelet;
 - vi. bármely más, légi vagy tengeri járműnek az i–v. alpontban leírt tevékenységre – kivéve a személyzet egészségét és biztonságát, vagy a hajó biztonságát érintő vészhelyzetekre – történő felhasználása;

2. cikk

Fogalommeghatározások

E megállapodás alkalmazásában:

- a) „Salamon-szigeteki hatóságok” a Salamon-szigetek halászati és tengeri erőforrásaival foglalkozó osztály, vagy a Salamon-szigetek halászati és tengeri erőforrásaival foglalkozó osztály állandó halászati titkársága;
- b) „közösségi hatóságok” az Európai Bizottság;
- c) „a Salamon-szigetek halászati övezete” a halászat tekintetében a Salamon-szigetek szuverenitása vagy joghatósága alatt álló, a Salamon-szigetek nemzeti jogszabályai által „a Salamon-szigetek halászati határai”-ként azonosított vizek;
- d) „közösségi hajó”; a Közösség valamely tagállamának lobogója alatt hajózó és a Közösségben lajstromozott halászhajó;
- e) „vegyesvállalat” halászati vagy ahhoz kapcsolódó tevékenységek folytatása céljából a Felek hajótulajdonosai vagy nemzeti vállalatai által a Salamon-szigeteken létrehozott kereskedelmi társaság;
- f) „vegyes bizottság” a Közösség és a Salamon-szigetek képviselőiből álló bizottság, amelynek feladatait a megállapodás 9. cikke tartalmazza;
- g) „halászat”:
 - i. halak keresése, fogása, zsákmányolása, vagy lehalasztása;
 - ii. halak keresésének, fogásának, zsákmányolásának vagy lehalasztásának megkísérlése;
- h) „halászhajó” bármely halászatra használt, vagy halászati célú felhasználásra szánt hajó, beleértve a segítőhajókat, halszállító hajókat, és bármely más, a halászati műveletekben közvetlenül részt vevő hajókat;
- i) „kezelő” bármely olyan személy, aki a halászhajó üzemeltetésével megbízott vagy azért felelős, azt irányítja vagy ellenőrzi, beleértve a tulajdonost, a bérlőt, vagy a kapitányt;
- j) „átrakás” egy halászhajó fedélzetén lévő halak egy részének vagy egészének egy másik halászhajó fedélzetére történő kirakodása, akár a tengeren, akár a kikötőben.

3. cikk

Az e megállapodás végrehajtásában említett elvek és célkitűzések

- (1) A Felek vállalják, hogy az övezetben halászó különböző flották közötti megkülönböztetésmentesség elve alapján a Salamon-szigeteki halászati övezetben elősegítik a felelősségteljes halászatot, a földrajzi régióban lévő fejlődő országok között megkötött megállapodások – beleértve a kölcsönös halászati megállapodásokat – sérelme nélkül.
- (2) A Felek együttműködnek a Salamon-szigeteki halászati övezet ágazati halászati politikájának meghatározása és végrehajtása céljából, és e célból a szükséges reformokról politikai párbeszédet kezdeményeznek. Vállalják, hogy e területen nem fogadnak el intézkedéseket anélkül, hogy egymással konzultáltak volna.
- (3) A Felek az e megállapodás alapján – akár közösen, akár egyoldalúan végzett – végrehajtott intézkedések, programok és fellépések előzetes, folyamatban lévő és utólagos értékeléseinek elvégzésében is együttműködnek.
- (4) A Felek vállalják annak biztosítását, hogy e megállapodást a felelősségteljes gazdasági és társadalmi kormányzás elveivel összhangban hajtják végre.

(5) A Salamon-szigeteki tengerészeknek a közösségi hajókon történő alkalmazására a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a munkahelyi alapvető elvekről és jogokról szóló nyilatkozata az irányadó, amelyet a megfelelő szerződésekhez való jog, és a munkavégzés általános feltételei tekintetében is alkalmazni kell. Ez különösen az egyesülési szabadságra, és a kollektív tárgyalásokhoz való jog hathatós elismerésére, valamint a munkavállalás és foglalkoztatás tekintetében a megkülönböztetés felszámolására vonatkozik.

4. cikk

Tudományos együttműködés

(1) A megállapodás hatálya alá tartozó időszakban a Közösség és a Salamon-szigetek megfigyelik a Salamon-szigeteki halászati övezet erőforrásainak állapotát; e célból szükség esetén – a Közösségben, illetve a Salamon-szigeteken felváltva – közös tudományos ülést tartanak.

(2) A tudományos ülés következtetései és a legjobb, rendelkezésre álló tudományos vélemény alapján a Felek a 9. cikkben előírt vegyes bizottságon belül konzultálnak egymással, és amennyiben szükséges, közös megállapodással intézkedéseket hoznak a halászati erőforrások fenntartható kezelésének biztosítása érdekében.

(3) A Felek – akár közvetlenül, akár az érintett nemzetközi szervezeteken belül – konzultálnak egymással a nyugat- és közép-csendes-óceáni élő erőforrások kezelésének és védelmének biztosítása, illetve a vonatkozó tudományos kutatásban való együttműködés céljából.

5. cikk

A közösségi hajóknak a Salamon-szigeteki halászati övezetben lévő halászterületekhez történő hozzáférése

(1) A Salamon-szigetek vállalja, hogy e megállapodással – beleértve annak jegyzőkönyvét és mellékletét – összhangban halászati övezeteiben engedélyezi a közösségi hajók számára halászati tevékenységek folytatását.

(2) Az e megállapodás hatálya alá tartozó halászati tevékenységekre a Salamon-szigetek törvényei és rendeletei vonatkoznak. A Salamon-szigetek az említett törvények bármilyen módosításáról az alkalmazásukat megelőző hat hónapon belül, az említett rendeletek bármilyen módosításáról pedig az alkalmazásukat megelőző egy hónapon belül értesíti a Bizottságot.

(3) A Salamon-szigetek felelős a jegyzőkönyvben szereplő, a halászterületekre vonatkozó ellenőrzési rendelkezések hatékony végrehajtásáért. A közösségi hajók együttműködnek a Salamon-szigeteknek az ilyen ellenőrzés elvégzéséért felelős hatóságaival. A Salamon-szigetek által a halászati erőforrások megőrzése érdekében a halászat szabályozására megtett lépések objektív és tudományos kritériumokon alapulnak. Ezeket megkülönböztetés nélkül alkalmazni kell a közösségi, Salamon-szigeteki és a külföldi hajókra, az azonos földrajzi régió fejlődő országaival megkötött megállapodások sérelme nélkül, ideértve a kölcsönös halászati megállapodásokat.

(4) A Közösség megtesz minden, annak biztosításához szükséges megfelelő lépést, hogy hajói megfeleljenek e megállapodásnak, és a Salamon-szigetek halászati övezeteiben lévő halászterületekre irányadó jogszabályoknak és rendeleteknek.

6. cikk

Engedélyek

A hajóra vonatkozó halászati engedély megszerzésére irányuló eljárást, az alkalmazandó díjakat, és a hajótulajdonosok által alkalmazott fizetési módszert a jegyzőkönyvhöz csatolt melléklet állapítja meg.

7. cikk

Pénzügyi hozzájárulás

(1) A Közösség a Salamon-szigeteknek egyszeri pénzügyi hozzájárulást nyújt a jegyzőkönyvben és a mellékletekben megállapított feltételekkel összhangban. Ezen egyszeri hozzájárulást két kapcsolódó elem alapján számítják ki, nevezetesen:

- a) a közösségi hajóknak a Salamon-szigeteki halászati övezethez történő hozzáférése; és
- b) a Közösség által a felelősségteljes halászat fokozására és a Salamon-szigeteki halászati övezet halászati erőforrásainak fenntartható kiaknázására nyújtott pénzügyi támogatás.

Az (1) bekezdés b) pontjában említett pénzügyi hozzájárulás egy részét a Felek közötti, a jegyzőkönyvvel összhangban történt közös megegyezésben azonosított, a Salamon-szigeteki ágazati halászati politikával összefüggésben elérendő célkitűzések tükrében, valamint a végrehajtására meghatározott éves és többéves programmal összhangban határozzák meg és kezelik.

(2) A Közösség által nyújtott pénzügyi hozzájárulást minden évben a jegyzőkönyvvel összhangban, és a megállapodásnak és jegyzőkönyveinek az alábbiak eredményeként a hozzájárulás összegében bekövetkezett bármely változásra vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül fizetik:

- a) a Salamon-szigetek halászati övezetében a halászati tevékenységeket megakadályozó, a természeti jelenségeken kívüli súlyos körülmények (a megállapodás 14. cikkével összhangban);
- b) a közösségi hajóknak nyújtott halászati lehetőségeknek a Felek közös megegyezéssel történő csökkentése az érintett állományok kezelésének céljából, amennyiben ezt – a legjobb, rendelkezésre álló tudományos vélemény alapján – szükségesnek tartják az erőforrások védelme és fenntartható kiaknázása végett (a jegyzőkönyv 4. cikkével összhangban);
- c) a közösségi hajóknak nyújtott halászati lehetőségeknek a Felek közös megegyezéssel történő növelése, amennyiben a legjobb, rendelkezésre álló tudományos vélemény egyetért azzal, hogy az erőforrások állapota ezt lehetővé teszi (a jegyzőkönyv 1. és 4. cikkével összhangban);

- d) a Salamon-szigetek ágazati halászati politikája számára a Közösség által nyújtott pénzügyi támogatás feltételeinek újraértékelése (a jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban), amennyiben ezt az éves és többéves programok mindkét Fél által megfigyelt eredményei garantálják;
- e) e megállapodásnak a 12. cikk szerinti megszüntetése;
- f) e megállapodás végrehajtásának a 13. cikk szerinti felfüggesztése.
- c) megfelelő fórumként való eljárás a megállapodás értelmezéséből vagy végrehajtásából eredő viták békés rendezéséhez;
- d) szükség esetén a halászati lehetőségek és következesképpen a pénzügyi kompenzáció szintjének újraértékelése. A konzultációk a jegyzőkönyv 1., 2., és 3. cikkében megállapított elveken alapulnak;
- e) bármely más, a Felek által kölcsönösen megállapított feladat.

8. cikk

Az együttműködés elősegítése a gazdasági szereplők között és a civil társadalomban

(1) A Felek ösztönzik a gazdasági, kereskedelmi, tudományos és műszaki együttműködést a halászati ágazatban és a kapcsolódó ágazatokban. Az e célból esetlegesen megtehető különböző intézkedések összehangolása érdekében konzultálnak egymással.

(2) A Felek ösztönzik a halászati technikákra és a halászfelszerelésre, a halászati termékek tartósítási módszereire és ipari feldolgozására vonatkozó információk cseréjét.

(3) A Felek törekednek arra, hogy az üzlet- és a beruházásfejlesztés számára kedvező környezet kialakításának ösztönzésével műszaki, gazdasági és kereskedelmi téren kedvező feltételeket teremtsenek a Felek vállalatai közötti kapcsolatok előmozdításához.

(4) A Felek különösen ösztönzik a vegyes vállalatok létrehozását, ami közös érdekük. A vegyes vállalatok Salamon-szigeteken történő létrehozásakor, és a közösségi hajóknak a vegyes vállalatokra történő átruházásakor szigorúan be kell tartani a Salamon-szigeteki és a közösségi jogszabályokat.

9. cikk

Vegyes bizottság

(1) E megállapodás végrehajtásának ellenőrzése érdekében vegyes bizottság jön létre. A vegyes bizottság a következő feladatokat látja el:

- a) a megállapodás működésének, értelmezésének, és végrehajtásának ellenőrzése, és különösen a jegyzőkönyv 5. cikkének (2) bekezdésében említett éves és többéves programozás meghatározása, és végrehajtásának értékelése;
- b) a kölcsönös érdeklődésre számot tartó, halászattal kapcsolatos kérdések megválaszolásához szükséges kapcsolatok biztosítása;

(2) A vegyes bizottság évente legalább egyszer ülésezik a Közösségben és a Salamon-szigeteken felváltva, és az üléseken az ülésnek otthont adó fél elnököl. Bármelyik Fél kérésére rendkívüli ülést tartanak.

10. cikk

A megállapodás hatálya alá tartozó földrajzi terület

Ezt a megállapodást egyrésztől azokon a területeken kell alkalmazni, amelyek az Európai Közösséget létrehozó szerződés – az abban a Szerződésben meghatározott feltételekkel – alkalmazandó, másrésztől a Salamon-szigetek területén.

11. cikk

Időbeli hatály

E megállapodást a hatálybalépésének napjától számított három évig kell alkalmazni; a megállapodás további hároméves időszakokra automatikusan megújítható, kivéve a 12. cikkel összhangban történő felmondási értesítés esetén.

12. cikk

Felmondás

(1) E megállapodást bármelyik fél felmondhatja olyan súlyos körülmények esetén, mint például az érintett állományok degradációja, annak felfedezése, hogy a közösségi hajóknak nyújtott halászati lehetőségek kiaknázása alacsonyabb szinten valósítható meg, vagy a Felek által a jogellenes, be nem jelentett vagy szabályozatlan halászat elleni küzdelem tekintetében tett kötelezettségvállalások betartásának elmulasztása.

(2) Az érintett Fél a kezdeti időszak vagy minden további időszak lejáratát időpontja előtt legalább hat hónappal írásban értesíti a másik felet a megállapodás felmondására irányuló szándékáról.

(3) Az előző bekezdésben említett értesítés elküldése a Felek általi konzultációkat eredményez.

(4) A 7. cikkben említett pénzügyi hozzájárulás kifizetése abban az évben, amelyikben a felmondás hatályba lép, arányosan és időarányosan csökken.

(5) E megállapodás bármely jegyzőkönyve érvényességi idejének vége előtt a Felek tárgyalásokat folytatnak abból a célból, hogy megegyezéssel megállapítsák, hogy a jegyzőkönyvhöz és a mellékletehöz milyen módosítások vagy kiegészítések szükségesek.

13. cikk

A pénzügyi hozzájárulás kifizetésének felfüggesztése és felülvizsgálata

(1) E megállapodás végrehajtása a Felek bármelyikének kezdeményezésére felfüggeszthető a megállapodásban vagy annak jegyzőkönyvében és mellékletében megállapított rendelkezések végrehajtása tekintetében meglévő súlyos egyet nem értés esetén. Az ilyen felfüggesztéshez az érintett Fél erre irányuló szándékáról szóló írásbeli értesítése szükséges, a felfüggesztés hatálybalépésének időpontja előtt legalább három hónappal. Ezen értesítés kézhezvételekor a Felek a különbségek békés rendezése érdekében konzultációt kezdenek.

(2) A 7. cikkben említett pénzügyi hozzájárulás kifizetését a felfüggesztés időtartamának megfelelően arányosan és időarányosan csökkentik.

14. cikk

Vis maior miatti felfüggesztés

(1) Amennyiben a Salamon-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében (KGÖ) a halászati tevékenységeket a természeti jelenségektől eltérő súlyos körülmények megakadályozzák, az

Európai Közösség – amennyiben lehetséges, a két Fél közötti konzultációkat követően – felfüggesztheti a jegyzőkönyv 2. cikkében előírt pénzügyi hozzájárulás kifizetését, feltéve hogy a Közösség a felfüggesztés időpontjában esedékes minden összeget teljes egészében kifizetett.

(2) A pénzügyi hozzájárulás kifizetése újból megkezdődik, amint a Felek – konzultációt követő kölcsönös megállapodással – úgy vélik, hogy a halászati tevékenységeket megakadályozó körülmények már állnak fenn, valamint hogy a helyzet lehetővé teszi a halászati tevékenységek folytatását. E kifizetést a mindkét fél által történő megerősítéstől számított két hónapon belül kell megtenni.

(3) A közösségi hajóknak a megállapodás 6. cikke és a jegyzőkönyv 1. cikke értelmében nyújtott engedélyek érvényességi idejét azzal az időszakkal megegyező időszakkal hosszabbítják meg, amely időszak alatt a halászati tevékenységeket felfüggesztették.

15. cikk

A jegyzőkönyv és a melléklet a megállapodás szerves részét képezi.

16. cikk

Ez a megállapodás, amely két-két eredeti példányban készült angol, dán, finn, francia, görög, holland, német, olasz, portugál, spanyol és svéd nyelven, és amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles, azon a napon lép hatályba, amikor a Felek értesítik egymást az elfogadásához szükséges eljárásaik befejezéséről.

JEGYZŐKÖNYV

az Európai Közösség és a Salamon-szigetek között létrejött, a Salamon-szigetek partjainál folytatott halászatról szóló partnerségi megállapodásban előírt halászati lehetőségek és kifizetések megállapításáról

1. cikk

Alkalmazási időszak és halászati lehetőségek

(1) A megállapodás 6. cikke alapján a Salamon-szigetek éves halászati engedélyeket ad közösségi tonhalhalászó hajóknak a nyugat-csendes-óceáni erszényes kerítőhálós halászat igazgatásáról szóló palaui megállapodásban (a továbbiakban: „a Palaui Megállapodás”) megállapított keretekkel összhangban.

(2) E jegyzőkönyv hatálybalépésének napjával kezdődő hároméves időtartamon keresztül a megállapodás 5. cikkében előírt halászati lehetőségek az alábbiak:

– A Salamon-szigetek halászati övezetében éves halászati engedélyeket adnak 4 erszényes kerítőhálós hajó és 10 horogsoros haláshajó számára.

(3) A jegyzőkönyv alkalmazásának második évétől kezdődően, és a megállapodás 9. cikke (1) bekezdésének d) pontja, valamint a jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, a Közösség kérelmére a jegyzőkönyv 1. cikkének (2) bekezdésében az erszényes kerítőhálós hajók tekintetében nyújtott halászati engedélyek száma növelhető, ha az erőforrások ezt lehetővé teszik, valamint a Palaui Megállapodással az éves korlátozások, és a tonhalállományra vonatkozó, objektív és tudományos kritériumokon alapuló megfelelő értékeléssel összhangban, beleértve a Csendes-óceáni Közösség Titkársága által évente közzétett „A nyugat- és közép-csendes-óceáni tonhalhalászat áttekintő tanulmánya és az állományok helyzete” című kiadványt.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdést a jegyzőkönyv 4., 6. és 7. cikkére is figyelemmel kell alkalmazni.

2. cikk

Pénzügyi hozzájárulás – A fizetés módjai

(1) A megállapodás 7. cikkében említett egyszeri pénzügyi hozzájárulás 400 000 EUR évente.

(2) Az (1) bekezdést a jegyzőkönyv 4. cikkére, és a megállapodás 13. és 14. cikkére is figyelemmel kell alkalmazni.

(3) Ha a Salamon-szigetek halászati övezetében a közösségi hajók éves tonhalfogásának összes mennyisége meghaladja a 6 000 tonnát, az összes éves pénzügyi hozzájárulás a kifogott tonhal minden egyes további tonnájáért 65 EUR-val növekszik. Ennek ellenére a Közösség által fizetendő éves teljes összeg nem haladhatja meg az (1) bekezdésben említett pénzügyi hozzájárulás háromszorosát.

(4) Az 1. cikk (3) bekezdése alapján a Salamon-szigetek által adott minden további erszényes kerítőhálós engedélyért a Közösség évi 65 000 EUR összeggel megemeli az e jegyzőkönyv 2. cikkének (1) bekezdésében említett pénzügyi hozzájárulást.

(5) Az első évben a fizetést legkésőbb május 1-jéig, az azt követő években pedig legkésőbb a jegyzőkönyv aláírása időpontjának évfordulóján kell teljesíteni.

(6) Az 5. cikkre is figyelemmel, a pénzügyi hozzájárulás felhasználásáról a Salamon-szigetek szabad mérlegelése szerint dönt.

(7) A pénzügyi hozzájárulást a Salamon-szigetek által meghatározott pénzügyi intézménynél nyitott kormányzati bevételi számlára fizetik meg. Ez a számla a Salamon-szigeteki Honiarában, a Salamon-szigetek Központi Bankjánál vezetett 0260-002 számú kormányzati bevételi számlája. A Közösség által a további éves engedélyek nyújtásáért az 1. cikk (3) bekezdése és a 2. cikk (4) bekezdése értelmében cserébe megfizetendő éves pénzügyi hozzájárulást szintén erre a számlára kell megfizetni.

3. cikk

A felelősségteljes halászatra vonatkozó együttműködés

(1) Mindkét Fél vállalja, hogy a Salamon-szigetek halászati övezetében – az e vizeken halászó különböző flották közötti megkülönböztetésmentesség elve alapján – előmozdítja a felelősségteljes halászatot.

(2) E jegyzőkönyv időbeli hatálya során, a Közösség és a Salamon-szigetek nyomon követi a Salamon-szigetek halászati övezete erőforrásainak állapotát és fenntarthatóságát.

(3) A „Palaui Megállapodás” tagjai éves ülésének következtetései és a Csendes-óceáni Közösség Titkársága által a készletekre vonatkozóan végzett éves értékelés alapján a két Fél a megállapodás 9. cikkében előírt vegyes bizottság keretében konzultál, és – amennyiben szükséges, és közös megegyezéssel – intézkedéseket tesznek a halászati erőforrások fenntartható kezelésének biztosítására.

4. cikk

A halászati lehetőségek felülvizsgálata

(1) Az 1. cikkben említett halászati lehetőségek közös megegyezéssel növelhetők, amennyiben a „Palaui Megállapodás” tagjai éves ülésének következtetései, valamint a Csendes-óceáni Közösség Titkársága által a készletek állapotára vonatkozóan végzett éves felülvizsgálat megerősíti, hogy az emelés nem fogja veszélyeztetni a Salamon-szigetek erőforrásainak fenntartható kezelését. Ebben az esetben a 2. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi hozzájárulás arányosan és időarányosan növekszik.

(2) Ezzel szemben, ha a Felek megállapodnak, hogy az 1. cikkben előírt halászati lehetőségek csökkenésével járó intézkedéseket fogadnak el, a pénzügyi hozzájárulás arányosan és időarányosan csökken.

(3) A halászati lehetőségeknek a különböző hajókatóriák közötti szétosztását szintén felülvizsgálhatják a Felek közötti közös megegyezéssel, feltéve, hogy a változtatások megfelelnek az ilyen újraelosztással esetlegesen érintett készletek kezelésével foglalkozó tudományos ülés által tett ajánlásoknak. A Felek megállapodnak a pénzügyi hozzájárulás megfelelő kiigazításáról, ha a halászati lehetőségek újraelosztása ezt indokolja.

5. cikk

A felelősségteljes halászat fokozásának támogatása a Salamon-szigetek vizeiben

(1) A Salamon-szigetek meghatározza és végrehajtja a Salamon-szigetek ágazati halászati politikáját a vizein történő felelősségteljes halászat fokozása céljából. E jegyzőkönyv 2. cikkének (1) bekezdésében említett egyszeri pénzügyi hozzájárulás 30 %-át ezekre a célkitűzésekre különítik el. E hozzájárulást a két Fél között közös megegyezéssel azonosított célkitűzések, valamint az e célkitűzések elérésére irányuló éves és többéves programozás tükrében kezelik.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában, amint e jegyzőkönyv hatályba lép, és ezen időpontot követő legfeljebb három hónapon belül a Közösség és a Salamon-szigetek – a megállapodás 9. cikkében előírt vegyes bizottságon belül – egy többéves ágazati programról, valamint különösen az alábbiakra kiterjedő részletes végrehajtási szabályokról állapodik meg:

- a) a pénzügyi hozzájárulásnak az (1) bekezdésben említett százaléka felhasználására vonatkozó éves és többéves iránymutatások;
- b) éves és többéves célkitűzések, melyeket úgy kell elérni, hogy az idők során – figyelembe véve a Salamon-szigetek által a nemzeti halászati politikában és más, a felelősségteljes halászat és a fenntartható halászat fokozásával kapcsolatos vagy arra hatással bíró nemzeti politikákban kifejezett prioritásokat – megvalósítsák a felelősségteljes halászatot és a fenntartható halászatot;

c) a minden évben megkapott eredmények értékelésére vonatkozó kritériumok és eljárások.

(3) Bármely, a többéves ágazati program tekintetében javasolt módosítást mindkét Félnek a vegyes bizottságon belül kell jóváhagynia.

(4) A Salamon-szigetek minden évben a többéves program végrehajtásának céljából szétosztja az egyszeri pénzügyi hozzájárulásnak az (1) bekezdésben említett százalékát. A jegyzőkönyv alkalmazásának első évében erről a szétosztásról akkor kell értesíteni a Közösséget, amikor a többéves ágazati programot a vegyes bizottságon belül jóváhagyják. Minden ezt követő évben a szétosztásról a Salamon-szigetek a jegyzőkönyv aláírásának évfordulóját megelőző legkésőbb 45. napig értesíti a Közösséget.

(5) Az egyszeri pénzügyi hozzájárulásnak az (1) bekezdésben előírt részét (30 %) a halászati és tengeri erőforrásokkal foglalkozó osztály és a pénzügyi és kincstári osztály közösen ellenőrzi.

(6) Amennyiben a többéves ágazati program végrehajtása során elért fejlődésre vonatkozó éves értékelés ezt indokolja, az Európai Közösség kérheti az egyszeri pénzügyi hozzájárulásnak az e jegyzőkönyv 5. cikkének (1) bekezdésében említett részre csökkentését azzal a céllal, hogy a program végrehajtására elhelyezett pénzügyi források tényleges összegét az eredményekkel összhangba hozza.

6. cikk

Jogviták – A jegyzőkönyv végrehajtásának felfüggesztése

(1) Bármely, a Felek között a jegyzőkönyv értelmezése vagy annak alkalmazása miatt felmerült jogvitáról a Felek a megállapodás 9. cikkében előírt vegyes bizottság keretében – szükség esetén rendkívüli ülésen – konzultációt folytatnak.

(2) A 7. cikk sérelme nélkül a jegyzőkönyv végrehajtása bármely Fél kezdeményezésére felfüggeszthető, ha a Felek közötti jogvita komolyan minősül, és az (1) bekezdés értelmében a vegyes bizottságon belül folytatott konzultációk nem vezettek a jogvita békés rendezéséhez.

(3) A jegyzőkönyv végrehajtásának felfüggesztéséhez az érdekelt fél ilyen irányú szándékára vonatkozó írásbeli értesítés szükséges, legalább három hónappal a felfüggesztés hatálybalépésének időpontját megelőzően.

(4) Felfüggesztés esetén, a Felek a jogvita békés rendezése céljából továbbra is konzultálnak. Amennyiben sikerül a vitát rendezni, a jegyzőkönyv végrehajtása újból megkezdődik, és a pénzügyi hozzájárulás összege arányosan és időarányosan csökken annak az időszaknak megfelelően, amely során a jegyzőkönyv alkalmazását felfüggesztették.

7. cikk

A jegyzőkönyv végrehajtásának felfüggesztése a kifizetés elmulasztása miatt

A megállapodás 9. cikkére is figyelemmel, ha a Közösség elmulasztja a jegyzőkönyv 2. cikkében előírt kifizetések teljesítését, e jegyzőkönyv végrehajtása a következő feltételek mellett felfüggeszthető:

- a) a Salamon-szigetek hatáskörrel rendelkező hatóságai értesítik az Európai Bizottságot a kifizetés elmulasztásáról. Ez utóbbi megteszi a szükséges vizsgálatokat, és – amennyiben szükséges – az értesítés kézhezvételének időpontjától számított legfeljebb 45 munkanapon belül átutalja az összeget;
- b) ha a kifizetés nem történik meg, és a fizetés elmulasztása az a) pontban előírt időszakon belül megfelelően nem indokolható, a Salamon-szigetek jogosult a jegyzőkönyv végrehajtásának felfüggesztésére. Az ilyen cselekményről azonnal tájékoztatják az Európai Bizottságot;
- c) a jegyzőkönyv végrehajtása újból megkezdődik, amint teljesítették a kérdéses kifizetést.

8. cikk

Nemzeti jogszabályok és rendeletek

Az e jegyzőkönyv és melléklete szerint működő hajók tevékenységeire – és különösen az átrakásra, a kikötői szolgáltatások igénybevételére, és az ellátások megvásárlására – a Salamon-szigeteken alkalmazandó nemzeti jogszabályok és rendeletek az irányadók.

9. cikk

Hatálybalépés

(1) E jegyzőkönyv és annak melléklete azon a napon lép hatályba, amikor a Felek értesítik egymást arról, hogy befejezték az e célból szükséges eljárásokat.

(2) E jegyzőkönyvet legkorábban 2005. január 1-jei hatállyal kell alkalmazni.

MELLÉKLET

A közösségi hajók által a Salamon-szigetek halászati övezetében végzett halászati tevékenységekre irányadó feltételek

I. FEJEZET

AZ ALAKISÁGOK ALKALMAZÁSA ÉS AZ ENGEDÉLYEK KIÁLLÍTÁSA

1. SZAKASZ

Az engedélyek kiállítása

1. Csak a jogosult hajók kaphatnak a Salamon-szigetek halászati övezetében történő halászatra vonatkozó engedélyt.
2. Ahhoz, hogy a hajó jogosult legyen, sem a tulajdonos, sem a kapitány, sem maga a hajó nem állhat a Salamon-szigetekenél történő halászattól való eltiltás alatt. A Salamon-szigeteki hatóságokkal való kapcsolatuknak rendezettnek kell lennie annyiban, hogy – a Közösséggel megkötött halászati megállapodás értelmében – a Salamon-szigeteken végzett halászati tevékenységekből származó valamennyi korábbi kötelezettségüknek eleget tettek.
3. A halászati engedélyért folyamodó közösségi hajókat egy, a Salamon-szigeteken állandó lakhellyel rendelkező ügynöknek kell képviselnie. Az ügynök nevét és címét feltüntetik az engedély iránti kérelemben.
4. A megfelelő közösségi hatóságok a Salamon-szigetekért felelős európai bizottsági küldöttségen (a továbbiakban „a Bizottság küldöttsége” vagy „a küldöttség”) keresztül a megállapodás értelmében halászni kívánó minden egyes hajó esetében legalább 15 nappal az érvényességi idő kérelmezett kezdete előtt a Salamon-szigeteki halászati és tengeri erőforrásokkal foglalkozó osztály állandó titkárságának (a továbbiakban „az állandó titkárság”) kérelmet nyújtanak be.
5. A kérelmeket az állandó titkársághoz az 1. függelékben szereplő mintával összhangban kidolgozott formanyomtatványon nyújtják be.
6. Az engedélyre irányuló minden kérelmet az alábbi okmányok kísérik:
 - az engedély érvényességi idejére vonatkozó díj megfizetésére vonatkozó bizonylat,
 - a lobogó szerinti tagállam által hitelesített, a hajó úrtartalmát BRT-ben megadó közbiztonsági bizonyítvány másolata,
 - egy friss, legalább 15 cm × 10 cm méretű, a hajó jelenlegi állapotát oldalnézetből mutató hitelesített színes fénykép,
 - az érintett hajótípusra az e jegyzőkönyv alapján alkalmazandó különös szabályok értelmében megkövetelt bármely más okmány vagy bizonyítvány.
7. A díjat az állandó titkárság által meghatározott számlára kell befizetni (Honiarában a Salamon-szigetek Központi Bankjánál vezetett 0260-002 számú kormányzati bevételi számla).
8. A díjak tartalmazznak minden nemzeti és helyi adót, a kikötői adók, a szolgáltatási díjak és az átrakási díjak kivételével.
9. Minden hajó esetében az engedélyeket a hajótulajdonos vagy ügynökük számára a Bizottság küldöttségén keresztül állítják ki minden, a 6. pontban említett okmánynak az állandó titkárság által történő kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül.
10. Ha az engedélyt olyan időpontban írják alá, amikor az Európai Bizottság küldöttségének irodája zárva van, az engedélyt közvetlenül a hajó ügynökének küldik, az engedély másolatát pedig megküldik a küldöttségnek.
11. Az engedélyeket egy meghatározott hajó vonatkozásában állítják ki, és nem átruházhatók.

12. *Vis maior* esetén valamely hajó engedélyét az Európai Közösség kérésére – további díjfizetési kötelezettség nélkül – egy hasonló jellemzőkkel bíró, másik hajó részére kiállított, új engedéllyel helyettesítik. Ilyen esetben nem kell új előleget befizetni. Ha az cserehajó bruttó úrtartalma (BRT) meghaladja az eredeti hajóét, a díjkülönbözetet időarányosan fizetik meg. A mindkét érintett hajó által kifogott összes mennyiséget figyelembe fogják venni, amikor a közösségi hajók által végzett fogások szintjét tekintetbe veszik annak meghatározásakor, hogy a jegyzőkönyv 2. cikkének (3) bekezdése értelmében kell-e a Közösségnek további kifizetéseket teljesíteni.
13. Az eredeti hajó tulajdonosa vagy ügynöke az Európai Bizottság küldöttségén keresztül eljuttatja a megsemmisített engedélyt az állandó titkárságnak.
14. Az új engedély azon a napon lép hatályba, amikor a hajó tulajdonosa eljuttatja az érvénytelenített engedélyt az állandó titkárságnak. Az Európai Bizottság Salamon-szigeteki küldöttségét értesítik az engedély átadásáról.
15. Az engedélyt – e melléklet VII. fejezete 2. pontjának sérelme nélkül – mindig a hajón kell tartani.

2. SZAKASZ

Engedélyezési feltételek – díj- és előlegfizetések

1. Az engedélyek egy évig érvényesek. Az engedélyek megújíthatók. Az engedélyek a jegyzőkönyvben megállapított, rendelkezésre álló halászati lehetőségek számának függvényében újíthatók meg.
2. A díj a Salamon-szigetek halászati övezetében kifogott tonnánként 35 EUR.
3. Az engedélyeket akkor állítják ki, amikor az alábbi állandó összegeket befizették a Honiarában, a Salamon-szigetek Központi Bankjánál vezetett 0260-002 számú kormányzati bevételi számlára:
 - kerítőhálós tonhalhalászó hajónként, az évente fogott tonhal és tonhalszerű fajok 371 tonnája esetében esedékes díjakkal egyenértékű 13 000 EUR,
 - felszíni horogsoros halászhajónként, az évente fogott tonhal és tonhalszerű fajok 80 tonnája esetében esedékes díjakkal egyenértékű 3 000 EUR.
4. A halászati évenként esedékes díjakra vonatkozó végső kimutatást az előző évben fogott összegek tekintetében az Európai Közösségek Bizottsága minden évben június 30-ig készíti el az egyes hajótulajdonosok által tett fogási nyilatkozatok alapján. Az adatokat a közösségi fogási adatok igazolásáért felelős tudományos intézeteknek kell megerősíteniük (Institut de Recherche pour le Développement [IRD], the Instituto Español de Oceanografía [IEO] vagy a Instituto Português de Investigaçao Maritima [IPIMAR] és a Csendes-óceáni Közösség titkársága [SPC]). A fogási számadatokra vonatkozó megerősített kimutatások alapján a Bizottság megállapítja a minden egyes engedélyezési időszak vonatkozásában esedékes díjakra vonatkozó – 35 EUR/fogott tonna alapján kiszámított – kimutatást.
5. A Bizottság által elkészített díjkimutatást igazolásra és jóváhagyásra továbbítják az állandó titkárságnak.

A Salamon-szigetek hatóságai a kimutatás kibocsátását követő 30 napon belül megkérdőjelezhetik a díjkimutatást, és – egyetértés hiányában – kérhetik a vegyes bizottság összehívását.

Ha a kimutatás kibocsátását követő 30 napon belül nem emelnek kifogást, a díjkimutatást a Salamon-szigetek részéről elfogadottnak kell tekinteni.

6. A végső díjkimutatást egyidejűleg és haladéktalanul eljuttatják az állandó titkárságnak, az Európai Bizottság küldöttségének, a Csendes-óceáni Közösség titkárságának (SPC), és – nemzeti ügyintézési hivatalaikon keresztül – a hajótulajdonosoknak.
7. Bármilyen további kifizetéseket a hajótulajdonosok a Salamon-szigetek hatáskörrel rendelkező hatóságai számára a megerősített végső kimutatásról szóló értesítést követő negyvenöt (45) napon belül a Salamon-szigeteknek a Honiarában, a Salamon-szigetek Központi Bankjánál vezetett 0260-002 számú kormányzati bevételi számlájára teljesítenek.
8. Ha azonban a végső kimutatásban szereplő összeg alacsonyabb, mint az e szakasz 3. pontjában említett előleg, az így létrejött egyenleget nem kell visszatéríteni a hajótulajdonosnak.

II. FEJEZET

HALÁSZATI ÖVEZETEK

1. A jegyzőkönyv 1. cikkében említett hajók számára engedélyezik a Salamon-szigetek halászati övezetében – a Main Group Archipelago (MGA) körüli harminc (30) tengeri mérföldes körzet, és a többi szigetcsoporthoz tartó szigetekközi vizek és felségvizek kivételével – a halászati tevékenységek folytatását. Az MGA és a többi szigetvilág vizeinek (azaz B. vizek, C. vizek, D. vizek és E. vizek) koordinátáit az állandó titkárság a megállapodás hatálybalépése előtt megadja. Az állandó titkárság közli az Európai Bizottsággal – alkalmazásuk előtt legalább két hónappal – az említett zárt halászati övezetekkel kapcsolatos bármilyen módosítást.
2. A halászat azonban semmi esetre sem engedhető meg bármely olyan, a halak csoportosulásának mesterséges előidézésére kialakított, lerögzített búvóhely 3 tengeri mérföldes körzetén belül, amelyek elhelyezkedésére vonatkozóan az értesítést földrajzi koordinátákkal adják meg.

III. FEJEZET

A FOGÁSOKRA VONATKOZÓ JELENTÉSEL KAPCSOLATOS RENDELKEZÉSEK

1. E melléklet alkalmazásában egy közösségi hajó útjának időtartama a következő:
 - vagy a Salamon-szigetek halászati övezetébe történő belépés és az onnan történő kilépés között eltelt időszak,
 - vagy a Salamon-szigetek halászati övezetébe történő belépés és az átrakás között eltelt időszak,
 - vagy a Salamon-szigetek halászati övezetébe történő belépés és a Salamon-szigeteken történő kikötés között eltelt időszak.
2. Minden, a Salamon-szigetek vizein az e megállapodás értelmében halászni engedélyezett hajó az alábbi módon köteles fogásait az állandó titkársággal közölni:
 - 2.1. A nyilatkozatok tartalmazzák a hajó által az egyes utak során végzett fogásokat. A nyilatkozatokat minden út végén és – minden esetben – mielőtt a hajó elhagyja a Salamon-szigetek halászati övezetét az állandó titkárságnak elektronikus úton továbbítják, az Európai Bizottság számára szánt másolattal együtt. A kézhezvételtől mindkét címzett – a másiknak szánt másolattal együtt – azonnal elektronikus visszaigazolást küld a hajóra.
 - 2.2. A fenti 2.1. pont értelmében az engedély éves érvényességi ideje alatt elektronikusán elküldött nyilatkozatok eredetijét adathordozó eszközön elküldik az állandó titkárságnak az említett időszakban megtett utolsó út végét követő negyvenöt (45) napon belül. Egyúttal az Európai Közösség számára papíralapú adathordozót küldenek.
 - 2.3. A hajók a 2. függelékben szereplő mintával összhangban a hajónaplóban szereplő megfelelő formanyomtatványon nyilatkoznak fogásaikról. A „Salamon-szigetek KGÖ-jén kívül” szavakat be kell írni a hajónaplóba azon időszak tekintetében, amely során a hajó nem tartózkodik a Salamon-szigetek vizein.
 - 2.4. A formanyomtatványokat olvashatóan kell kitölteni, és azokat a kapitánynak alá kell írnia.
3. Az e fejezet rendelkezéseinek be nem tartása esetén a Salamon-szigetek fenntartja a jogot a jogsértő hajó engedélyének az alakosságok elvégzéséig történő felfüggesztésére, valamint arra, hogy a Salamon-szigetek alkalmazandó jogszabályában megállapított szankciókat alkalmazza. Erről tájékoztatják az Európai Bizottságot.

IV. FEJEZET

TENGERÉSZEK A HAJÓN

1. Minden, a megállapodás értelmében halászó európai közösségbeli hajó vállalja, hogy a legénység tagjaként legalább egy (1) Salamon-szigeteki állampolgárt alkalmaz. A Salamon-szigeteki állampolgárok szolgálati feltételeinek meg kell felelniük a Salamon-szigeteken, az adott iparágban szokásos feltételeknek.
2. Abban az esetben, ha egy közösségi hajó nincs olyan helyzetben, hogy a legénység tagjaként egy (1) Salamon-szigeteki állampolgárt alkalmazzon, a hajótulajdonosok a Salamon-szigeteki halászati övezet halászati időszakának idejére két legénységi tag fizetésének megfelelő átalányösszeget kötelesek fizetni.

3. Az összeget Honiarában, a Salamon-szigetek Központi Bankjánál vezetett 0260-002 számú kormányzati bevételi számlára fizetik be.
4. Hajótulajdonosok az állandó titkárság által benyújtott jegyzéken szereplő nevek közül szabadon választják ki azokat a tengerészeket, akiket hajóikon magukkal visznek.
5. A hajótulajdonos vagy az ügynök tájékoztatja az állandó titkárságot az érintett hajón magával vitt Salamon-szigeteki tengerész nevééről, valamint a legénységben betöltött tisztségéről.
6. Az európai közösségbeli hajókra leszerződött tengerészek jogai tekintetében a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a munkahelyi alapvető elvekről és jogokról szóló nyilatkozatát kell alkalmazni. Ez különösen az egyesülési szabadságra és a kollektív tárgyalásokhoz való jog hathatós elismerésére, valamint a munkavállalás és foglalkoztatás tekintetében a megkülönböztetés kizárására vonatkozik.
7. A Salamon-szigeteki tengerészek munkaszerződésai – amelyek egy-egy másolatát átadnak az aláíró feleknek – a hajótulajdonos ügynöke(i) és a tengerészek és/vagy szakszervezeteik vagy képviselőik között jönnek létre az állandó titkársággal folytatott konzultációt követően. E szerződések biztosítják a rájuk alkalmazandó szociális biztonsági fedezetet, beleértve az élet-, betegségi és balesetbiztosítást.
8. A Salamon-szigeteki tengerészek béreit a hajótulajdonosok fizetik meg. A béreket az engedélyek kiállítása előtt a hajótulajdonosok vagy ügynökeik és az állandó titkárság közös megegyezéssel határozzák meg. A Salamon-szigeteki tengerészeknek biztosított bérezési feltételek azonban nem lehetnek alacsonyabbak a Salamon-szigeteki legénységre alkalmazandóknál, és semmi esetre sem lehetnek alacsonyabbak az ILO-normáknál.
9. A közösségi hajókon alkalmazott minden tengerész a beszállásra javasolt időpontot megelőző napon jelentkezik a kijelölt hajó kapitányánál. Amennyiben egy tengerész nem jelentkezik be a beszállásra megállapított napon és időben, a hajótulajdonosok automatikusan mentesülnek azon kötelezettségük alól, hogy a tengerészt felvegyék a fedélzetre.
10. Amennyiben az előző pontban említettől eltérő okok miatt nem visznek Salamon-szigeteki tengerészeket a hajón, a hajótulajdonosok kötelesek a fedélzetre fel nem vett tengerészek bérének megfelelő átalányösszeget (a halászati év tekintetében) a lehető leghamarabb megfizetni.
11. Ezt az összeget a Salamon-szigeteki tengerészek/halászok képzésére fogják felhasználni, és azt a Honiarában, a Salamon-szigetek Központi Bankjánál vezetett 0260-002 számú kormányzati bevételi számlára fizetik be.

V. FEJEZET

MŰSZAKI ELŐÍRÁSOK

A hajóknak meg kell felelniük a Csendes-óceáni Közösség Titkársága és a „Palui Megállapodás” tagjai által a halászfelszerelés és azok műszaki előírásai, valamint minden más, a halászati tevékenységeikre alkalmazandó műszaki intézkedések tekintetében elfogadott intézkedéseknek és ajánlásoknak.

VI. FEJEZET

MEGFIGYELŐK

1. Az engedély iránti kérelem benyújtásának időpontjában minden érintett közösségi hajó – különösen a megfigyelőprogram céljából – 400 EUR összeggel hozzájárul a Honiarában, a Salamon-szigetek Központi Bankjánál vezetett 0260-002 számú kormányzati bevételi számlához.
2. A Salamon-szigetek vizein halászatra a megállapodás értelmében feljogosított hajók a Salamon-szigetek által az alábbi feltételeknek megfelelően kijelölt megfigyelőket viszik magukkal:
 - 2.1. Az állandó titkárság határozza meg minden évben a fedélzeti megfigyelőprogram alkalmazási körét a fennhatósága alá tartozó vizeken való halászatra feljogosított hajók száma és az e hajók által célzott erőforrások állapota alapján. Ennek megfelelően határozza meg halászati kategóriánként azon hajók számát vagy százalékát, amelyek megfigyelőt kötelesek a fedélzetre venni.
 - 2.2. Az állandó titkárság összeállítja azon hajók jegyzékét, amelyeknek megfigyelőt kell felvenniük a fedélzetre, valamint a kijelölt megfigyelők jegyzékét. E jegyzékeket folyamatosan naprakésszé teszik. E jegyzékeket az összeállításuk után azonnal, és ezután a naprakésszé tételüket követő háromhavonta eljuttatják az Európai Bizottságnak.

- 2.3. Az állandó titkárság az engedély kiállításakor vagy a megfigyelő beszállására tervezett időpont előtt legkevesebb tizenöt (15) nappal tájékoztatja az érintett hajótulajdonosokat vagy ügynökeiket arról a szándékáról, hogy kijelölt megfigyelőt kell hajókra felvenniük, akiknek nevét a lehető leghamarabb közlik.
3. A megfigyelők által a hajón töltött időt az állandó titkárság határozza meg, de – főszabályként – az nem haladhatja meg a feladataik elvégzéséhez szükséges időt. Az állandó titkárság erről akkor tájékoztatja a hajótulajdonosokat vagy ügynökeiket, amikor értesíti őket az érintett hajóra felveendő, kijelölt megfigyelő nevével.
4. Azokról a feltételekről, amelyek szerint a megfigyelőket a hajóra veszik a hajótulajdonosok vagy ügynökeik és az állandó titkárság állapodik meg.
5. Az érintett hajótulajdonosok két héten belül és tíznapos határidővel közlik, hogy mely Salamon-szigeteki kikötőkben és milyen időpontban szándékozzák a megfigyelőket a hajóra venni.
6. Ha a megfigyelőket külföldi kikötőben veszik fel a hajóra, utazási költségeiket a hajótulajdonos viseli. Amennyiben egy hajó Salamon-szigeteki megfigyelővel a fedélzetén elhagyja a Salamon-szigetek halászati övezetét, minden intézkedést meg kell tenni annak biztosítására, hogy a megfigyelő a lehető leghamarabb – a hajótulajdonos költségén – visszatérjen a Salamon-szigetekre.
7. Ha a megfigyelő nincs a megegyezés szerinti időben és helyen, és a megegyezés szerinti időt követő hat (6) órán belül sem jelenik meg, a hajótulajdonos automatikusan mentesül azon kötelezettsége alól, hogy a megfigyelőt a hajó fedélzetére felvegye.
8. A megfigyelőket tisztként kell kezelni. A megfigyelők a következő feladatokat végzik:
 - 8.1. megfigyelik a hajó halászati tevékenységét;
 - 8.2. ellenőrzik a halászati műveleteket végző hajók helyzetét;
 - 8.3. tudományos programok keretében biológiai mintagyűjtést végeznek;
 - 8.4. feljegyzik az alkalmazott halászfelszerelést;
 - 8.5. ellenőrzik a Salamon-szigetek övezetére vonatkozó, a hajónaplóba bejegyzett fogási adatokat;
 - 8.6. igazolják a járulékos halfogások százalékos arányát, és megbecsülik az értékesíthető úszóshalak, rákfélék, lábasfejűek és tengeri emlősök fajainak visszaengedett mennyiségét;
 - 8.7. rádión keresztül hetente egyszer jelentik az összesített adatokat, beleértve a hajóról történt halfogások és járulékos halfogások mennyiségét.
9. A kapitányok lehetőségük szerint mindent megtesznek a megfigyelők testi biztonságának és jólétének – feladataik elvégzése során – történő biztosítása érdekében.
10. Hasonlóképpen – lehetőség szerint – a megfigyelőknek felajánlják a feladataik elvégzéséhez szükséges minden eszközt. A kapitány hozzáférést biztosít számukra a feladatuk ellátásához szükséges kommunikációs eszközökhöz, a hajó halászati tevékenységeire közvetlenül vonatkozó dokumentumokhoz, beleértve különösen a hajónaplót és a navigációs hajónapló, valamint a megfigyelőként végzett feladataik gyakorlásának megkönnyítéséhez szükséges hajórészeket.
11. A hajón történő tartózkodás során a megfigyelők:
 - 11.1. minden megfelelő lépést megtesznek annak biztosítása érdekében, hogy a fedélzetre való felvételük körülményei és a fedélzeten való tartózkodásuk ne szakítsa félbe vagy akadályozza a halászati tevékenységet;
 - 11.2. a fedélzeten lévő anyagokra és eszközökre vigyáznak, és tiszteletben tartják az érintett hajó iratainak bizalmas voltát.
12. A megfigyelési időszak végén és a hajó elhagyását megelőzően a megfigyelők elkészítik az állandó titkárságnak továbbítandó tevékenységi jelentést az Európai Bizottság küldöttsége részére szánt másolattal együtt. A megfigyelők azt a kapitány jelenlétében írják alá, aki azt – a kapitány aláírásával kísérve – bármilyen fontosnak tartott észrevétellel kiegészítheti vagy kiegészíttetheti. A jelentés egy másolatát át kell adni a kapitánynak, amikor a megfigyelő partra száll.

13. A hajótulajdonosok viselik a megfigyelők ellátásával kapcsolatos költségeket, a hajón tartózkodó többi tisztre vonatkozó feltételekkel megegyező módon.
14. A megfigyelő fizetését és társadalombiztosítási hozzájárulásait a Salamon-szigetek kormánya viseli.

VII. FEJEZET

A HAJÓ AZONOSÍTÁSA ÉS VÉGREHAJTÁS

1. Halászati és tengerbiztonsági okokból minden hajót az Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezet (FAO) által a halászhajók megjelölése és azonosítása tekintetében jóváhagyott alapvető előírásokkal összhangban kell megjelölni és azonosítani.
2. A hajó nevét olvashatóan, latin betűkkel nyomják rá a hajó orrára és tatjára.
3. Bármely, a nevét és rádióhívójelét vagy jelzőbetűket nem az előírt módon feltüntető hajó további vizsgálat céljából egy Salamon-szigeteki kikötőbe kísérhető.
4. A hajó kezelője – a halászat kezeléséért, ellenőrzéséért és végrehajtásáért felelős kormányzati hatóságokkal történő kommunikáció megkönnyítése érdekében – biztosítja a nemzetközi vészjelző és hívófrekvencia 2 182 kHz (HF), és/vagy a nemzetközi biztonsági és hívófrekvencia 1 56,8 MHz (16. csatorna, VHF-FM) folyamatos ellenőrzését.
5. A hajó kezelője biztosítja, hogy a Nemzetközi jelkódex (INTERCO) legfrissebb és naprakész példánya a hajón van, és az mindenkor hozzáférhető.

VIII. FEJEZET

A SALAMON-SZIGETEK JÁRÓRHAJÓIVAL TÖRTÉNŐ KOMMUNIKÁCIÓ

Az engedélyezett hajók és a kormány járőrhajói közötti kommunikáció a nemzetközi kódjeleknek megfelelően, az alábbiak szerint történik:

Nemzetközi kódjel – Jelentése:

- L Álljon meg azonnal
 SQ3 Álljon vagy lassítson, fel szeretnék szállni a hajójára
 QN Kösse ki hajóját a hajónk jobb oldala mentén
 QN1 Kösse ki hajóját a hajónk bal oldala mentén
 TD2 Ez halászhajó?
 C Igen
 N Nem
 QR Nem tudjuk kikötni a hajónkat az Ön hajója mentén
 QP Ki fogjuk kötni hajónkat az Ön hajója mentén

IX. FEJEZET

ELLENŐRZÉS

1. Az Európai Közösség naprakész jegyzéket tart fenn azokról a hajókról, amelyek számára e jegyzőkönyv szerint halászati engedélyt állítottak ki. E jegyzékről – amint az elkészül és minden naprakésszé tétel alkalmával – értesítik a Salamon-szigetek halászati vizsgálatokért felelős hatóságait.
2. A közösségi hajók az előző pontban említett jegyzékre az e melléklet I. fejezete 2. szakaszának 3. pontjában említett, az előlegfizetésre vonatkozó értesítés kézhezvételekor vehetők fel. A hajótulajdonos ekkor beszerezheti e jegyzéknek a hajón – a halászati engedély helyett az engedély kiállításáig – tartandó hitelesített másolatát.

3. *Az övezetbe történő belépés és az onnan való kilépés*
 - 3.1. A közösségi hajók a Salamon-szigetek halászati övezetébe történő be- vagy onnan való kilépési szándékukról legalább 24 órával a be- vagy kilépés előtt értesítik az állandó titkárságot. Amint a hajók belépnek a Salamon-szigetek halászati övezetébe, faxon, e-mailben vagy rádióon tájékoztatják az állandó titkárságot.
 - 3.2. A kilépésre vonatkozó értesítéskor a hajók közlik helyzetüket és a fedélzeten lévő, kifogott halak mennyiségét és fajukat. E közlések lehetőség szerint faxon, de ennek hiányában – faxszal nem rendelkező hajók esetén – e-mailben vagy rádióon történnek.
 - 3.3. Az állandó titkárság tájékoztatása nélkül halászó hajókat engedély nélküli hajóknak tekintik.
 - 3.4. A hajókat a halászati engedély kiállításakor tájékoztatják a fax- és telefonszámokról, valamint az e-mail címről.
4. *Ellenőrzési eljárások*
 - 4.1. A Salamon-szigetek halászati övezetében halászati tevékenységeket végző közösség halászhajók kapitányai lehetővé teszik és megkönnyítik a halászati tevékenységek vizsgálatáért és ellenőrzéséért felelős bármely Salamon-szigeteki tisztviselőnek a hajóra történő beszállását és feladatainak elvégzését.
 - 4.2. E tisztviselők nem tartózkodhatnak a fedélzeten a feladataik elvégzéséhez szükséges időnél hosszabb ideig.
 - 4.3. A vizsgálat befejezésekor a hajókapitány számára igazolást állítanak ki.
5. *A halászhajók feltartóztatása*
 - 5.1. Az állandó titkárság 48 órán belül tájékoztatja az Európai Bizottság küldöttségét a Salamon-szigetek halászati övezetében feltartóztatott és szankciókkal sújtott közösségi hajókról.
 - 5.2. Az Európai Bizottság küldöttsége ugyanekkor egy rövid, a feltartóztatás körülményeit és az ahhoz vezető indokokat tartalmazó jelentést kap.
6. *Feltartóztatási nyilatkozat*
 - 6.1. A nyilatkozatnak a vizsgáló tisztviselő által történő elkészítését követően, azt a hajókapitány aláírja.
 - 6.2. Ez az aláírás nem érinti sem a kapitány jogait, sem az állítólagos jogsértés ellen való, általa megtehető védekezést.
 - 6.3. A kapitány a hajót a vizsgáló tisztviselő által kijelölt kikötőbe viszi. Kisebb jogsértések esetén az állandó titkárság engedélyezheti a vizsgált hajónak a halászati tevékenységek folytatását.
7. *A feltartóztatás esetén folytatandó konzultációs ülés*
 - 7.1. Mielőtt fontolóra vennének a hajó kapitányára vagy legénységére vonatkozó bármilyen intézkedést, vagy a hajó rakományára vagy felszerelésére vonatkozó bármilyen fellépést – a vélelmezett jogsértéssel kapcsolatos bizonyíték megővésére vonatkozó kivétellel –, a fenti információ kézhezvételétől számított egy munkanapon belül az Európai Bizottság küldöttsége és az állandó titkárság konzultációs ülést tart, amelyen lehetőség szerint részt vesz az érintett tagállam egy képviselője is.
 - 7.2. Az ülésen a Felek kicserélnek minden, a megállapított tények körülményeinek tisztázását segítő lényeges dokumentációt vagy információt. A hajótulajdonost ügynökét tájékoztatják az ülés kimeneteléről, és a feltartóztatásból eredő bármely intézkedésről.
8. *A feltartóztatás rendezése*
 - 8.1. Bármilyen bírósági eljárás előtt meg kell kísérelni a vélelmezett jogsértés kompromisszumos eljárás keretében történő megoldását. Ezen eljárásnak legkésőbb a feltartóztatást követő négy (4) munkanapon belül kell befejeződnie.
 - 8.2. Békés rendezés esetén a bírság összegét a Salamon-szigetek jogszabályaival összhangban határozzák meg.

- 8.3. Ha az ügy nem rendezhető békés eljárással, és azt az illetékes bírói testület elé kell vinni, a feltartóztatásnak a jogsértésért felelős felek által megfizetendő költségei, a bíróságok és a kártérítés fedezésére meghatározott banki biztosítékot a hajótulajdonosnak a Honiarában, a Salamon-szigetek Központi Bankjánál vezetett 0260-002 számú kormányzati bevételi számlára kell befizetnie.
- 8.4. A banki biztosíték a bírósági eljárás végéig visszavonhatatlan. Az akkor szabadítható fel, ha a bírósági eljárás elítélés nélkül végződött. Hasonlóképpen, amennyiben az elítélés az elhelyezett biztosítéknál alacsonyabb bírsághoz vezet, az egyenleget a Pénzügyminisztérium állandó titkársága szabadítja fel.
- 8.5. Az alábbi esetekben engedik el a hajót, és engedélyezik legénysége számára a kikötő elhagyását:
- amikor teljesültek a békés rendezésből fakadó kötelezettségek, vagy
 - amikor a 8.3. pontban említett banki biztosítékot elhelyezték, és azt az állandó titkárság elfogadta, a bírósági eljárás befejezéséig.
9. *Átrakás*
- 9.1. A Salamon-szigetek vizeiben kifogott halzsákmányokat átrakni kívánó közösségi hajók az átrakást a Salamon-szigetek kijelölt kikötőiben végzik.
- 9.2. Az ilyen hajók tulajdonosainak legalább 48 órával korábban az alábbi információkat kell közölniük az állandó titkársággal:
- az átrakó halászhajók neve,
 - a teherhajók neve,
 - az átrakandó fajok úrtartalma,
 - az átrakás napja.
- 9.3. Az átrakást a Salamon-szigetek halászati övezetéből történő kilépésnek kell tekinteni. A hajóknak ennél fogva az állandó titkárságnak be kell nyújtaniuk halfogási nyilatkozataikat, és nyilatkozniuk kell arról, hogy szándékukban áll-e folytatni a halászatot, vagy kilépnek a Salamon-szigetek halászati övezetéből.
- 9.4. A halfogások fentiekben nem említett átrakása a Salamon-szigetek halászati övezetében tilos. Az e rendelkezést megsértő bármely személy a Salamon-szigetek törvényei szerinti szankciókkal sújtható.
10. Egy Salamon-szigeteki kikötőben kikötési vagy átrakási műveleteket végző közösségi halászhajók kapitányai lehetővé teszik és megkönnyítik e műveleteknek bármely Salamon-szigeteki ellenőr által történő vizsgálatát. A vizsgálat végén a hajókapitány számára igazolást állítanak ki.

Függelékek

1. Az engedély iránti kérelem formanyomtatványa.
 2. Hajónapló.
-

1. Függelék

**EK/SALAMON-SZIGETEK HALÁSZATI MEGÁLLAPODÁS
LAJSTROMOZÁSRA ÉS ENGEDÉLYRE IRÁNYULÓ KÉRELEM
A SALAMON-SZIGETEK HALÁSZATI ÉS TENGERI ERŐFORRÁSAIVAL FOGLALKOZÓ OSZTÁLY
Állandó Titkársága számára**

UTASÍTÁSOK:

- **A kérelmezőnek alá KELL írnia, és dátummal kell ellátnia a kérelmet; ezek hiányában a kérelem érvénytelen.**
- A cím a teljes levelezési címet jelenti.
- Adott esetben egyértelműen jelölje .
- Minden egység metrikus; határozza meg az egységeket, ha más rendszert használ.
- Rögzítsen egy friss, 6 × 8 hüvelyk nagyságú, színes, a hajóról oldalirányból készült, a hajó nevét és nyilvántartási számát feltüntető fényképet a kérelemhez.
- Csatolja a Forum Halászati Ügynökség (FFA) Regionális Lajstrom- és Hajómegfigyelési Rendszere (VMS) tanúsítványainak egy másolatát.

Ha ezt a hajót korábban lajstromozták, határozza meg:

Hajó régi neve _____
Régi nyilvántartási szám _____
Régi nemzetközi rádióhívójel _____

Regionális követelmények:

FFA Nyilvántartási szám _____
FFA VMS Nyilvántartási szám _____
ALC típusa _____

Hajóazonosítás:

A hajó neve _____

A hajó típusa: (Válassza ki a megfelelőt)

Egyszerű erszényes Hosszú horogsoros Horgászbotos Halszállító/Hűtőhajó Tartályhajó Csoportos erszényes kerítőháló Keresőhajó Egyéb

Határozza meg _____

Lajstromozási ország _____

Lajstromozási szám országa _____

Nemzetközi rádióhívójel _____

Hajótulajdonos:

Név _____

Cím _____

Hajókezelő/Bérlő:

Név _____

Cím _____

Hajókapitány:

Név _____

Cím _____

Halászkapitány:

Név _____

Cím _____

Működési telephely(ek):

1. kikötő/ország _____

2. kikötő/ország _____

3. kikötő/ország _____

Lobogó/Az engedélyezett halássterület szerinti állam _____

Engedély adatai:

Válassza ki az engedély alkalmazandó időtartamát, és határozza meg a hatálybalépés kívánt dátumát.

1 év _____6 hónap _____3 hónap _____Egyéb (adja meg): _____**Hajók jellemzői:**Hajótest anyaga: Acél Fa FRP

Ha egyéb, adja meg _____

Építés éve _____ Bruttó úrtartalom _____

Építés helye _____ Teljes hossz _____

Legénység száma _____ Főmotorok teljesítménye (adja meg az egységet) _____

Üzemanyag-szállítási kapacitás (kiloliter) _____

Napi fagyasztási kapacitás (adott esetben többféle):

Módszer		Kapacitás (metrikus tonna/nap)	Hőmérséklet (°C)
Páclé (NaCl)	BR ☐	_____	_____
Páclé (CaCl)	CB ☐	_____	_____
Levegő (fűjtatott)	BF ☐	_____	_____
Levegő (spirálrendszer)	RC ☐	_____	_____
Ha egyéb, adja meg _____		_____	_____

Tárolókapacitás (adott esetben többféle):

Módszer		Kapacitás (köbméter)	Hőmérséklet (°C)
Jég	IC ☐	_____	_____
Hűtött tengervíz	RW ☐	_____	_____
Páclé (NaCl)	BR ☐	_____	_____
Páclé (CaCl)	CB ☐	_____	_____
Levegő (spirálrendszer)	RC ☐	_____	_____
Ha egyéb, adja meg _____		_____	_____

Az alábbiakban csak a megfelelő pontot (A, B, C, vagy D) töltsse ki.

A. Erszényes kerítőhálós hajók számára:

Helikopter nyilvántartási száma _____	Háló hossza (méter) _____
Helikopter típusa _____	Háló mélysége (méter) _____
Segítőjármű:	
1. név _____	1. típus _____
2. név _____	2. típus _____
3. név _____	3. típus _____

B. Horgászbotos hajók számára:

Automata horgászszerszözök száma (0, ha egy sem) _____	
Csalitároló (adott esetben egynél több) _____	
Forgatási módszer (adott esetben x-szel jelölje)	Kapacitás (köbméter)
Természetes NN ☐	_____
Forgás CR ☐	_____
Hűtve RC ☐	_____

C. Hosszú horogsoros hajók számára:

Kosarak átlagos száma _____	Főzsinór hossza (km) _____
Horgok átlagos száma kosaranként _____	
Főzsinór anyaga _____	

D. Segítőhajók számára:

Tevékenységek (adott esetben egynél több)	
Hűtőhajó ☐	Felderítőhajó ☐
Horgonyhajó ☐	Ellátó/Anyahajó ☐
Ha egyéb, adja meg _____	
Segített halászhajó(k) _____	

Kijelentem, hogy a fenti adatok igazak és teljesekek. Tudomásul veszem, hogy haladéktalanul be kell jelentenem a fenti adatok bármilyen változását, tudomásul veszem továbbá, hogy ezek elmulasztása negatívan befolyásolhatja a hajómnak az FFA regionális lajstromában jelölt jó státusát. E kérelmet az alábbiak értelmében nyújtják be:

Megállapodás címe _____

A megállapodás hatálybalépésének időpontja _____

Kérelmező:

Jelölje, hogy tulajdonos, bérlő vagy meghatalmazott ügynök _____	Telefon: _____
Kérelmező neve: _____	Fax: _____
Címe: _____	Email: _____
Aláírása: _____	Kelt: _____

2a. függelék

REV: SPC/FFA DEC 1996

ERSZÉNYES KERÍTŐHALÓS HAJÓ HAJÓNAPLÓJA A DÉLI-CSEENDES-ÓCEÁNI RÉGIÓBAN

_____ oldal a(z) _____ oldalból

Hajó neve		Halászati vállalat neve		Halászati vállalat neve		Év																														
Halászati vállalat neve		FFA regionális nyilvántartási szám		Ügynök neve a kirakodási kikötőben		Kirákodási kikötő																														
Lajstromozás helye szerinti ország		FFA típusjávahagyott ALC (I/N)?		— Minden dátumot és időpontot UTC/GMT szerint kell megadni		Kikötőbe való érkezés dátuma és időpontja																														
Nyilvántartási szám a lajstromozás helye szerinti országban		Nemzetközi rádióhívójel		— Minden tömeget metrikus tonnában kell megadni		Halmennyiség a hajón a kirakodás után																														
Hónap	Nap	Tevékenységi kód	Szélesség fok/perc/másodperc	ED	Hosszúság fok/perc/másodperc	KNY	Társasági kód	Halászat kezdetének időpontja	Bonító-tömeg	Sárgaúszójú tonhal tömege	Nagy szemű tonhal tömege	Egyéb fajok Név	Tömeg	Tárolótartályok száma	Tonhalfajok Név	Tömeg	Kód	Név	Szám	Tömeg	Egyéb fajok															
Megtartott fogás																					Viszaengedett halállomány															
Oldal összesen																					Halászat összesen															
<p>Tevékenységi kódok Minden halászatot fel kell jegyezni. Ha valamelyik nap nem halásznak, a fő tevékenységet kell feljegyezni</p> <ol style="list-style-type: none"> halászat keresés átaladás nincs halászat – üzemmzavar nincs halászat – rossz idő kikötőbeli tartózkodás – adja meg halótszítás <p>Rajkzésési kódok 1. Nem lársult 2. Csalhállal táplálkozó 3. Sodródó tarónk, hulladékok vagy elhullott állat 4. Sodródó úszó, fad vagy payao 5. Lehorgonyzott úszó, fad vagy payao 6. Élő bálna 7. Élő cetcápa 8. Egyéb</p> <p>Tonhal-visszaengedési kód 1. Túl kicsi hal 2. Sérült hal 3. Hajó telerakodva 4. Egyéb ok</p>																																				
<p>Kirákodás konzervüzembe, hűtőtárolóba, szállító- vagy más hajóba</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Kezdeti időpontja</th> <th>Befejezés időpontja</th> <th>Konzervüzem vagy hajó és rendeltetési hely</th> <th>Nemzetközi rádióhívójel</th> <th>Bonító</th> <th>Sárgaúszójú tonhal</th> <th>Nagy szemű tonhal</th> <th>Vegyes</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> </tr> </tbody> </table>																					Kezdeti időpontja	Befejezés időpontja	Konzervüzem vagy hajó és rendeltetési hely	Nemzetközi rádióhívójel	Bonító	Sárgaúszójú tonhal	Nagy szemű tonhal	Vegyes								
Kezdeti időpontja	Befejezés időpontja	Konzervüzem vagy hajó és rendeltetési hely	Nemzetközi rádióhívójel	Bonító	Sárgaúszójú tonhal	Nagy szemű tonhal	Vegyes																													
Kapitány neve											Kapitány aláírása				Dátum																					

Az utasításokhoz lásd a lap hátoldalát

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2006/24/EK IRÁNYELVE

(2006. március 15.)

a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatása keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ előírja a tagállamok számára, hogy a személyes adatok Közösségen belüli szabad áramlásának biztosítása érdekében védjék a természetes személyek jogait és szabadságjogait – így különösen a magánélet tiszteletben tartásához való jogukat – a személyes adatok feldolgozása során.
- (2) Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv”) ⁽⁴⁾ a 95/46/EK irányelvben megállapított elvek tekintetében az elektronikus hírközlési ágazatra vonatkozó különös szabályokat tartalmaz.
- (3) A 2002/58/EK irányelv 5., 6. és 9. cikke megállapítja az elektronikus hírközlési szolgáltatások felhasználása során keletkezett forgalmi és helymeghatározó adatoknak a hálózatszolgáltatók és szolgáltatásnyújtók által történő feldolgozására alkalmazandó szabályokat. Ezen adatokat – kivéve a számlázáshoz vagy az összekapcsolási díjak megállapításához szükséges adatokat –, törölni vagy anonimá tenni, amennyiben a közlés továbbításához

már nem szükségesek. Hozzájárulás esetén egyes adatok üzletszerzési, valamint értéknövelt szolgáltatások nyújtása keretében is feldolgozhatók.

- (4) A 2002/58/EK irányelv 15. cikkének (1) bekezdése meghatározza, hogy a tagállamok mely feltételek mellett korlátozhatják azon irányelv 5. és 6. cikkében, 8. cikkének (1), (2), (3) és (4) bekezdésében, valamint 9. cikkében előírt jogok és kötelezettségek alkalmazási körét. Az ilyen korlátozásoknak egy demokratikus társadalomban szükségeseknek, megfelelőeknek és arányosoknak kell lenniük a közrend fenntartása, úgymint a nemzetbiztonság (vagyis az állam biztonsága), a nemzetvédelem és a közbiztonság védelme érdekében, valamint a bűncselekmények, illetve az elektronikus hírközlési rendszer jogosulatlan használata megelőzésének, kivizsgálásának, felderítésének és üldözésének biztosítása érdekében.
- (5) Számos tagállam olyan jogszabályokat fogadott el, amelyek a bűncselekmények megelőzése, kivizsgálása, felderítése és üldözése érdekében a szolgáltatásnyújtók számára előírják egyes adatok megőrzését. Ezen nemzeti jogszabályok rendelkezései jelentősen eltérnek.
- (6) A bűncselekmények megelőzése, kivizsgálása, felderítése és üldözése érdekében az adatok megőrzését előíró nemzeti rendelkezések közötti jogi és technikai különbségek akadályokat jelentenek az elektronikus hírközlés belső piaca számára, mivel a szolgáltatások nyújtóira eltérő követelmények vonatkoznak a megőrizendő forgalmi és helymeghatározó adatok típusait, valamint a megőrzés feltételeit és idejét illetően.
- (7) A Bel- és Igazságügyi Tanács a 2002. december 19-i következtetéseiben hangsúlyozta, hogy az elektronikus hírközlési lehetőségek jelentős növekedése következtében az elektronikus hírközlési eszközök használatával kapcsolatos adatok különös jelentőséggel bírnak, és így értékes eszközök jelentenek a bűncselekmények – különösen a szervezett bűnözés – megelőzése, kivizsgálása, felderítése és üldözése során.
- (8) Az Európai Tanács által 2004. március 25-én elfogadott, a terrorizmus elleni küzdelemről szóló nyilatkozat felszólította a Tanácsot, hogy vizsgálja meg a hírközlési forgalmi adatok szolgáltatásnyújtók által történő megőrzésére vonatkozó szabályok kidolgozásának lehetőségét.

⁽¹⁾ 2006. január 19-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2005. december 14-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2006. február 21-i határozata.

⁽³⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

- (9) Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (Emberi Jogok Európai Egyezménye) 8. cikke szerint mindenkit megillet a magánéletének és levelezésének tiszteletben tartásához való jog. E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, valamint mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges. Mivel az adatmegőrzés több tagállamban is igen hasznos és hatékony nyomozati eszköznek bizonyult a bűnüldözés terén, különösen a szervezett bűnözés és a terrorizmus felderítése tekintetében szükség van arra, hogy a megőrzött adatokhoz a bűnüldöző szervek ezen irányelvben megállapított feltételek mellett, korlátozott időtartamra, hozzáférjenek. Az Emberi Jogok Európai Egyezményének 8. cikkével összhangban álló, adatok megőrzését szabályozó jogi eszköz elfogadása ezért egy szükséges intézkedés.
- (10) A Tanács 2005. július 13-án a Londont ért terrortámadások elítéléséről elfogadott nyilatkozatában megerősítette, hogy minél hamarabb közös intézkedéseket kell elfogadni a távközlési adatok megőrzésére vonatkozóan.
- (11) Figyelemmel a forgalmi és helymeghatározó adatok fontosságára a bűncselekmények kivizsgálása, felderítése és üldözése során – ahogyan számos tagállam kutatásai és gyakorlati tapasztalatai is mutatják –, európai szinten biztosítani kell, hogy a hírközlési szolgáltatások nyújtása során a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatói által előállított vagy feldolgozott adatokat az ezen irányelvben megállapított feltételek mellett, meghatározott ideig megőrizték.
- (12) A 2002/58/EK irányelv 15. cikkének (1) bekezdése továbbra is hatályban marad azon adatok tekintetében, beleértve a sikertelen híváskezdeményezésre vonatkozó adatokat is, amelyek megőrzésére ezen irányelvben nincs kifejezett előírás, ezért azok nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, valamint hatályban marad az ezen irányelvben nem szabályozott megőrzési célok tekintetében is, beleértve a bírósági eljárások céljait is.
- (13) Ez az irányelv csak a hírközlés vagy hírközlési szolgáltatás során keletkezett vagy feldolgozott adatokra vonatkozik, és nem az olyan adatokra, amelyek a közölt információ tartalmát képezik. Az adatmegőrzés során kerülni kell a többszörös adatmegőrzést. Az érintett hírközlési szolgáltatás során előállított vagy feldolgozott adat olyan adat, amely hozzáférhető. Különösen az internetes elektronikus levéllel és az internetes telefonálással kapcsolatos adatok megőrzése tekintetében, az adatmegőrzési kötelezettség a szolgáltató, vagy a hálózati szolgáltató saját szolgáltatásával kapcsolatos adatok tekintetében alkalmazható.
- (14) Az elektronikus hírközlési technológiák gyorsan változnak, és ez maga után vonja az illetékes hatóságok adatmegőrzésre vonatkozó jogos igényeit. Tanácsadás, valamint a legjobb gyakorlati tapasztalatok egymás közötti megosztásának előmozdítása érdekében a Bizottság egy olyan csoport létrehozását tervezi, amely a tagállamok bűnüldöző hatóságait, az elektronikus hírközlési ágazat szövetségeit, az Európai Parlamentet képviselő személyeket és az adatvédelmi hatóságokat foglalja magában, beleértve az európai adatvédelmi biztost is.
- (15) A 95/46/EK és a 2002/58/EK irányelv teljes egészében alkalmazandó az ezen irányelvvel összhangban megőrzött adatokra. A 95/46/EK irányelv 30. cikke (1) bekezdésének c) pontja előírja az ugyanannak az irányelvnek a 29. cikke által létrehozott, a személyesadat-feldolgozás vonatkozásában az egyének védelmével foglalkozó munkacsoporttal való konzultációt.
- (16) A szolgáltatóknak a 95/46/EK irányelv 6. cikkéből fakadó, az adatminőség biztosítására vonatkozó, valamint az ugyanazon irányelv 16. és 17. cikkéből fakadó, az adatfeldolgozás bizalmosságára és biztonságát szolgáló intézkedésekre vonatkozó kötelezettségei az ezen irányelv alkalmazásában nyert adatok tekintetében teljes mértékben alkalmazandók.
- (17) Lényeges, hogy a tagállamok megfelelő jogszabályi intézkedéseket hozzanak annak biztosítására, hogy az ezen irányelv alapján megőrzött adatokhoz csak az illetékes nemzeti hatóságok férhessenek hozzá a nemzeti jogszabályokkal összhangban, az érintett személyek alapvető jogainak teljes tiszteletben tartása mellett.
- (18) Ebben az összefüggésben a 95/46/EK irányelv 24. cikke kötelezettséget ró a tagállamokra, hogy az ugyanazon irányelv alapján elfogadott rendelkezések megsértését szankcióval sújtsák. A 2002/58/EK irányelv 15. cikkének (2) bekezdése ugyanazt a követelményt szabja a 2002/58/EK irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések tekintetében. Az információs rendszerek elleni támadásokról szóló, 2005. február 24-i 2005/222/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ úgy rendelkezik, hogy az információs rendszerekhez – beleértve az ott őrzött adatokat is – történő szándékos és jogosulatlan hozzáférés bűncselekménynek minősül.
- (19) Mindenki, aki jogellenes adatfeldolgozási művelet vagy a 95/46/EK irányelv értelmében elfogadott nemzeti rendelkezésekkel összeegyeztethetetlen intézkedés eredményeképpen kárt szenvedett, ugyanazon irányelv 23. cikke értelmében kártérítésre jogosult az elszenvedett károkért, amely kártérítési jogosultság az ezen irányelv alkalmazásában történő jogellenes személyes adatfeldolgozás esetén is megilleti.

⁽¹⁾ HL L 69., 2005.3.16., 67. o.

- (20) Az Európa Tanácsnak a számítástechnikai bűnözésről szóló 2001-es egyezménye, valamint az Európa Tanácsnak a személyes adatok gépi feldolgozása során az egyének védelméről szóló 1981-es egyezménye vonatkozik az ezen irányelv értelmében megőrzött adatokra is.
- (21) Mivel ezen irányelv célkitűzéseit – nevezetesen a szolgáltatók egyes adatok megőrzésére vonatkozó kötelezettségeinek harmonizálását, valamint annak biztosítását, hogy ezen adatok az egyes tagállamok nemzeti joga által meghatározott súlyos bűncselekmények kivizsgálása, felderítése és üldözése céljából rendelkezésre álljanak –, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok ezen irányelv terjedelme és hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ezen irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (22) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elveket. Így különösen ezen irányelv a 2002/58/EK irányelvvel együtt teljes mértékben biztosítani kívánja a polgároknak a magánélet és kapcsolattartás tiszteletben tartásához, valamint a személyes adataik védelméhez való alapvető jogának betartását, amint azt a charta 7. és 8. cikke megfogalmazza.
- (23) Mivel az elektronikus hírközlési szolgáltatókat terhelő kötelezettségeknek arányosnak kell lenniük, ezen irányelv úgy rendelkezik, hogy csak olyan adatokat kell megőrizniük, amelyek a hírközlési szolgáltatás nyújtása folyamán keletkeznek, vagy kerülnek feldolgozásra. Amennyiben az ilyen adatokat nem a szolgáltató állítja elő vagy dolgozza fel, nem keletkezik adatmegőrzési kötelezettség. Ez az irányelv nem az adatmegőrzési technológiák összehangolására irányul, erről nemzeti szinten kell határozni.
- (24) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽¹⁾ (34) bekezdésével összhangban a tagállamokat ösztönzi arra, hogy a maguk számára, illetve a Közösség érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (25) Ezen irányelv nem sértheti a tagállamok azon jogát, hogy az általuk meghatározott nemzeti hatóságok adathozzáférési és adatfelhasználási jogáról jogszabályt fogadjanak el. Az ezen irányelv alapján a nemzeti hatóságok által a 95/46/EK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében meghatározott tevékenységek során gyűjtött adatok hozzáféréseinek szabályozása nem tartozik a közösségi jog hatálya alá. Ezt azonban a nemzeti jog vagy az Európai Unióról szóló szerződés VI. címe szerinti fellépés szabályozhatja. Az ilyen jogszabálynak vagy

fellépésnek teljes mértékben tiszteletben kell tartania a tagállamok közös alkotmányos hagyományából eredő és az Emberi Jogok Európai Egyezménye által biztosított alapvető jogokat. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának értelmezésében ezen egyezmény 8. cikke szerint a magánélet tiszteletben tartásához való jogba a hatóságok csak szükség esetén és az arányosság elvét szem előtt tartva avatkozhatnak be, így meghatározott, egyértelmű és jogos célból, megfelelő, szabályszerű és a beavatkozás céljára szorító módon járhatnak csak el,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ezen irányelv célja azon tagállami rendelkezések harmonizálása, amelyek a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtóinak vagy a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatóinak egyes általuk előállított vagy feldolgozott adatok megőrzésére vonatkozó kötelezettségeit szabályozzák, annak biztosítása érdekében, hogy ezen adatok az egyes tagállamok nemzeti joga által meghatározott súlyos bűncselekmények kivizsgálása, felderítése és üldözése céljából rendelkezésre álljanak.

(2) Ezen irányelvet kell alkalmazni a mind a jogi, mind a természetes személyek forgalmi és helymeghatározó adataira, valamint az előfizető vagy nyilvántartott felhasználó azonosításához szükséges kapcsolódó adatokra. Ez az irányelv nem alkalmazandó az elektronikus közlések tartalmára, ideértve a valamely elektronikus hírközlő hálózat használata során lehívott információkat is.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a 95/46/EK irányelv, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) ⁽²⁾, valamint a 2002/58/EK irányelv fogalommeghatározásait kell alkalmazni.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „adatok”: a forgalmi és helymeghatározó adatok, valamint az előfizető vagy felhasználó azonosításához szükséges kapcsolódó adatok;

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

- b) „felhasználó”: nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatást magáncéllal vagy üzleti céllal használó minden jogi vagy természetes személy, aki nem feltétlenül előfizetője az adott szolgáltatásnak;
- c) „telefonszolgáltatás”: a telefonhívás (beleértve a beszédalapú telefonálást, az üzenetrögzítővel való kapcsolatot, a konferenciahívást és az adathívásokat), a kiegészítő szolgáltatások (beleértve a hívástovábbítást és a hívásátírányt), továbbá az üzenettovábbítás és a multimédiás szolgáltatások (beleértve a rövid szöveges üzenetet [SMS], az emelt szintű médiaszolgáltatásokat [EMS] és a multimédia szolgáltatásokat [MMS]);
- d) „felhasználói azonosító”: egy személyre szóló, egyedi azonosító internet-hozzáférési szolgáltatásra vagy internet-kommunikációs szolgáltatásra történő előfizetéskor vagy nyilvántartásba vételkor;
- e) „cellaazonosító”: azon cella azonosítója, amelyről mobil telefonhívást kezdeményeztek, vagy amelyben azt befejezték;
- f) „sikertelen hívási kísérlet”: olyan közlés, amikor a telefonkapcsolat sikeresen létrejött, de megválaszolatlan maradt, vagy hálózatkezelői beavatkozás történt.

3. cikk

Adatmegőrzési kötelezettség

(1) A 2002/58/EK irányelv 5., 6. és 9. cikkétől eltérve a tagállamok intézkedéseket fogadnak el annak biztosítása érdekében, hogy a joghatóságukon belül található nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói vagy nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatói által az érintett hírközlési szolgáltatások nyújtása során előállított vagy feldolgozott, és az ezen irányelv 5. cikkében felsorolt adatokat annak rendelkezéseivel összhangban megőrizze.

(2) Az (1) bekezdésben előírt adatmegőrzési kötelezettség magában foglalja a sikertelen hívási kísérletek során keletkező, az 5. cikkben felsorolt adatok megőrzését, amikor a tagállam joghatóságán belül található, nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói vagy nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatói az adatokat az érintett hírközlési szolgáltatások nyújtása során állítják elő vagy dolgozzák fel, illetve (telefonos adat vonatkozásában) tárolják azokat, vagy (internetes adat vonatkozásában) nyilvántartásba veszik. Ezen irányelv nem ír elő adatmegőrzési kötelezettséget a nem kapcsolt hívások esetén.

4. cikk

Adatokhoz való hozzáférés

A tagállamok intézkedéseket fogadnak el annak biztosítása érdekében, hogy az ezen irányelvvvel összhangban megőrzött adatok meghatározott esetekben és a nemzeti jognak megfelelően

kizárólag az illetékes nemzeti hatóságok számára legyenek továbbíthatók. A megőrzött adatokhoz a szükségnek és az arányossági követelményeknek megfelelően történő hozzáférés érdekében követendő eljárást és a teljesítendő feltételeket a tagállamok határozzák meg nemzeti jogukban, a vonatkozó európai uniós jogi, valamint nemzetközi közjogi rendelkezések figyelembevételével, különös tekintettel az Emberi Jogok Európai Bírósága által értelmezett Emberi Jogok Európai Egyezményére.

5. cikk

A megőrizendő adatkategóriák

(1) A tagállamok biztosítják ezen irányelv alapján a következő adatkategóriák megőrzését:

- a) a közlés forrásának megtalálásához és azonosításához szükséges adatok:
1. helyhez kötött hálózatos telefonálás és mobiltelefonálás esetén
 - i. a hívó telefonszáma;
 - ii. az előfizető vagy nyilvántartott felhasználó neve és címe;
 2. internethozzáférés, internetes elektronikus levél és internetes telefonálás esetén:
 - i. a hozzárendelt felhasználói azonosító(k);
 - ii. nyilvános telefonhálózaton keresztüli közléshez rendelt felhasználói azonosító vagy telefonszám;
 - iii. azon előfizető vagy nyilvántartott felhasználó neve és címe, akinek a közlés időpontjában internetprotokoll-címet (IP), felhasználói azonosítót vagy telefonszámot adtak;
- b) a közlés címzettjének azonosításához szükséges adatok:
1. helyhez kötött hálózatos telefonálás és mobiltelefonálás esetén:
 - i. a hívott szám(ok) (a hívott telefonszám(ok)), és kiegészítő szolgáltatások esetén, mint a hívástovábbítás vagy hívásátírányt, az(ok) a szám(ok), amelyekre a hívást továbbították;
 - ii. az előfizető(k) vagy nyilvántartott felhasználó(k) neve(i) és címe(i);

2. internetes elektronikus levél és internetes telefonálás esetén:
- az internetes telefonhívás szándékolt címzettjének/címzettjeinek felhasználói azonosítója vagy telefonszáma;
 - azon előfizető(k) vagy nyilvántartott felhasználó(k) neve(i) és címe(i), valamint felhasználói azonosítója/azonosítói, aki(k) a közlés szándékolt címzettje(i);
- c) a közlés napjának, időpontjának és időtartamának megállapításához szükséges adatok:
- helyhez kötött hálózatos telefonálás és mobiltelefonálás esetén a közlés megkezdésének és befejezésének napja és időpontja;
 - internethozzáférés, internetes elektronikus levél és internetes telefonálás esetén:
 - az internet-hozzáférési szolgáltatásba való belépés és az onnan való kilépés napja és időpontja egy meghatározott időzóna alapján, az internet-hozzáférés szolgáltató által a közléshez rendelt, dinamikus vagy statikus IP címmel együtt, valamint az előfizető vagy nyilvántartott felhasználó felhasználói azonosítója;
 - az internetes elektronikus levél vagy internetes telefonos szolgáltatásba való belépés és az onnan való kilépés napja és időpontja egy meghatározott időzóna alapján;
- d) a közlés típusának megállapításához szükséges adatok:
- helyhez kötött hálózatos telefonálás és mobiltelefonálás esetén: az igénybe vett telefonos szolgáltatás;
 - internetes elektronikus levél és internetes telefonálás esetén: az igénybe vett internetszolgáltatás;
- e) a felhasználók (feltételezett) kommunikációs berendezésének azonosításához szükséges adatok:
- helyhez kötött hálózatos telefonálás esetén a hívó és a hívott telefonszám;
 - mobiltelefonálás esetén:
 - a hívó és a hívott telefonszám;
 - a hívó fél nemzetközi mobilelőfizetői azonosítója (IMSI);
 - a hívó fél nemzetközi mobilberendezési azonosítója (IMEI);
- a hívott fél nemzetközi mobilelőfizetői azonosítója (IMSI);
 - a hívott fél nemzetközi mobilberendezési azonosítója (IMEI);
 - előre fizetett hívókártyás szolgáltatás esetében a szolgáltatás első igénybevételének időpontja és ideje, és a helymeghatározó azonosító (cellaazonosító – Cell ID), amelyről a szolgáltatás igénybevétele megtörtént;
3. internethozzáférés, internetes elektronikus levél és internetes telefonálás esetén:
- a telefonvonalon keresztül történő csatlakozáshoz használt hívószám;
 - a közlés kezdeményezőjének DSL-csatlakozása vagy más végpontja;
- f) mobil kommunikációs eszköz helyének megállapításához szükséges adatok:
- a helymeghatározó azonosító (Cell ID) a közlés megkezdésekor;
 - a cellaazonosítók földrajzi helyét a helymeghatározó azonosítójuk (Cell ID) által azonosító adat, azon közlés időtartama alatt, amelyről hírközlési adatot őriznek meg.
- (2) Ezen irányelv alapján a közlés tartalmát felfedő adat nem őrizhető meg.

6. cikk

Megőrzési időszakok

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az 5. cikkben meghatározott adatkategóriákat a közlés időpontjától számított legalább hat hónapig és legfeljebb két évig megőrizték.

7. cikk

Adatvédelem és adatbiztonság

A 95/46/EK és a 2002/58/EK irányelv értelmében elfogadott rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói vagy nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatói tiszteletben tartják a következő adatbiztonsági elveket az ezen irányelvvel összhangban megőrzött adatok tekintetében:

- b) az adatokat megfelelő technikai és szervezési intézkedések révén kell védeni a véletlenszerű vagy jogellenes megsemmisüléstől, a véletlenszerű elvesztéstől vagy módosítástól, illetve a jogosulatlan vagy jogellenes tárolástól, feldolgozástól, hozzáféréstől vagy betekintéstől;
- c) megfelelő technikai és szervezési intézkedések révén biztosítani kell, hogy az adatokhoz való hozzáférés csak az erre felhatalmazott személyzet számára váljon lehetségessé;
- és
- d) valamennyi adatot meg kell semmisíteni a megőrzési időszak végén, kivéve azokat, amelyekhez hozzáfértek, és amelyeket tároltak.

8. cikk

A megőrzött adatok tárolására vonatkozó követelmények

A tagállamok biztosítják, hogy az 5. cikkben felsorolt adatokat ezen irányelvvel összhangban úgy őrzik meg, hogy a megőrzött adatok és a hozzájuk kapcsolódó egyéb szükséges információk kérelemre az illetékes hatóságok számára haladéktalanul továbbíthatók legyenek.

9. cikk

Felügyeleti hatóság

- (1) A tagállamok kijelölnek egy vagy több olyan hatóságot, amelyek a tagállam területén felelősek a megőrzött adatok biztonságára vonatkozó 7. cikk alapján a tagállamok által elfogadott rendelkezések alkalmazásának nyomon követéséért. Ezen hatóságok azonosak lehetnek a 95/46/EK irányelv 28. cikkében említett hatóságokkal.
- (2) Az (1) bekezdésben említett hatóságok az azon bekezdésben említett nyomon követés során teljes függetlenségben járnak el.

10. cikk

Statisztika

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokkal kapcsolatban előállított vagy feldolgozott adatok megőrzésére vonatkozó statisztikát évente eljuttassák a Bizottság számára. Ezen statisztika a következőket tartalmazza:

- azon esetek, amelyekben az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban az illetékes hatóságok számára információkat nyújtottak,
- az adat megőrzésének időpontja és azon időpont között eltelt idő, amikor az illetékes hatóság az adatok továbbítását kérte,

– azon esetek, melyekben az adatok iránti kérelmeket nem tudták teljesíteni.

- (2) E statisztika nem tartalmazhat személyes adatokat.

11. cikk

A 2002/58/EK irányelv módosítása

A 2002/58/EK irányelv 15. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az bekezdés nem alkalmazandó a kifejezetten a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása és a nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatása keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről szóló, 2006. március 15-i 2006/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) szerint megőrzendő adatokra azon irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében.

(*) HL 105., 2006.4.13., 54. o.”

12. cikk

Jövőbeni intézkedések

(1) Az a tagállam, amelyik a 6. cikkben említett leghosszabb megőrzési időszaknak korlátozott időtartamra való meghosszabbítását indokoló, különleges körülményekkel szembesül, megteheti a szükséges intézkedéseket. A tagállam azonnal értesíti a Bizottságot, és tájékoztatja a többi tagállamot az e cikk alapján tett intézkedésekről, és megindokolja bevezetésüket.

(2) A Bizottság, az (1) bekezdésben említett értesítést követő hat hónapon belül elfogadja vagy elutasítja az érintett nemzeti intézkedéseket, miután megvizsgálta, hogy azok nem önkényes megkülönböztetés vagy a tagállamok közötti kereskedelem rejtett korlátozásának eszközei-e, és nem jelentenek-e akadályt a belső piac működésére. Amennyiben ezen időszakon belül a Bizottság nem hoz határozatot, a nemzeti intézkedéseket jóváhagyottnak kell tekinteni.

(3) Amikor egy tagállam az ezen irányelv rendelkezéseitől eltérő nemzeti intézkedéseit a (2) bekezdésnek megfelelően jóváhagyják, a Bizottság megvizsgálhatja, hogy javasolja-e ezen irányelv módosítását.

13. cikk

Jogorvoslat, felelősség és szankciók

(1) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 95/46/EK irányelv bírósági jogorvoslatról, felelősségről és szankciókról rendelkező III. fejezetének végrehajtását célzó nemzeti intézkedések teljeskörűen megvalósuljanak az ezen irányelv alapján folytatott adatfeldolgozás tekintetében.

(2) Minden tagállam különösen meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ezen irányelvvel összhangban megőrzött adatokhoz való szándékos hozzáférés vagy azok továbbítása – amennyiben az nem engedélyezett az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabály alapján –, szankciókkal büntetendő legyen, beleértve az olyan közigazgatási és büntetőjogi szankciókat is, amelyek hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek.

14. cikk

Értékelés

(1) 2010. szeptember 15. előtt a Bizottság – figyelembe véve az elektronikus hírközlési technológia további fejlődését és a 10. cikk alapján számára megküldött statisztikákat – értékelést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelv alkalmazásáról, valamint a gazdasági szereplőkre és fogyasztókra gyakorolt hatásáról annak megállapítása érdekében, hogy szükséges-e az irányelv rendelkezéseinek módosítása, különös tekintettel az 5. cikkben lévő adatok listájára és a 6. cikkben megállapított megőrzési időszakokra. Az értékelés eredményét közzé kell tenni.

(2) E célból a Bizottság megvizsgálja a tagállamok által vagy a 95/46/EK irányelv 29. cikke alapján létrejött munkacsoport által tett valamennyi észrevételt.

15. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2007. szeptember 15. előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot. Amikor a

tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, melyeket az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen fogadnak el.

(3) 2009. március 15. előtt minden tagállam elhalaszthatja ezen irányelv alkalmazását az internet-hozzáférésre, internetes telefonálásra és internetes elektronikus levélre vonatkozó hírközlési adatok megőrzésére. Azon tagállam, amely alkalmazni kívánja ezt a bekezdést, e célból egy nyilatkozat formájában értesíti a Tanácsot és a Bizottságot ezen irányelv elfogadásakor. A nyilatkozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

16. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

17. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2006. március 15-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről
az elnök
H. WINKLER

Hollandia nyilatkozata
a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján

A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása keretében feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv tekintetében Hollandia élni fog azzal a lehetőséggel, hogy az irányelv hatálybalépésétől számított legfeljebb tizennyolc hónapig elhalassza az irányelv alkalmazását az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

Ausztria nyilatkozata
a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján

Ausztria kijelenti, hogy a 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított tizennyolc hónapig elhalasztja az irányelv alkalmazását az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

Észtország nyilatkozata
a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján

A nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikke (3) bekezdésének megfelelően Észtország kijelenti, hogy szándékában áll élni az e bekezdésben foglaltakkal, és az irányelv elfogadásától számított harminchat hónapig elhalasztja az irányelv alkalmazását az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

Az Egyesült Királyság nyilatkozata
a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján

Az Egyesült Királyság kijelenti, hogy a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló irányelv 15. cikke (3) bekezdésének megfelelően elhalasztja az irányelv alkalmazását az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

A Ciprusi Köztársaság nyilatkozata
a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján

A Ciprusi Köztársaság kijelenti, hogy a 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott időpontig elhalasztja az irányelv alkalmazását az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

A Görög Köztársaság nyilatkozata
a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján

Görögország kijelenti, hogy a 15. cikk (3) bekezdése alapján a 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott időszak lejártát követő tizennyolc hónapig elhalasztja az irányelv alkalmazását az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

A Luxemburgi Nagyhercegség nyilatkozata
a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján

A nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján a Luxemburgi Nagyhercegség kijelenti, hogy szándékában áll élni az irányelv 15. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal annak érdekében, hogy lehetséges legyen elhalasztani az irányelv alkalmazását az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

Szlovénia nyilatkozata**a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján**

Szlovénia csatlakozik a tagállamok azon csoportjához, amelyek a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján nyilatkozatot tettek az irányelv alkalmazásának tizennyolc hónapos elhalasztásáról az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

Svédország nyilatkozata**a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján**

Svédország a 15. cikk (3) bekezdése szerint rendelkezni kíván az irányelv elhalasztásának lehetőségével az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

A Litván Köztársaság nyilatkozata**a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján**

A nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvtervezet (a továbbiakban: irányelv) 15. cikkének (3) bekezdése alapján a Litván Köztársaság kijelenti, hogy az irányelv elfogadását követően a 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott időtartamra elhalasztja az irányelv alkalmazását az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

A Lett Köztársaság nyilatkozata**a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján**

A nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása, illetve a nyilvános hírközlő hálózatok keretében előállított vagy feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló, 2006. március 15-i 2006/24/EK irányelv 15. cikke (3) bekezdésének megfelelően Lettország 2009. március 15-ig elhalasztja az irányelv alkalmazását az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

A Cseh Köztársaság nyilatkozata**a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján**

A 15. cikk (3) bekezdése alapján a Cseh Köztársaság kijelenti, hogy az irányelv elfogadásától számított harminchat hónapig elhalasztja az irányelv alkalmazását az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

Belgium nyilatkozata**a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján**

Belgium kinyilvánítja, hogy a 15. cikk (3) bekezdése értelmében rendelkezésre álló lehetőséggel élve ezen irányelv alkalmazását az irányelv elfogadásától számított harminchat hónapig elhalasztja az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

A Lengyel Köztársaság nyilatkozata**a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján**

Lengyelország kijelenti, hogy élni kíván a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása keretében feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikkének (3) bekezdése szerinti lehetőséggel, és a 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított 18 hónapig elhalasztja az irányelv alkalmazását az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

Finnország nyilatkozata
a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján

A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása keretében feldolgozott adatok megőrzéséről és a 2002/58/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikke (3) bekezdésének megfelelően Finnország kijelenti, hogy elhalasztja az irányelv alkalmazását az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

Németország nyilatkozata
a 2006/24/EK irányelv 15. cikkének (3) bekezdése alapján

Németország fenntartja magának a jogot, hogy a 15. cikk (1) bekezdésének 1. mondatában meghatározott időponttól számított tizennyolc hónapig elhalasztja az irányelv alkalmazását az internet-hozzáféréssel, az internetes telefonálással és az internetes elektronikus levelezéssel kapcsolatos hírközlési adatok megőrzése tekintetében.

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló 1150/2000/EK, Euratom rendelet módosításáról szóló, 2004. november 16-i 2028/2004/EK, Euratom tanácsi rendelethez

(az Európai Unió Hivatalos Lapja L 352., 2004. november 27.)

1. A 4. oldalon az 5. pont f) alpontjában (az 1150/2000/EK, Euratom rendelet 10. cikke (4) bekezdésének második mondata)

a következő szövegrész: „Mindazonáltal az egyes tagállamok HÉA-sajátforrás alapja, amelyre a fenti mértéket alkalmaz-
zák, nem haladhatja meg a tagállam GNP-jének a 2000/597/EK, Euratom határozat 2. cikke
(1) bekezdésében meghatározott százalékát, ahogyan azt e cikk (7) bekezdésének első mondata
említi.”

helyesen: „Mindazonáltal az egyes tagállamok HÉA-sajátforrás alapja, amelyre a fenti mértéket alkalmaz-
zák, nem haladhatja meg a tagállam GNP-jének a 2000/597/EK, Euratom határozat 2. cikke
(1) bekezdésének c) pontjában meghatározott százalékát, ahogyan azt e cikk (7) bekezdésének
első mondata említi.”

2. A 7. oldalon a 16. pontban (a IX. címnek a 21a. cikkel az 1150/2000/EK, Euratom rendeletbe történő beillesztése)

a következő szövegrész: „21a. cikk

E rendelet 11. cikkében megállapított mértéket a késedelmi kamat kiszámításakor továbbra is alkalmazni kell, ha az esedékesség időpontja annak a hónapnak a végét megelőző időpontra esik, amelyben a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló 1150/2000/EK, Euratom rendelet módosításáról szóló 2004. november 16-i, 2004/2028/EK tanácsi rendelet (*) hatályba lép.

(*) HL L 352., 2004.11.27., 1. o.”

helyesen: „21a. cikk

Az e rendelet 11. cikkében – annak a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló 1150/2000/EK, Euratom rendelet módosításáról szóló, 2004. november 16-i 2004/2028/EK, Euratom tanácsi rendelet (*) hatálybalépését megelőző szö-
vegében – megállapított mértéket a késedelmi kamat kiszámításakor továbbra is alkalmazni kell,
ha az esedékesség időpontja annak a hónapnak a végét megelőző időpontra esik, amelyben az
említett 2028/2004/EK, Euratom rendelet hatályba lép.

(*) HL L 352., 2004.11.27., 1. o.”

**Helyesbítés a hajók által okozott szennyezésről és a jogsértésekre alkalmazandó szankciók bevezetéséről szóló,
2005. szeptember 7-i 2005/35/EK európai parlament és tanácsi irányelvhez**

(az Európai Unió Hivatalos Lapja L 255., 2005. szeptember 30., 11. o.)

A 11. oldalon, a cím alatt a következő szövegrészt kell beilleszteni:

„(EGT vonatkozású szöveg)”.

Helyesbítés a textiltermékek elnevezéséről szóló, 1996. december 16-i 96/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvhez

(az Európai Unió Hivatalos Lapja L 32., 1997. február 3., 38. o.)

(magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 18. kötet, 226. o.)

48. oldal (kiadás 236. oldal), a II. melléklet harmadik oszlopának 19. sorszámban:

a következő szövegrész:

„19	Acetát	19,00”
-----	--------	--------

helyesen:

„19	Acetát	9,00”.
-----	--------	--------
